ÎNFRUNTAREA JIDOVILOR

NEOFIT CAVSOCALVIȚIU

reeditată în 1938 şi 2002

CUPRINS

Prefața traducătorului....4
Înainte cuvântare....13
Capitolul l....15
Capitolul 2....29
Capitolul 3....40
Capitolul 4....53
Fraților creștini....93

Prefața traducătorului

Din întâmplare mi-a căzut în mână această lucrare scrisă cu slove chirilice la 1803, de călugărul Neofit Cavsolalviţiu, fost popă jidovesc - rabin - până la vârsta de 38 de ani, când s-a creştinat.

Mai mult impresionat de vechimea ei - 133 de ani - şi a titlului foarte sugestiv "Înfruntarea jidovilor", m-am hotărât s-o cercetez, fiind vorba de ovrei, "iubiţii" noştri jidovi de astăzi, pe care, acum bucurându-se de toate drepturile civile şi politice şi aşezaţi temeinic, în număr covârşitor de peste două milioane, pe umerii sărmanilor noştri români, pe zi ce trece îi simţim tot mai apăsători .

Trebuie să mărturisesc, că această carte scrisă într-o vreme când nici vorbă nu putea fi de antisemitism în ţara noastră, deoarece odinioară jidovii lipseau aproape cu totul şi numai la 1839, în timpul domnitorului moldovean de tristă memorie Mihail Sturza, îşi fac apariţia în număr mai mare - trebuie să mărturisesc, zic, că citind conţinutul acestei cărţi, am rămas profund impresionat; şi se va putea oricine convinge cercetând-o, fie creştin, fie jidov chiar, că aici este un adevărat izvor dătător de viaţă un balsam întăritor spiritual, o neprețuită comoară sufletească, ce n-ar trebui să lipsească din casa nici unui creştin, nici unui om dornic de a cunoaşte adevărul cel adevărat, spre a-i servi lui drept îndrumar şi călăuză în viaţă.

Este o carte sfântă pentru noi, creştinii, o carte care trebuie să ne rămână veşnic în memorie, şi atât tinerii cât şi bătrânii s-o cunoască şi s-o înveţe pe de rost, din scoarţă în scoarţă, de ea depinzând însăşi existenţa noastră ca români şi creştini, mai ales în vremea de astăzi când ne găsim pe muchea prăpastiei şi o dezorientare completă şi neîncredere în ziua de mâine, au pus stăpânire pe fiinţa noastră.

Bombardaţi zilnic de o presă aproape în întregime jidovească, o presă de intriga, şantaj şi scandal, o presă de zăpăcire, iar nu de luminare a opiniei publice, şi înregimentaţi în felurite partide politice care se duşmănesc, noi creştinii ne consumăm întreaga noastră energie şi vlagă în lupte sterile, în lupte zadarnice, pe chestiuni mărunte de ambiţii personale şi interese de partid. Interesele generale de masă, interesele primordiale de neam au rămas numai mijloace de ademenire a naivilor, dar nicidecum un scop bine determinat, un obiectiv care trebuie ajuns.

În modul acesta duşmanul nostru real, duşmanul nostru ireductibil rămânea neidentificat şi piedicile pe care el ni le punea sistematic în calea progresului şi dezvoltării noastre rămâneau neobservate, ignorate; sau dacă instinctiv le bănuiam, nu puteam găsi calea cea dreaptă, drumul spre liman, spre a ieşi din impas, din încurcătură. Şi atunci răul a prins rădăcini şi mai adânci şi soarele izbăvitor în loc să ne lumineze, s-a ascuns în nori şi mai groşi.

Citind această carte în mod temeinic, cu răbdare şi concentrare - deoarece nu i s-a alterat nimic din stilul ei oarecum arhaic şi din ortografia ei prea puţin prezentă - cititorul va putea aprecia nemăsurata valoare a acestei lucrări.

*
* *

Nu am schimbat nimic din conţinutul acestei cărţi faţă de original si din considerația că lucrurile sfinte nu trebuie atinse în ființa lor. Şi dacă totuşi s-ar mai ivi cineva care să declare această scriere apocrifa, îl invităm la Academia Română, să consulte în întregime originalul, care se găseşte înregistrat la No. 662, la secțiunea de "cărți vechi şi manuscrise".

Neofit n-a fost un rabin de rând; Neofit a fost un savant teolog adânc cunoscător al Talmudului, adânc cunoscător al Vechiului şi Noului Testament, în contact permanent cu jidovii; până la vârsta de 38 ani - când s-a creştinat - Neofit a avut tot timpul necesar de studiu, spre a-şi da seama de locul unde este adevărul şi calea cea dreaptă pe care trebuie să meargă mai departe.

Profesor de limba greacă la călugării de la Sfântul Munte, el vine apoi în Moldova, unde îşi însuşeşte limba română şi scrie această carte, socotind acest fapt ca o datorie de conştiință.

Nu i se poate arunca învinuirea că ar fi scris din răutate, că Neofit nu era capabil de aşa ceva. El mărturiseşte cu profundă durere în suflet: "pentru a face această lucrare, am vărsat mai multe lacrimi decât cerneală".

Iar jidovii, citind această operă vor înțelege că dacă antisemitismul se naşte în locurile pe unde ei se cuibăresc, acest fapt nu este o enigmă, un mister, ci, din contră, ceva foarte firesc: jidovul singur poartă cu el antisemitismul , după cum râia naşte scărpinătura. Şi după cum scărpinătura nu dispare decât prin vindecarea râiei, tot aşa şi antisemitismul nu va putea dispărea decât o dată cu alungarea jidovilor, sau prin sucombarea poporului la sânul căruia s-au încuibat.

Acest fapt să nu se creadă că este o floricică de stil, ci un principiu riguros ştiințific, o dogmă a ştiinței sintetizată în cuvintele latine: sublata causa tolitur efectus, adică numai suprimând cauza dispare efectul.

Unde am putea goni pe ovrei din mijlocul nostru, pentru a vindeca boala noastră socială de care suferim şi pe care am putea-o numi iudeopatie, acest lucru se va vedea; în tot cazul într-un loc îndepărtat de pe scoarța globului, cum ar fi de exemplu insula Madagascar, deja propusă de Franța, sau Uganda din Africa Centrală, propusă de englezi, sau o regiune din Canada, Australia, etc. Printr-o uniune internațională antisemită se va putea ajunge la o astfel de hotărâre, întrucât Palestina nu poate primi nici un milion de jidovi, şi ei toți sunt peste 18 milioane.

Că ar vrea ovreii să primească această soluție ori n-ar vrea, aceasta un interesează, atunci când este în joc însăşi existența popoarelor creştine şi a creştinismului.

Trebuie să se ştie că ursul nu joacă de voie; şi lui Napoleon Bonaparte, (de care tremura toată lumea, când a venit sorocul, i s-a fixat domiciliul forțat în insula Sfânta Elena, în largul Oceanului Atlantic, şi acolo a rămas până la moarte. Pentru ce nu s-ar proceda şi cu jidovii la fel, pentru liniştea şi pacea lumii creştine?

Întotdeauna când vrei să stârpeşti un rău definitiv trebuie aduse soluţii nulicale. Crâmpeiele de soluţii pot să amelioreze, dar nu pot să vindece: oricât ai arde un cancer cu fierul roşu, nu vei salva bolnavul decât numai prin puterea cuţitului operator; oricât vei flitui şi vei curăţa mobila, nu vei scăpa de ploşniţe decât printr-o sulfurizare sistematică, o deparazitare radicală. Tot asemenea şi viaţa creştină şi liniştea neamului nostru nu se vor restabili decât prin eliminarea ovreilor; o eliminare sistematică tematică, raţională, în mod continuu şi permanent, până nu va mai rămâne nici o lindină, nici un picior de jidov .

Că ei sunt astăzi puternicii zilei aproape pe întreg globul prin influenţa banului pe care îl deţin şi prin formidabila organizare francmasonică care a prins în mrejele ei pe aproape toţi guvernanţii şi potentaţii actuali ai ţărilor creştine? Va trece şi aceasta cum au trecut atâtea nevoi, mai ales că ruptura s-a şi făcut prin naţional-socialismul german în frunte cu Hitler!

Nu trebuie să se uite faptul că întotdeauna forţa morală a ieşit biruitoare, şi însuşi Mântuitorul a spus: "Crede, şi te vei mântui" sau "De ai avea credinţă, ai clinti şi munţii".

Se impune deci să avem credinţă în izbândă, dar o credinţă nestrămutată, o credinţă vie şi hotărâtă, şi atunci nimeni nu ne va putea sta împotrivă.

Aceia din noi care ne dăm seama mai cu uşurinţă de marea primejdie ce ne paşte, trebuie să ne transformăm în adevăraţi apostoli şi să deschidem ochii fraţilor noştri mai puţin înţelegători şi mai îndărătnici spre a-i readuce la viaţă. Fiecare trebuie să ne zbatem după puterea pe care o avem, dintr-un adânc sentiment instinctiv al datoriei, în mod permanent, fără odihna şi cu perseverenţă. Puterea diavolului: jidovii, "adunarea satanii" cum îi numeşte Neofit, sunt în luptă încordată cu Dumnezeu, cu noi creştinii; este o luptă pe viaţă şi pe moarte, începută cu mult în urmă şi al cărei Mare Cartier General s-a stabilit în vecina noastră Rusie, complet subjugată şi îngenuncheată în ultimul timp, unde viaţa creştină a fost complet înmormântată.

Singura tactică de bătaie care ne mai poate salva, nu poate fi alta decât strânsa legătură creştină, cea mai deplina frăţie, solidaritate şi unitate de luptă creştină contra jidovilor, această avangardă şi executantă a lui Satan, a anticristului. Se impune izolarea imediată a ovreilor, cu ruperea oricăror legături cu ei. Un boicot general se impune, permanent şi cu încăpăţânare. Trebuie să-i tratăm ca pe nişte ciumaţi, să le arătăm tot dispreţul şi hotărârea noastră de a trăi, de a nu ne da învinşi ca nişte laşi şi nemernici, ci, după cum de două mii de ani am rămas neclintiţi pe aceste meleaguri ale Daciei Traiane, şi de azi înainte vom şti să ne afirmăm fiinţa noastră etnică, fiinţa creştină. Neînţelegerile dintre noi să le privim ca mici incidente trecătoare, incapabile să ne ţină dezbinaţi, că toţi avem aceleaşi interese de apărat.

Cine în inimă şovăieşte, dacă un pic din sângele său mai este creştin, citind această carte înviorătoare a sufletului şi dătătoare de viaţă, îşi va recăpăta încrederea în viitor, în deplina izbândă. Să se gândească fiecare la cuvintele Domnului pe care i le-a spus lui Petru, pe când amândoi umblau pe lacul Ghenisareth şi Petru ţipa că se îneacă: "Dă din mâini Petre, că nu te îneci", şi să

pornească la lupta de retrezire creştină şi dezrobire a neamului, cu completă încredere şi neînduplecare. Să fie convins că forţa sufletească este nemărginită, nemăsurată şi de neînvins; iar dintr-o zdrobire morală şi lipsă de credinţă, nu poate ieşi o izbândă, ci o înfrângere! Să se mai gândească iarăşi că nu poate servi în acelaşi timp la doi stăpâni: "Şi lui Dumnezeu şi lui Mamona"; iar cine serveşte pe jidovi nu poate servi şi pe creştini, aceasta fiind o imposibilitate morală. Să se mai gândească iarăşi la ce a spus Iisus: "Cine nu este cu mine, este împotriva mea", adică cine este cot la cot cu jidovii, nu poate fi alături şi de creştini!

Mai ales în chestiunea politică, de care mai mult depinde salvarea şi existenţa noastră, fiecare cititor trebuie să-şi deschidă bine ochii. Se impune o revizuire a conştiinţei fiecăruia şi o cercetare obiectivă a situaţiei: Până la 1923, când s-a suprimat articolul 7 din Constituţie, ovreii nu aveau drepturi civile şi politice, erau străini. Astfel fiind cazul, toate partidele politice existente la acea dată erau creştine şi prima grijă pe care o aveau ele era să îngrijească de creştini. Prin suprimarea art. 7 şi primirea în masă a jidovilor în rândul românilor, se produce un fenomen de o importanţă extraordinară pentru viitorul nostru: jidovii posedau avuţii mari, strânse de pe spinarea noastră şi mai veneau şi cu un aport de câteva sute de mii de voturi care din punct de vedere electoral nu puteau fi neglijate. Atunci toate partidele politice au început o întrecere între ele, care mai de care să atragă în rândurile lor pe aceşti proaspeţi cetăţeni care mai aveau şi pungile pline. Prin acest fapt, faţa tuturor grupărilor noastre politice dornice de putere îşi modifică componenţa şi din partide creştine se transformă în partide jidano-creştine. Marele public, atât ţăranii cât şi târgoveţii, nu pot să-şi dea seama de excepţionala importanţă a acestei schimbări şi, în buna lor credinţă, ei îşi continuă fiecare drumul politic pe care l-au apucat, sau acela care, potrivit firmei, pare mai ademenitor, mai promiţător şi mai potrivit scopului de a realiza fericirea neamului. Dar contrar tuturor aşteptărilor, încet, încet se observă o schimbare în atitudinea, moravurile şi noile directive ale partidelor politice; era şi natural: jidovii, pe lângă voturi, pun la bătaie enorme sume de bani pentru care, după obiceiul lor, al cametei, trebuiau să capete cele mai mari avantaje. Şi cum "banul este ochiul dracului", fiindcă creştinii, deşi formau majoritatea numerică, erau săraci, se înţelege că influenţa şi conducerea politică trece de fapt în mâinile iudaice, iar grupările politice şi guvernele devin nişte păpuşi în mâinile fiilor satanei, păpuşi care trebuie să joace şi să se mişte după cum sforile erau trase şi mânuite de ovrei, influenţa masei creştine rămânând aproape nulă. Treptat, treptat cinstea înnăscută şi tradiţională a românului începe să se clatine: falimente, contrabandă, lovituri în stil mare, se succed unele după altele, fără nici o sancţiune, fără nici o măsură de stăvilire. Afaceri de miliarde se pun la cale şi se execută, dând naştere la scandaluri publice, dar totul se muşamalizează . Traficul de influentă, cointeresări şi comisioane, devin ceva foarte obişnuit, la ordinea zilei, şi chiar se banalizează. Cu un cuvânt, demoralizarea şi neruşinarea se lăţesc şi se înrădăcinează, în toate ramurile de activitate, fie publică sau socială, cu atâta repeziciune, încât rămâi năucit. Dar toată această

calamitate şi zdruncinare morală, nu se atribuie decât războiului purtat, şi chiar este denumită de unii "oameni de ştiinţă" drept "psihoza postbelică". Să ne ierte onoraţii noştri observatori, nu este o psihoză postbelică, ci este o psihoză iudaică, absolut incurabilă şi distrugătoare a vieţii creştine. Este acţiunea satanei celui nimicitor de suflete, încarnat în poporul jidovesc; este lupta care se dă pentru supremaţia iudaică, prin înlocuirea şi subjugarea lumii creştine.

Exponenţii politici ai oricărei grupări, reduşi la rolul unor simple manechine politice, n-au nici o putere şi lupta pe care ei o duc este o luptă chişotiană, o luptă cu morile de vânt; că ori nu observă adevăratul duşman, ori de teamă se fac că nu-l observă, şi lucrurile merg mai departe pe calea apucată, pe drumul ce duce la prăpastie.

Şi ce ar putea să facă oricare conducător politic de partid, când braţele lui sunt legate şi prezenţa lui se bazează pe forţa jidovească din presă, din finanţe, înstrăinătate? Eu îi compătimesc, că sunt dintre ei unii pe care aş înclina să-i socotesc oameni cinstiţi; dar totuşi îi condamn pentru încăpăţânarea şi perseverenţa de care dau dovadă pe o cale de nimicire creştină. Când este vorba de viaţa unui popor, de existenţa unui neam, când vezi inutilitatea şi zădărnicia strădaniilor tale, cel mai bun lucru este să renunţi la ambiţia personală şi să descurci locul. Ai legături cu jidovii, eşti prins în mrejele lor şi ţi-ai luat angajamente faţă de ei, nu poţi rezista presiunilor, depinzi de ei, pentru ce nu te retragi - cel puţin împins de dragostea de neam - şi să laşi locul altora care au mâna liberă? Aceasta este buba partidelor noastre politice! Se laudă careva din ele cu trecutul: noi am făcut, noi am dres, etc. Vă cred dragii mei, suntem de acord, aşa este! Dar vă întreb când aţi făcut? Până la 1923, când partidele politice erau creştine! De la 1923 încoace, de când aceste partide nu mai au decât firma creştină, dar în fond au devenit iudeo-creştine, adică de când necuratul şi-a vârât coada în ele, iată că nu mai puteţi face nimic! Şi dacă noi nu grăim adevărul, lăsaţi faptele să vorbească: Comerţul creştin este gata de înmormântare; industria creştină aproape nu mai există; toate felurile de profesiuni se jidovesc văzând cu ochii şi pe zi ce trece, iar creştinii noştri bat în retragere cu o viteză catastrofală! Dar mecanismul de stat? Administraţie, armată, telefoane, tutunuri, chibrituri, alcooluri, etc. nu sunt împănate şi se împănează pe zi ce trece cu aceste elemente ale satanei? Aceasta este realitatea, cruda realitate!

Prin urmare, cititorul acestor rânduri, după ce îi va cunoaşte prin Neofit pe iubiţii noştri concetăţeni jidovi, dacă zăbranicul umanitarist ce-i acoperă, poate, faţa va reuşi să şi-l arunce, spre a vedea adevărul în adevărata lui lumină, va trebui sa întrebe pe oricare politician care-i solicită sprijinul: "Care este programul d-voastră, sau cum înţelegeţi să ne scăpaţi de ovrei?" Dacă va răspunde că: "noi nu avem nimic cu ovreii, că şi ei sunt tot oameni", atunci veţi înţelege că ori Diavolul ori Dumnezeu pentru ei tot una este; şi cum această monstruozitate nu mai poate dăinui, pentru însăşi existenţa noastră fizică, necum spirituală, ar fi o crimă să le acordaţi sprijinul dvs. politic; indiferent de avantajele materiale ce vi s-ar propune, sufletul dvs. să nu vi-l mai vindeţi! Dacă va răspunde: Jidovii să iasă din mijlocul nostru, că România creştină este

şi românească", atunci veţi cerceta dacă aceste vorbe le spune din inimă sau numai pentru a vă amăgi; şi o dată lămurit asupra acestor întrebări, dă-ţi avizul dumitale.

Un "Toma Necredinciosul" citind aceste rânduri, nu este exclus să zâmbească cu ironie, zicând: "Dar ce are a face politica şi cu credinţa, domnule? Orice ar spune Neofit, şi oricine ar fi jidanii, din moment ce au drepturi politice şi trăiesc în ţară alături de noi, nu poţi să-i ocoleşti aşa cu una, cu două, şi să-i împiedici de a-şi exercita drepturile. Trăiesc şi ei, aşa, oricât de păcătoşi ar fi, trăim şi noi! Şi apoi vremurile de civilizaţie de astăzi, legăturile noastre cu toate celelalte popoare, sunt de aşa natură, încât nu-ţi îngăduie să te închizi cu ziduri chinezeşti, să rămâi izolat! Una e politica şi Statul, alta e Religia. A vorbi astăzi de măsuri contra ovreilor, ar fi să ne întoarcem cu sute de ani în urmă, ca pe vremurile inchiziţiei spaniole; asta nu se mai poate astăzi monşer! Noi putem fi creştini şi jidovii jidani, şi totuşi aceasta este!"

Iată un răspuns care ai crede că te-a dat gata, te-a lăsat paf! Totuşi, se poate vedea imediat cât de ieftine sunt argumentele, şi care este adevărul. Mai întâi trebuie să se ştie un lucru: o ţară nu este "o întâmplare", un loc de adunătura, un sat fără câini, unde intră cine vrea şi rămâne cui îi place. O ţară este ceva sfânt! Ea este moşia, bunul unui neam, transmis din generaţie în generaţie, secole de-a rândul, veac după veac, din moşi strămoşi şi cu sacrificiul a milioane de vieţi! O ţară este un drept ce nu poate fi înstrăinat sub nici o formă şi de nimeni, ea fiind însăşi viaţa neamului. O ţară nu este ca o avere privată pe care tu, ca proprietar, s-o poţi negocia cum îţi place: s-o vinzi, s-o amanetezi, s-o joci la cărţi ori s-o împărţi cui vrei! Nu! Moşia unui popor, bunul unui neam, este inalienabil şi imprescriptibil! Cine dar ar fi în stare să afirme, că el are dreptul să dispună de averea neamului, după gustul lui? Nimeni!

Dar când zici: moşia unui popor, sau ţara lui, ce însemnează? Nu arată această mărturisire că acel popor trebuie şi este singur în drept să se bucure de averea lui? Ce înseamnă deplină proprietate, stat independent, decât că, acel neam care stăpâneşte acea ţară, are tot dreptul să dispună de toate bogăţiile şi toate veniturile acelei ţări, după cum îi dictează interesele sale, el singur şi numai el!

Ori, când cineva afirmă că jidovii sunt pe picior de egalitate cu noi, românii băştinaşi, cine nu observă grosolana eroare, că aceste drepturi acordate jidovilor nu pot fi decât relative! A consultat cineva întreg neamul românesc, toată obştea română, şi toată lumea a fost de acord ca jidovii să fie făcuţi fraţi şi părtaşi cu noi pe moşia românească? Nu! Nişte simpli oameni politici, nişte politicieni influenţaţi de anumite consideraţiuni, fie de ordin sentimental, fie de ordin pecuniar, într-o bună zi, la 1923, i-au declarat pe jidovi egali în drepturi cu noi, băştinaşii! Ei, şi? Rezultă de aici că întregul nostru neam românesc trebuie să-şi pună de acum înainte cenuşă în cap şi să poarte pe jidovi în spate o veşnicie? Dar chiar într-o afacere particulară, o moştenire, de exemplu, cu câţiva moştenitori, dacă acea avere este de-a valma, indiviză, se poate face vreo vânzare valabilă, dacă unul singur din comoştenitori se opune? Nu! Atunci în baza căror considerente de drept, un terchea berchea, cu toată banda lui, poate

dispune şi angaja la jug pe viaţă un întreg neam, fără să mai fie o justă măsură posibilă? Nu! Niciodată! Probă că aşa este, Kemal Paşa, în Turcia, n-a scos recent peste trei milioane de greci din Asia Mică şi i-a gonit în Grecia? Iată dar cât de relative şi inoperante pot rămâne oricare legi făcute de partidele politice, atunci când interesele poporului altfel dictează! N-a spus chiar Einstein, jidovul cu pretenţii de savant, gonit de Hitler din Germania, că înseşi legile cosmice, legile după care se conduce universul sunt relative? Apoi, dacă chiar aceste legi sunt relative, legile umane rămân nişte simple petice de hârtie, pe care oricând le poţi schimba şi trece la coş, atunci când interesele superioare de neam impun acest lucru!

Dar lăsând la o parte aceste consideraţiuni de drept natural, de drept naţional, să vedem cel puţin dacă jidovii, trăind alături de noi, în societatea creştină, statul român ar putea folosi ceva de pe urma lor.

Pentru a nu ne pierde în discuţii complicate sau în frazeologii găunoase şi pentru a putea fi înţeles de toată lumea, să luăm un exemplu cunoscut aproape de oricine şi uşor de controlat, din viaţa furnicilor.

Furnicile, care nu au nici măcar glas să se gâlcevească, sunt de mai multe feluri, cum sunt şi oamenii de diferite naţionalităţi. Sunt furnici negre, roşii, cenuşii, etc. Totuşi, dacă ne vom uita în ţara lor, în muşuroiul lor, vom vedea că fiecare fel de furnici trăieşte separat, neamestecate unele cu altele: muşuroi de furnici negre, muşuroi de furnici roşii, etc. Pentru ce? Pentru că numai indivizii care se aseamănă în totul se caută şi se adună, putând trăi în armonie, în baza unui principiu natural, unei legi fireşti, care nu poate fi dărâmată de nici o argumentaţie; este o dogmă de ştiinţă, care se aplică tuturor vieţuitoarelor, oricare ar fi ele, implicit şi oamenilor!

Atunci ce legătură strânsă de suflet şi interese, pentru a putea trăi laolaltă, există între noi românii şi jidani, când ne diferenţiem atât prin rasă, prin limbă, prin credinţă, prin trecutul istoric şi aspiraţiile noastre, de asemenea prin moravuri, înclinaţii etc. Nu avem noi românii specificul nostru şi jidovii pe al lor? Ce să mai vorbim în plus de aportul social, când creştinul, se ştie, este exclusiv producător şi ovreiul exclusiv speculant şi parazitar.

Şi când se mai dovedeşte în plus cu documente - cum veţi vedea în textul acestei lucrări - că jidanii merg până acolo cu rătăcirile lor satanice, încât uciderea creştinilor, sângele de creştin torturat, este întrebuinţat de ei pentru îndeplinirea ritualului drăceştii lor credinţe talmudice, un sentiment de scârbă şi dezgust ţi se naşte în suflet, că fiecare cugetă că aşa ceva nu mai practică decât unii sălbatici antropofagi, cum sunt prin insulele Polineziei, Malaieziei, ori Africa Centrală. Iată însă că avem şi noi canibalii noştri, "băutori de sânge" creştin, de care ne frecăm zilnic: sunt scumpii noştri jidovi. Sânge de creştin muncit la tăierea împrejur; sânge de creştin sub formă de cenuşă la cununie, sânge la moarte; sânge la plângerea Ierusalimului, la purim, la paşte, sânge pentru farmece! Cu un cuvânt, ceea ce este pentru ritualul creştin pâinea şi vinul, este sângele de creştin muncit pentru ritualul talmudic jidovesc!

Dar mulţi se vor întreba: De unde pot să-şi procure jidovii atâta sânge de creştin? De unde? Foarte simplu: Neofit precizează că "nu este nevoie de

căldări de sânge, dar de cantităţi mici: câte o picătură, cenuşă cât o măslină sau bob de finic".

Deci nu sunt chiar băutori de sânge în adevăratul sens al cuvântului, doar aşa, mai cu economie! Apoi dacă astfel stau lucrurile, nu prea este ceva aşa de greu de înfăptuit; câte o lovitură ici şi colo, câte o ciordeală, nu este atât de imposibil. Sunt atâtea crime care au rămas nedescoperite, atâția dispăruți de urma cărora nu s-a mai dat! Nu este oare posibil ca o bună parte din aceste victime să fi servit pentru saturarea molohului jidovesc talmudic?

N-au fost atâtea procese rămase celebre, privitoare la omorurile ritualice şi în care totuşi făptuitorii, în urma presiunilor internaționalei jidoveşti, au rămas nesancționați? De exemplu: omorul de la Tisza-Eszlar - în Ungaria, Procesul Călugărului Thomas, etc. Ovreii întotdeauna au protestat cu vehemență contra acestor învinuiri care li s-au adus, considerându-le simple insinuări şi calomnii, născute din ura de rasă, ura de credință.

Din fericire călugărul Neofit, fostul rabin, fostul "învățător întru jidovime" cum singur se numeşte, pune lucrurile la punct cu o uluitoare precizie, zicând: "Blestemul acesta pe care îl au ei, cu sânge, nu este scris nicăieri, ci părinții rabini lasă copiilor lor, cu blesteme mari, să nu descopere la cei proşti ai lor, nici la creştini, măcar de li se va întâmpla lor să rabde feluri de feluri de munci." Nu rezultă de aici că totul este în aşa fel organizat încât justiția, oricât ar fi de diligentă, să nu poată face nimic? Dar că acesta este adevărul în toată goliciunea lui, ne luminează Neofit cu declarația lui, în ce priveşte însăşi persoana sa: "Precum şi mie, în frica lui Dumnezeu mărturisesc, când am fost de vârsta de treisprezece ani,- atunci încep ei (jidovii) a pune cornul în cap - şi mi-a pus tatăl meu cornul acela în cap, care de dânşii se numeşte tăfilis, şi atunci mi-a descoperit mie tatăl meu (tatăl lui era tot rabin. N.tr) taina aceasta cu sânge, şi m-au blestemat cu toate stihiile cerului şi ale pământului, ca să nu descopăr taina aceasta nici la fraţii mei". Mai pot avea prin urmare vreo valoare protestele jidovilor? Nu! Şi deoarece criminalii aceştia, din nenorocire sunt tocmai conducătorii "spirituali" ai poporului jidovesc, imposibil de separat şi penalizat, singura soluție care se impune este aceasta: Să iasă afară din mijlocul nostru aceşti fii ai diavolului, această adunare a satanei, întregul neam jidovesc, pentru totdeauna şi până la unul!

Tot în această carte a lui Neofit, vor mai găsi sectanții: adventişti, baptişti, sâmbetişti, nazareeni, etc. adevărata cale de mântuire pe care o caută, nu doar din simple afirmații, dar cu Sfânta Scriptură în mână, unde pot cerceta şi controla adevărurile spuse.

Cu un cuvânt, pentru a încheia, urăm tuturor cititorilor, ca această sămânță a adevărului, pe care Neofit, în dorința lui de creştin convins, a vrut s-o facă cunoscută tuturor iubitorilor de ştiință, cel puțin după 132 de ani să încolțească în inimile noastre creştine spre a da roade şi, prin aceasta, neamul românesc atât de necăjit şi descurajat astăzi, să poată să-şi recapete direcția pierdută pentru a ieşi la liman şi pentru a păşi mai departe în viitor, pe calea cea dreaptă, cu încredere şi forțe noi, spre a însemna ca adevărat un factor de progres şi

civilizaţie creştină, în mijlocul celorlalte popoare; iar Neofit, din sferele cereşti, să fie păstorul şi îndrumătorul sufletelor noastre!

Dr. MARIN POPESCU

Înainte cuvântare

Bine este cuvântat Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, unul adevărat Dumnezeul nostru, care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască, şi la lumina adevărului să vină. Şi precum din începutul lumii, (Geneza, Cap.1, Stih 2) când era tot pământul nevăzut şi acoperit cu întuneric, şi au poruncit Dumnezeu de s-au făcut lumină şi la urmă au poruncit şi soarelui să răsară spre stăpânirea zilei, aşa şi eu nevrednicul, până la vârsta de 38 ani, acoperit fiind cu întunericul necunoştinţii şi având boala sufletului, (Ioan 5, 5) de vreme ce eram în rătăcirea cea jidovească şi neavând om ca să mă ducă la scăldătoarea oilor, adică la apa botezului, am început a striga împreună cu David, şi am zis: (Psalm 17, 31) "Lumina-vei întunericul meu, Doamne" şi iarăşi, (Psalm 118 Stih 18) "Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta". Şi (Psalm 22, 2) "Domnul m-au auzit şi la apa odihnei m-au hrănit" (adică la apa botezului) şi (Psalm 29, 3) “Sufletul meu l-au întors din gura iadului". (Psalm 93, 17) "Că de nu ar fi ajutat mie Domnul, s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu". Şi după ce m-au luminat Hristos, cu lumina înţelepciunii Sfintei Sale Evanghelii, (Malahie 4, 2) au poruncit şi Soarelui Dreptăţii ca să răsară mie spre stăpânirea zilei celei de mântuire, adică, după ce am cunoscut credinţa cea în Hristos, m-au ferit Hristos de n-am primit altă credinţă deosebită, ci am primit credinţa cea adevărată întru Hristos, pravoslavnică, care se numeşte Soarele Dreptăţii precum grăieşte Duhul Sfânt prin glasul Isaiei zicând: (Cap. 1 Stih 26) "Şi va fi lumina Lunii ca lumina Soarelui şi lumina Soarelui cu şapte părţi mai mult va lumina în ziua aceea, când va vindeca Domnul zdrobirea norodului său." Adică: legea veche s-au numit lumina Lunii, că umbra legii era. Şi toate pashaliile lor după naşterea Lunii se numără, iar legea cea sfântă a lui Hristos, cea nouă, lumina Soarelui se numeşte, precum zice Proorocul Malahie. (Cap. 4, Stih 2) "Şi celor ce se tem de numele meu, le va răsări Soarele Dreptăţii"; şi această taină au văzut-o mai înainte Proorocul cel cu duh mare Isaia şi zice: (Sirah 48, 58) " Când va veni Domnul nostru Iisus Hristos să vindece sufletele oamenilor din zdrobirea iadului, atunci se va preface lumina Luni spre lumina Soarelui, precum s-au şi făcut". Că la venirea cea dintâi a Domnului nostru Iisus Hristos, când au venit pentru mântuirea oamenilor, ca să vindece sufletele lor din zdrobirea iadului, atunci s-au prefăcut legea cea veche - care se numeşte lumina Lunii - spre legea cea nouă - care se numeşte lumina Soarelui - şi această lumină a Soarelui, adică credinţa pravoslavnică, luminează cu şapte părţi mai mult decât credinţele celelalte. Căci prin cele sfinte şapte soboare s-au aşezat, precum şi David, pentru cele şapte soboare zice (Psalm 11, 3) "Cuvintele Domnului, Cuvinte curate, argint prin foc lămurit, ispitit pământului, curăţat de şapte ori." Sau după cum zice: Sfântul Apostol Pavel, (I Corinteni 15, 41) "Alta este slava Soarelui şi alta este slava Lunii şi alta este slava stelelor." Precum şi sfântul Tarasie tâlcuieşte şi zice: "Cei ce vieţuiesc întru feciorie, sunt asemenea slavei Lunii; iar cei ce sunt căsătoriţi şi păzesc patul nespurcat sunt asemenea slavei stelelor." Şi mai adaugă Sfântul Apostol Pavel şi zice: (Evrei 13, 4 ; Rom. 12, 1) "Stea de stea se osebeşte întru slava sa" adică osebite sunt darurile

între pravoslavnici; unii adică: au darul milosteniei, alții al primirii de streini, alții al rugăciunii alții al smereniei, alții al umilinței, alții al blândeții, alții au darul postirii şi altele.

Acestui Soare a poruncit Hristos ca să-mi răsară mie de două ori, stăpânirea zilei celei de mântuire: întâi că am primit credința cea pravoslavnică, care se numeşte Soarele Dreptății şi n-am primit vreo credință eretică; iar al doilea că am primit şi sfântul chip al călugăriei. Iar pentru jidovi ascultă ce zice Solomon la înțelepciunea sa, (Cap. 5, Stih 6) "Rătăcit-am dară de la calea adevărului şi lumina dreptății nu ne-au strălucit nouă, nici Soarele nu ne-au răsărit nouă". Şi pentru că m-au miluit Hristos, de au biruit la mine nevrednicul rânduiala firii şi m-au scos de la întuneric la lumina Soarelui, ca să-i aduc mulțumire Mântuitorului meu, am scris cărticica aceasta, mică la vedere, dară socotesc a fi folositoare pravoslavnicilor, iubitorilor de ştiință şi râvnitorilor creştinătății, că sunt scrise într-ânsa, câteva taine mari ale jidovilor, spre înfruntarea şi ruşinarea lor, care de la răstignirea Mântuitorului şi până acum, de nimenea deplin n-au fost descoperite. Şi am aşezat-o în patru capitole, în numele Sfinților patru evanghelişti: Matei, Marcu, Luca şi Ioan, pe care i-au văzut Proorocul Iezechiel în chip de om, în chip de leu, în chip de viței şi în chip de vultur: eu care mai înainte am fost învățător întru jidovime, iar acum, prin mila Domnului meu Iisus Hristos, mă aflu creştin pravoslavnic.

Capitolul l

Tainã ascunsã, şi acum descoperitã asupra jidovilor pentru sângele care iau ei de la creştini, şi ce fac cu dânsul, cu dovediri din Sfânta Scripturã.

Mulţi au scris multe cuvinte împotriva jidovilor, cu multe şi adevărate mărturii din Sfânta şi dumnezeiasca Scripturã. Atât pentru venirea Mesiei celui adevărat Iisus Hristos, fiul Prea Curatei Fecioarei Maria, cât şi pentru câteva rătăciri ale jidovilor. Care acestea s-au scris atât de dascălii Bisericii noastre, cât şi de dascălii evrei care au primit Sfântul Botez, însă o tainã ce ei o au între dânşii, urătorii de oameni şi de Dumnezeu, jidovi, care eu nu o am găsit scrisă nicăieri, şi de au şi scris cineva în oarecare chip, dar puţin şi acoperit, adicã: a ucide jidovii pe creştini şi a le lua sângele. Aceasta au scris mulţi, dar pentru ce? Şi ce fac ei cu sângele acesta, măcar că nu mi s-au întâmplat a vedea înscris nicăieri, poate că aşteptând întoarcerea jidovilor vreodată către credinţa lui Hristos: şi ca să nu se scârbească creştinii pe dânşii şi să nu-i primească la credinţă, şi pentru aceia n-au scris. Dar eu de vreme ce cu darul lui Dumnezeu am primit Sfântul Botez şi sfântul chip al călugăriei spre înfruntarea semeţilor şi spurcaţilor jidovi, dar, mai întâi şi spre folosul lor mi-au fost descoperite mie şi păzite, până ce am primit Sfântul Botez. Iar de la Sfântul Botez încoace, toate îmi sunt defăimate şi scuipate.

Şi câteva cu bune dovezi şi mărturii, scriu aici pe faţă. Mai întâi să se ştie că această tainã nu este ştiută de toţi jidovii, ci numai de rabinii, hahamii lor, de cărturarii şi fariseii lor, ce se numesc de dânşii Hasiindem, de aceia este ştiută. Şi această tainã păzesc ei cu mare sfinţenie. Dară pentru care pricinã fac ei uciderea aceasta, este pentru trei lucruri.

Întâi pentru mare urâciune ce au ei asupra creştinilor, părându-le că făcând această ucidere aduc jertfa lui Dumnezeu precum şi Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, au zis către Ucenicii săi: " Va veni o vreme, că cine vă va ucide pe voi, i se va păr ea că aduce jertfa lui Dumnezeu." (Ioan Cap. 16, Stih 2)

Al doilea pentru multe dezdemonii, adicã: pentru farmecele ce fac jidovii cu acest sânge.

Şi al treilea că sunt rabinii la îndoială, poate că au fost Iisus, Fiul Mariei, Mesia cel adevărat şi stropindu-se ei cu acel sânge ce iau de la creştin muncit, "se vor mântui".

Cât despre pricina cea dintâi scrie la o carte a lor ce se numeşte Himiş, adicã cinci cărţi ale lui Moise: la cartea a doua ce se numeşte Exodul: unde zice că au adunat Faraon şase sute de călăraşi ca să gonească neamul jidovesc, şi face acolo întrebare Rabi Solomon, (Exodul 14, 7) (Satana cel mare care duce pe toţi jidovii la Tartarul cel dinafară), de zice: "De unde au avut egiptenii cai ca să gonească pe jidovi? “ (Exodul 9, 25) " Căci grindina le-a ucis toate dobitoacele lor" şi răspunde iarăşi el, că scrie mai sus, (Stih 2) "că unii şi-au ascuns animalele cu care apoi i-au urmărit" şi zice acolo: (Mina an omri tof şi va nuhuşim, reţoţ Esmoihoi tof, şi bagoim, arok) care cuvinte înseamnă: " de aici noi învăţăm că celui mai blând dintre şerpi scoate-i creierii din cap, şi pe

cel mai bun din creştini ucide-l" adică dator este tot jidovul să omoare un creştin crezând că cu aceea se va mântui, măcar că de la creştini primesc facere de bine în toate zilele: dar au foarte mare urâciune asupra pravoslaviei noastre, şi precum sunt ei întorşi, apoi aşa şi Sfânta Scriptură o tălmăcesc foarte întoarsă şi cu nepotrivire, precum la cartea Exodului scrie, porunceşte Moise şi zice: "Şi carne de fiară prinsă să nu o mâncaţi, ci să o aruncaţi câinilor," (Exod 24, 31) Apoi tâlcuieşte acolo acel proclet, Rabi Solomon de zice, "că nu numai câinilor a poruncit Moise să o aruncaţi, ci şi creştinilor puteţi să o vindeţi" Dară pentru ce zice Moise câinelui şi nu zice creştinului? ca să te înveţi că mai de socotinţă sunt câinii decât creştinii. Pentru că câinii n-au lătrat în vremea când jidovii au ieşit noaptea din Egipt, precum scrie la (Exod 20, 7). O ticăloşii jidovi! Bine au zis Moise către voi a doua Lege 29, 4. "Şi n-au dat vouă Dumnezeu inimă ca să ştiţi şi ochi să vedeţi, şi urechi să auziţi, până în ziua de astăzi," şi iarăşi: "Au acestea răsplătiţi Domnului? acest norod este nebun şi nu înţelept:" a doua Lege 3, 6. De asemenea grăieşte Duhul Sfânt, prin glasul lui Isaia (29, 14) de zice: "Iată Eu voi muta pe ei şi voi pierde înţelepciunea înţelepţilor, şi mintea celor pricepuţi voi întuneca." Şi cu adevărat s-au împlinit la dânşii aceasta, de vreme ce n-au nici o înţelegere sufletească, cum au zis mai înainte Proorocul Isaia (59, 10) "Pipăi-vor ca orbii peretele, şi vor pipăi ca cei fără de ochi, şi vor cădea ziua la amiază ca orbul întru miez de noapte" Şi iarăşi Isaia (Cap. 65, Stih 15) "Şi veţi părăsi numele voastre, spre saturarea aleşilor mei: iar pe voi vă va ucide Domnul" Şi pe faţă vedem că n-au nici o pricepere duhovnicească şi numai trupească, precum porcul care tot la pământ caută, aşa şi ei tot cele pământeşti le socotesc. Cum şi David pe neamul jidovesc porci îi numeşte, de zice: " viia din Egipt ai mutat: şi altele şi porcul sălbatic au păscut-o pe ea." Viia din Egipt să înţelege, că precum Egipetul era plin şi îndestulat de toate rodurile cele bune, de pâine şi de tot felul de cărnuri, unde în patru sute de ani fiind în robie, deprinşi erau cu acelea. Apoi după ieşirea lor din Egipt şi după trecerea a patruzeci de ani ce au umblat prin pustietate unde au mâncat pâine îngerească. Nu că au flămânzit ei mâncând aceea, ci după ce s-au văzut intraţi pe pământul făgăduinţei, unde izvora laptele şi mierea, care se înţelege a fi ca o viie roditoare cu îndestulare, şi mai mult decât în Egipt, atunci jidovii ieşiţi fiind din pustietate, ca nişte porci sălbatici văzându-se întru atâta îmbelşugare, nu numai că s-au dat după toate desfrânările de o au păscut-o pe ea: ci au uitat şi pe Dumnezeu, căutând numai de cele trupeşti, iar nu duhovniceşti. Cum şi Hristos pe neamul jidovesc porci îi numeşte când zice: "Să nu aruncaţi mărgăritarul înaintea porcilor."

Mai zicând şi aceasta: “Să nu dăm cele sfinte câinilor," adică să nu arătăm cuvintele cele sfinte jidovilor, pentru care zice David ca despre faţa lui Hristos: "Că m-au înconjurat câini mulţi" Psalm 31, 17. Şi iarăşi: "întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi ca câinii, şi vor înconjura cetatea" Psalm 58, 7. Şi cu adevărat că în ziua răstignirii Mântuitorului, toată ziua n-au mâncat urătorii de Dumnezeu jidovi. La fel şi Proorocul Isaia numeşte pe neamul jidovesc câini, de zice: "Şi câini fără de ruşine la suflet, neştiind saţiul," Cap. 26, 11. Adică: jidovii nu s-au săturat cu atâta sânge care au vărsat a Proorocilor, ci încă şi

sângele lui Hristos, Mesia cel adevărat, l-au vărsat, şi nici cu atâta sânge nu s-au săturat, ci până în ziua de astăzi se nevoiesc de varsă sângele creştinesc.

Iată dar am arătat că jidovii se numesc în Sfânta Scriptură câini, şi porci, că n-au nici o înţelegere sufletească, cum şi aici unde am pomenit mai sus de Moise care zice: "că n-au lătrat câinii când au ieşit jidovii noaptea din pământul Egipetului", înţeleg jidovii trupeşte, adică chiar pe câini, dar măcar să fi lătrat câini cât de mulţi, iarăşi nimica nu folosea, de vreme ce înşişi egiptenii i-au gonit pe dânşii, precum însăşi Scriptura zice: "Şi au silit Egiptul pe norod ca să iasă din ţară" Exod 12, 33. Cum şi David zice: "S-au veselit egiptenii de ieşirea lor": Psalm 104, 37. Că Moise duhovniceşte grăieşte, cum zice şi David: " O dată au grăit Dumnezeu, doară acestea am auzit," adică: Sfânta Scriptură fireşte au scris,: dar duhovniceşte se înţelege. Aşa şi aici unde zice Moise câini n-au lătrat, adică: satana, cu diavolii n-au putut să stea împotrivă, cum şi la pilda care aduce Hristos la Sfânta Evanghelie, pentru Lazăr cel sărac, care stătea lângă uşa bogatului plin de bube, şi câinii lingeau bubele lui, tâlcuieşte acolo Sfântul Theofilact de zice: "Bubele sunt păcatele şi câinii sunt diavolii, care ling păcatele oamenilor", Cap.1, Stih 51. "Izbăveşte din mâna câinelui pe acea una născută a mea" adică: cu sufletul său se roagă David lui Dumnezeu ca să-l izbăvească din mâna satanei.

Şi de aceea câinii n-au lătrat când au ieşit jidovii din Egipt, cum zice şi Proorocul Isaia: Cap. 56, 10. " Toţi câinii au amuţii, nu vor putea lătra". Căci Faraon închipuieşte pe Satana, cu câinii, cu diavolii lui şi Egipetul închipuieşte iadul, şi Moise a închipuit pe Hristos, cum însuşi Moise zicea: a doua Lege Stih 15. “Prooroc din fraţii tăi ca mine va ridica Domnul Dumnezeul tău, pe acela să-l ascultaţi, adică pe Hristos, că precum Moise au scos pe jidovi din robia Egipetului, care au fost trupească, aşa şi Hristos au scos sufletele oamenilor din robia iadului, fiind robia sufletească. Precum Moise a scos în miezul nopţii pe jidovi, Exod Cap. 12, Stih 21. Şi au însemnat pragurile caselor lor, cu sângele mielului. Aşa şi Hristos: în miezul nopţii au scos sufletele din întunecosul iad prin sângele său cel scump, care l-au vărsat pe cruce, Mieluşelul lui Dumnezeu cel adevărat, pe care l-au închipuit cu junghierea mai înainte Avraam cel drept.

Pentru care zice Proorocul Zaharia, Cap. 9, Stih 11. "Şi tu, cu sângele făgăduinţei tale, ai slobozit pe legaţii tăi din groapă, neavând apă," care cuvânt înseamnă că Hristos Mântuitorul, prin sângele cel scump al Sfinţiei Sale, care l-au vărsat pe cruce, au slobozit pe Strămoşii, care au fost legaţi în groapa iadului, neavând apa Botezului.

Şi precum când au scos Moise pe jidovi din pământul Egipetului, n-au lătrat câinii. Aşa şi când au scos Hristos sufletele din iad, n-au putut diavolii, care se numesc câini, să latre, adică să stea împotrivă.

Însă de vreme ce am arătat aici, că Moise au închipuit pe Hristos: ca să nu se rătăcească cineva a gândi, cum că şi acum suntem datori să mulţumim lui Dumnezeu, pentru ieşirea Egipetului. Voi aduce pe Ieremia Proorocul, prin care grăieşte Duhul Sfânt. Iată, zi-le, vine Domnul, şi nu vor mai zice viu este Domnul cel ce au scos pe fiii lui Israel din pământul Egipetului, ci vor zice: viu este Domnul cel ce au clădit casa lui Israel de la miază noapte."

Arătat este, că de la venirea lui Hristos: "nu se mai pomeneşte legea veche," cum zice şi Solomon: "Până va sufla ziua, şi se vor porni umbrele," Cap. 4, 6 că au venit Hristos care se numeşte "Soarele Dreptăţii": Cap. 26 Stih 10. Atuncea s-au risipit umbrele, legea cea veche.

Precum şi Moise zice: "Şi pâinea cea veche veţi scoate dinaintea celei nouă," Exod 29 Stih 2. adică: Pâinea punerii înainte, ce se aducea în legea veche, au lipsit acum, de când au venit Hristos, şi aducem pâinea cea nouă, curată, trupul Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, precum şi Proorocul Malahia zice: Cap. 1 Stih 11. "Nu este voia mea întru voi, zice Domnul atotţiitorul. Nu voi primi din mâinile voastre jertfe, că de la răsăritul soarelui până la apus, mare este numele meu întru neamuri, care îmi vor aduce jertfă curată, adică, pâine şi vin, dar nu cărnuri de ţapi, şi sânge de tauri, ce se aducea în legea cea veche." Precum zice David: "de la răsăritul soarelui, până la apus, lăudat este numele Domnului", Psalmi 12 Stih 1. La fel şi Proorocul Isaia zice: Cap 1 Stih 11. "Nu voiesc jertfele voastre, zice Domnul, grăsimea meilor şi sângele ţapilor nu voiesc." Şi iarăşi: " Cele dintru început iată, au venit, şi cele nouă care vestesc, şi mai înainte, până a se vesti s-au arătat vouă." Isaia Cap.42 Stih 9.

Tot aşa cum am zis mai sus, acele vechi au închipuit pe cele nouă, şi dacă au venit cele nouă, au lipsit cele vechi. Precum zice Isaia: Cap.43 Stih 18. "Să nu vă aduceţi aminte de cele dintâi, şi la cele de demult să nu gândiţi. Iată eu fac legea cea nouă care acum va răsări, "şi altele:

Dovadă am făcut prin multe mărturii, că Dumnezeu au lepădat jertfele jidovilor, cum zice şi Solomon, la Pilde, Cap. 15 Stih 9. "Jertfele necredincioşilor urâciune sunt înaintea Domnului." Şi Proorocul David auzind de la atâţia Prooroci cum că Dumnezeu au schimbat jertfa cea veche, cea groasă, spre cea nouă, cea subţire şi duhovnicească, mirându-se zice: Sirah Cap. 34 Stih 21. "Aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt," Psalm 76 Stih 10.

Până aici am arătat pricina cea dintâi, pentru urâciunea ce au jidovii asupra Creştinilor, şi pentru uciderea ce fac ei Creştinilor.

Iar cel ce va vrea să ştie mai mult, să citească în cartea lui Pavel Medecus, la Cap. 33, Aisgu 22, rândul 8 şi va afla toată ura ce au jidovii asupra creştinilor, arătată şi mai vârtos pentru uciderea pruncilor creştinilor.

Acesta este al doilea motiv, de care am pomenit mai sus, pentru desdemonii, adică pentru farmecele ce fac jidovii cu acest sânge.

Mai întâi să se ştie, că tot neamul jidovesc, are blestem de la Dumnezeu spre pedeapsă, că n-au primit pe Mântuitorul Hristos: care blestem le-au dat Dumnezeu lor, prin glasul lui Moise zicând: a doua LegeCap. 28, 27. "Să te bată Domnul cu rană egiptenească la şăzut, şi cu râie sălbatică, şi cu usturime, ca să nu te poţi vindeca." Şi iarăşi Stih 28, 35. "Să te bată Domnul cu besmeticiune şi cu orbire.“ Şi iarăşi: "Să te bată Domnul cu rană rea peste genunche, şi peste pulpe, ca să nu te poţi vindeca“ Şi vedem că toate blestemele acestea s-au împlinit la neamul jidovesc. Adică: cei de la Europa toţi au râie la şezut. Iar cei de la Asia, vedem că toţi au chelbe în Cap.Iar cei de la America, au slăbiciune de ochi, adică: le curg ochii şi sunt foarte urâţi, Stih 34. Şi mai

toți sunt fluşturatici. Şi au aflat procleții de rabini un leac: ca să se ungă cu sânge de creştin, şi se vor tămădui.

Şi iarăşi mai au jidovii un blestem de la Dumnezeu, că au zis ei către Pilat: "Sângele lui asupra noastră, şi asupra fiilor noştri." Matei Cap. 27 Stih 25. De aceea, în patru vremi ale anului, adică: primăvara, vara, toamna şi iarna, de la o vreme până la altă vreme fiind nouăzeci şi una de zile şi şase ceasuri, şi acele vremi la începutul lor, iar în minutul acela când se sfârşeşte toamna şi intră iarna, apoi când se sfârşeşte iarna şi începe primăvara, şi mai apoi când se sfârşeşte primăvara şi începe vara, şi când se sfârşeşte vara şi este iarăşi toamna, acele patru vremi se află peste bucatele lor. Însă bucatele care nu sunt trecute prin foc, adică: lapte, unt, verdeţuri, varză, pepeni - nefierte, şi altele, vine nişte sânge din văzduh, care de dânşii sângele acesta este numit Tachifa, şi de va mânca un jidov din bucatele acelea, nu moare creştinul.

O, Doamne, câtu-s de mari minunile Tale, cum toate mai înainte ai vestit prin proorocii Tăi, au ai zis mai înainte prin glasul proorocului Tău Iezechiel: "Şi te voi pune pe tine în sânge de mânie şi de râvnire."

La fel împăratul şi Proorocul David mai înainte când au văzut prin Duhul Sfânt: că procleții, şi spurcații de jidovi vor răstigni pe Hristos Mesia cel adevărat, se roagă şi zice: "Facă-se masa lor spre cursă, şi spre răsplătire, şi spre sminteală."

Adică: spre cursă, că ei mor când mănâncă din masa aceea; şi spre răsplătire, că au cerut ei, de la Pilat, sângele lui Hristos; şi spre sminteală, că au aflat procleții de rabini un mijloc, ca să ungă un piron de fier, cu sânge de creştin muncit, şi-l pune peste bucate, să nu mai cadă sânge din văzduh, că la calendarul lor scrie şi minutul întru care cade sângele acela, şi merge hahamul cu un ceas, sau două mai înainte, din casă în casă, şi dă de ştire.

La fel şi când se cunună, jidovii au obiceiul ca tinerii să postească toată ziua nemâncând, nebând nimic. Şi seara după ce se cunună, vine Rabinul şi le dă la amândoi un ou copt şi în loc de sare pune cenuşă, şi cenuşa aceea o fac din pânză arsă în foc, adică: bagă pânza în sânge de creştin muncit, şi arde pânza aceea, şi din acea cenuşă pun în oul copt, şi mănâncă tinerii, şi rabinul zice încet nişte descântece, ca tinerii aceştia să poată înşela pe creştini, şi să afle har de la creştini, ca să poată mânca din sudoarea creştinilor, că nu pot totdeauna să-l ucidă pe creştin, mai ales acum în zilele noastre, că s-au aflat toate astea. De aceea se silesc ca să-i înşele pe creştini, mâncând sudoarea creştinului, ca cum ar fi mâncat sângele lui.

Se silesc încă şi din altă pricină să înşele pe creştini, că Duhul Sfânt grăieşte, prin glasul lui Moise zicând: "Seminţe multe vei semăna în ţarină, şi puţine vei strânge", Legea a doua, Cap. 28 Stih 38: La fel şi Proorocul Miheia zice către dânşii Cap. 6 Stih 15. "Tu vei semăna, şi nu vei secera." Zice şi Proorocul Aggeu Cap. 1 Stih 6. "Aţi semănat multe, şi puţine aţi cules", zice şi Ieremia Cap. 12 Stih 13. Şi cu adevărat toate s-au împlinit, cu ochii mei am văzut, un jidov bogat, care avea două pluguri ale lui, şi patru slugi creştini, şi primăvara în ziua întâi din luna lui aprilie, care lună la dânşii se numeşte Işir, şi

atunci prăznuiesc jidovii, că Moise zice: "Şi la Luna nouă, să aduceţi arderile de tot Domnului." Neamuri 28 Stih 11.

] Măcar că mai înainte, până a răstigni ei pe Domnul Hristos zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap. l Stih 14. " Că lunile cele nouă ale voastre, le-au urât sufletul meu." Dar ei tot prăznuiesc, nu cu jertfa, că de când au venit Mesia cel adevărat, Iisus Hristos, au lipsit de la neamul jidovesc, împărăţia, şi Preoţia, cum au zis mai înainte Patriarhul Iacob, Geneza 45 Stih 10. "Nu va lipsi din Iuda stăpânitor, adică: Împărăţia, nici povăţuitor, adică Preoţia, până ce va veni acel aşteptat Mesia."

Şi vedem chiar că a venit Iisus Hristos pe pământ, precum au zis mai înainte proorocul Mihea: "Iată Domnul va ieşi din locul său, şi se va pogorâ pe pământ“ Cap.1, Stih 3.

De atunci au lipsit de la jidovi Preoţia şi Împărăţia. Însă ei tot prăznuiesc lunile cele nouă, cu mâncări, cu beţii şi cu împreunări. Adevărat Moise porunceşte jidovilor: a doua Lege Cap. 16 Stih 14.

Dar trei rabini tâlcuiesc porunca aceasta a lui Moise la Talmud - aşezare (Hagiga). Şi numele rabinilor sunt Rabbi Iuda, Rabbi Zaira şi Rabbi Aşa.

Şi Rabbi Iuda zice: "ain simha eilu beiain" adică: "nu este mai mare veselie decât cu vin" şi Moise zice să te veseleşti la sărbători, zice să se bea vin, dar nu până să se îmbete. Dar jidovii îşi fac socoteală, că de aceea este dator tot jidovul, să bea până să se îmbete la sărbătorile lor.

Iar Rabbi Zaira zice "ain simha eilu babusor" adică: "nu este mai mare veselie, decât în carne grasă". Şi de aceea dator este tot jidovul să mănânce carne grasă la sărbătorile lor.

Iar Rabbi Aşa zice: "ain simha eilu baişa", adică: "nu este mai mare veselie decât împreunarea cu muiere". Cum se vede, fiecare Rabbi după patima sa învaţă pe jidovi. Iar jidovii aceştia de acuma, neştiind care rabin dintr-aceşti trei se sature mai adevărat grăieşte, ori cel cu patima beţiei, sau cel cu patima lacomei pântecelui, sau cel cu patima curviei. Şi ca să iasă din îndoială, împlinesc toate aceste trei, când vine sărbătoarea lor.

Cu două luni mai înainte, încep a îngraşă păsările, şi dobitoacele, şi caută să aibă şi împreunare trupească.

O, ticăloasă Sinagogă, în ce stare ai ajuns! că Moise duhovniceşte zice: veseleşte-te, dară nu trupeşte, cum zice proorocul Isaia Cap. 49 Stih 13. " Veselească-se cele cereşti," şi altele.

Să ne întoarcem iarăşi la cuvântul nostru, în care ne-au fost vorba despre jidovul acela care avea plugurile lui şi slugi creştini, şi s-au întâmplat în ziua întâi când slugile jidovului semănau afară la câmp grâu de primăvară, şi după ce jidovii au mâncat, grăi jidovul către mine, cum am pomenit mai sus (că ei prăznuiesc zi întâi cu mâncări şi cu beţii), şi au zis: "vino rabi la câmp să vedem cum seamănă slugile", şi am mers amândoi şi a luat şi el ca o baniţă de grâu şi a semănat, şi eu am însemnat locul unde a semănat jidovul şi am zis lui cam în glumă să vedem de se va împlini cuvântul lui Moise care zice la a doua Lege: "Mult vei semăna, şi puţin vei aduna." Şi întru adevăr zic, după ce au trecut două luni de zile, m-am dus iarăşi împreună cu jidovul la locul acela, şi

unde au semănat creştinii am aflat că a rodit prea frumos, iar unde a semănat jidovul, întru adevăr zic că nici un fir n-a răsărit. Şi atunci am început a cunoaşte ce despărţire este între lumină şi între întuneric. Şi oricând samănă jidovul nu se face după mâna lui cea spurcată şi plină de sângele creştinesc nimic. Cum zice Isaia: Cap. l Stih 15. "Nimic n-a răsărit".

Şi de aceea când se cunună ei, le dă rabinul tinerilor cenuşă de pânză arsă, muiată în sânge de creştin într-un ou copt, cum am zis mai sus şi zice rabinul încet descântece ca să afle har de la creştini ca să poată înşela pe creştini, şi altele.

Şi foarte multă ură au ei asupra creştinilor, de ar vrea omul să le scrie toate, trebuie vreme foarte îndelungată, însă nu mă lasă inima ca să tac de tot şi a nu arăta creştinilor ura lor. Mai întâi ei Biserica noastră o numesc "turna" care cuvânt va să zică "spurcată", iar hahamii numesc Biserica noastră "moişav" care cuvânt va să zică "umblătoare", pe creştin îl numesc "goim", adică "păgân", pe copil de creştin îl numesc "şeighiţi" care va să zică "vierme târâtor", pe copilă zic "şişcala" tot aşa va să zică "vierme târâtor", parte femeiască, pe partea bisericească adică: preot sau călugăr, sau orice îi numesc jidovii "galăh" care va să zică,, jertfitor la idoli". Când avem noi Naşterea lui Hristos şi Botezul lui Hristos în acele două nopţi nu pun ei mâinile pe cărţile lor ci le acoperă şi joacă toată noaptea cărţi şi hulesc pe Hristos, şi pe Maica Domnului, pe toţi Sfinţii, şi numesc nopţile acealea, noaptea oarbă.

Şi cu adevărat oarbă noapte este pentru dânşii ticăloşii, că nu văd adevărul, dar pentru ce acoperă ei cărţile lor în nopţile acealea, şi ce hule bârfesc nu pot să le scriu, că mă cutremur a le şi gândi în mintea mea, că mi se pare că se va spurca şi văzduhul a spune cineva hula aceasta ce bârfesc ei atunci când acoperă cărţile lor.

Pe copiii lor până a nu începe dascălul lor a-i învăţa, A, B, trebuie mai înainte să înveţe hulă asupra creştinilor, ca să ştie când va trece pe lângă vreo biserică să zică "şacât te şaţine vîsaef tăsavinichi hăirim îii", care cuvinte vor să însemne "spurcata spurcărilor, şi necurata necuraţilor, afurisită este." Şi la Talmud scrie dacă a trecut vreun jidov pe lângă biserică şi au uitat să hulească până la zece paşi, dacă şi-au adus aminte că n-au hulit, dator este să se întoarcă îndărăt şi să zică hula aceea, iar de au trecut mai mult de atât, dator este tot jidovul să zică: "saium had lămuhor trii" care cuvânt va să zică, "astăzi zece paşi, nu este dator să se întoarcă, ci numai acolo unde şi-a adus aminte trebuie să hulească".

La fel când văd ei ducând pe vreun creştin mort la mormânt am văzut un păgân mort, mâine să văd doi," hulele acestea şi copilul cel mic trebuie să le ştie; mai pe scurt, atâta vrajbă şi ură au asupra creştinilor încât scrie la Talmud că nu se cuvine a numi pe cineva cu nume de om, ci numai la jidovi se cuvine.

La fel mai scrie la Talmud la "aşzarea" (păsuhim) şi zice: "loi bidi piisah" care va să zică: pasha lor nu se cade să se înceapă nici luni, nici miercuri, nici vineri, că creştinii au post în zilele acestea, şi mai au multe vrajbe asupra pravoslavnicilor creştini.

Legea nouă o numesc în alte limbi, iar pe noi pravoslavnicii ne numesc "iebunim", adică închinători de idoli.

Şi martor îmi este Iisus Hristos pentru care şi strein de dânşii, de bună voia mea m-am făcut, că nu scriu din vreo zavistie asupra lor, ci mai vârtos strig împreună cu proorocul Ieremia Cap. 9 Stihl. şi zic: " Cine va da capului meu apă şi ochilor mei izvoare de lacrimi, şi voi plânge pe norodul acesta, ziua şi noaptea, un norod care a fost ales lui Dumnezeu, plin de daruri, preoția având şi împărăția. Iar acum se află surghiunit în toata lumea, împrăştiaţi la cele patru părți ale lumii", cum au zis Hristos mai înainte prin proorocul său Ieremia Cap.13 Stih 24. "Şi voi împrăştia pe ei ca pleava ce se duce de vânt spre pustie, urâți înaintea lui Dumnezeu, şi înaintea oamenilor pângăriți, spurcați", pentru că zice proorocul Ieremia către dânşii, " de vei zice în inima ta, pentru ce mi-au venit mie aceste rele? “ Răspunde proorocul înainte: Stih 22. "Pentru mulțimea nedreptăților tale". Şi în alt loc iarăşi zice Dumnezeu către Ieremia: Cap. 5, Stih 19. “Şi va fi când vor zice ei către tine, pentru ce ne-au întâmpinat răutățile acestea pe noi; şi vei răspunde lor: Căci ați părăsit pe Domnul".

Şi iarăşi Ieremia: Cap. 2 Stih 19. "Certa-te-va viclenia ta, şi răutatea ta te va mustra, şi cunoaşte şi vezi, că amar este ție a mă părăsi pe mine, şi n-am binevoit întru tine“ zice Domnul.

Şi cu adevărat foarte viclean este neamul jidovesc la inima lui, când vine creştinul în casa jidovului, foarte frumos îl primeşte, şi-l cinsteşte, iar dacă se duce din casa lui, trebuie jidovul să zică cuvintele acestea, "toate bolile, şi toate necazurile şi visele cele rele, ce am visat eu, sau careva din casa mea, să fie la capul acestui creştin, care au ieşit acum din casa mea."

Bine au zis David pentru dânşii: "Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn, şi acealea sunt săgetături," Psalm 54 Stih 24. Dară şi Dumnezeu, pentru răutăți le-au răsplătit cum vedem de față, că toate blestemele s-au împlinit la dânşii. Cum au zis Moise la a doua Lege Cap. 28 Stih, 37. “şi veți fi de râs şi de poveste la toate neamurile". La fel şi prin glasul lui Ieremia. Cap. 27 Stih 40 zice Domnul către ei: "Şi voi da peste voi ocară veşnică, şi necinste veşnică, care nu se va uita.". Şi cu ochii noştri vedem, că s-au împlinit toate.

Şi pentru două pricini am scris cartea aceasta, una poate vor auzi unii dintr-ânşii pe creştinul citind-o, ca să-şi vină în fire să cunoască ticăloşii adevărul, şi alta, ca văzând creştinul la ce rătăcire, şi la ce urgie Dumnezeiască şi fără de sfârşit, se află sinagoga jidovilor, să mulțumească lui Dumnezeu că a scăpat.

Până aici am arătat pricina a doua, pentru ce fac jidovii uciderea aceasta. De aici înainte, voi arăta şi pricina a treia.

Iată pricina a treia pentru care am zis mai sus, că rabinii stau la îndoială pentru Mesia. Căci văzând la Prorocul Ieremia ce zice Duhul Sfânt prin glasul lui: "S-a spăimântat cerul, şi s-a înfricoşat pământul foarte de aceasta. Căci două răutăți mi-au făcut mie norodul meu: pe mine, izvorul apei vieții lor m-au părăsit, şi şi-au săpat lor gropi care nu vor putea să ție apă." Cap. 2 Stih 12.

Care cuvinte se înțeleg aşa, adică: Pe Hristos l-au părăsit care este izvorul apei botezului prin care câştigă omul viața veşnică.

Cum şi David zice: la Psalm 22 Stih 2 "La apa odihnei m-au hrănit: sufletul meu l-au întors, l-au părăsit şi şi-au săpat lor gropi care nu vor putea ţine apă, că pe Iosifl-au aruncat în groapă neavând apă." Geneza 37 Stih 24.

La fel şi pe Prorocul Ieremia Cap.38 Stih 6. "încă l-au aruncat jidovii într-o groapă neavând apă ", după aceea Prorocul Ieremia încă mai auzind ei cum strigă Duhul Sfânt prin glasul lui Iezechiel, Cap. 16 Stih 6, zice: "Şi eu am trecut prin tine şi te-am văzut încruntat în sângele tău, şi am zis ţie în sângele tău vei trăi" de două ori zice Prorocul în limba cea evreiască; (vuoimar loh bădumaih haii: vuoimar loh bădumaih haii): care prorocire aşa se înţelege, adică: Tatăl zice către Hristos: "Şi eu am trecut prin tine" adică: dumnezeirea, au trecut prin omenirea lui Hristos: şi au văzut Tatăl pe Fiul înfruntat în sângele trupului său pe cruce. Căci dumnezeirea n-au pătimit, ci numai omenirea. Şi au zis Dumnezeu Tatăl către Fiul: "şi am zis ţie în sângele tău vei trăi", adică: în viaţă veşnică. Cum însuşi Mântuitorul zice: " Cela ce mănâncă trupul meu şi bea sângele meu are viaţă veşnică."

Ioan Cap.6 Stih 54. La fel auzind cum Duhului Sfânt strigă prin glasul Zahariei Cap.9 Stih 11. zice: "Şi tu cu sângele făgăduinţei tale ai slobozit pe legalii tăi din groapă neavând apă." Care cuvânt înseamnă că Domnul Hristos: prin sângele său care l-au vărsat pe cruce pentru mântuirea noastră, au slobozit pe strămoşii, şi pe prorocii, care au fost legaţi în groapa iadului, neavând apa botezului.

Aceste proroci prea bine le-au cunoscut rabinii, precum au cunoscut Ana şi Caiafa, că Iisus este adevăratul Mesia şi pentru zavistie l-au răstignit.

Aşa procleţii rabini, şi aceştia de acum prea bine cunosc, numai pentru mândria, şi pentru lăcomia pântecelui care împărăteşte întru neamul lor cel jidovesc, nu vor să primească credinţa lui Hristos: ci au aflat alt mijloc.

Întâi când taie împrejur pe prunc, când este de 8 zile, iau hahamii un pahar cu vin şi o picătură de sânge din sângele rănii tăierii împrejur, şi o picătură de sânge de creştin muncit, şi amestecă bine, bagă hahamul degetul cel mic în pahar, şi pune în gura pruncului de două ori, şi zice: "şi am zis ţie în sângele tău vei trăi." Căci au îndoială pentru ce zice proorocul de două ori, şi am zis ţie în sângele tău vei trăi, şi pentru aceea pun şi sânge din rana tăierii împrejur, şi sânge de creştin muncit.

Adică: de au zis proorocul, cuvintele acestea pentru Sângele lui Hristos: cum Hristos au scos sufletele oamenilor care n-au fost botezaţi cu apă din groapa iadului, aşa şi copilul acesta, nebotezat fiind cu apă să se mântuiască cu acel sânge de creştin muncit care este botezat cu apă: şi au vărsat sângele lui prin a-l munci cum şi pe Hristos. Iar de zice proorocul pentru sângele tăierii împrejur, să se mântuiască cu acest sânge al lui care au vărsat pruncul acum.

La fel la nouă zile ale lui iulie fac plângerea Ierusalimului şi atunci rabinii stau pe pământ jos şi se ung la frunte cu acea cenuşă de care am pomenit mai sus, şi mănâncă un ou copt, cu cenuşa aceea, iar acea mâncare se numeşte de dânşii, "săida amafsăncas".

Al treilea la pasha lor fac azimă nedospită, cu atâtea erezii drăceşti, şi cu mare vrăjmăşie asupra creştinilor, şi fac başca o azimă care este într-ânsa puţină

cenuşă de acea cu sânge de creştin muncit, şi în seara aceea când intră pastele lor după ce se satură cu atâtea blesteme şi beţii, dator este tot jidovul până la cel mai mic să mănânce o bucată din azimă aceea, care are într-ânsa sânge de creştin muncit, şi bucăţica aceea trebuie să fie aşa de mare ca o măslină, sau ca un finic, şi se numeşte azimă aceea "Eficoimon".

Al patrulea când moare cineva dintr-ânşii, ia hahamul un albuş de ou şi un pic de sânge de creştin muncit şi amestecă şi stropeşte peste inima mortului, şi zice hahamul stihul de la prorocirea lui Iezechiel: Cap. 36 Stih 25. "Şi vă voi stropi pe voi, şi vă veţi curăţa de toate spurcăciunile voastre ".

Şi peste toate acestea la sărbătoarea pe care o ţin ei la 14 zile în luna lui adar, adică februarie pentru pomenirea lui Marduheia, şi Estir, care i-au izbăvit pe dânşii din mâinile lui Aman, şi de dânşii se numeşte sărbătoarea aceasta purim, atunci fac multe ucideri, mai întâi au obicei ca toţi de obşte câţi se află la adunare, să ucigă un creştin în locul lui Aman, şi hulesc pe Hristos: tocmai în ziua aceea face rabinul nişte turte dulci în trei colţuri, şi pune puţin sânge în turtele acealea, şi trimite pe la toţi jidovii, şi unul altuia, şi pe la prietene, şi pe la prieteni creştini cine are, şi de dânşii se numeşte, trimiterea aceea "măşloiah munăs". Şi pentru acel sânge au prorocit mai înainte Prorocul Ieremia Cap. 1 Stih 34 de zice: "Şi în mâinile voastre s-au aflat sângiuiri de suflete nevinovate", la fel şi Prorocul Iezechiel Cap.33 Stih 25 mai lămurit zice, "aşa au zis Adonai Domnul, cei ce cu sânge mâncaţi, şi ochii voştri ridicaţi la spurcăciunile voastre, şi vărsaţi sânge."

Şi cu adevărat toate s-au împlinit la neamul jidovesc, că în seara aceea ce se numeşte de dânşii "purim" nu se află un jidov în toată lumea să fie cuminte, ci toţi sunt ieşiţi din minţi, atunci se împlineşte la dânşii blestemul lui Moise, a doua Lege Cap. 28 Stih 28. Şi atunci fură mulţi copii de creştin şi-i ţin ascunşi până la pasha lor, că nu este departe pasha de purim, ca să aibă sânge muncit la azimă, iar la purim nu trebuie sânge muncit, numai în locul lui Aman se silesc ca să ucigă un creştin, iar la pasha lor, în locul lui Hristos: trebuie să fie muncit cum şi Hristos au fost muncit. Şi pentru aceea prin prunci mici, întâi ca să-i poată munci, şi alta că Hristos au păzit fecioria, şi pentru aceasta au grăit mai înainte Sfântul Duh prin glasul lui Ieremia Cap. 5 Stih 26. zicând: " Că s-au aflat norodul meu necredincios şi au întins laţuri ca să prinză pe oameni şi să strice pe oameni."

Şi adevărat, din multe locuri sunt surghiuniţi, pentru sângele acesta. Cum şi din Spania i-au surghiunit, şi de la alte locuri, pentru uciderea pruncilor, cum zice Prorocul Iezechiel. Cap. 35 Stih 6.: "căci în sânge ai greşit, şi sângele te va goni pe tine." Iată pentru ce fac ei la purim turtele cele dulci cu 3 colţuri, de care am pomenit mai sus.

Şi această taină am arătat creştinilor, cum zice înţeleptul Solomon, în înţelepciunea sa, Cap. 6 Stih 27. Adevărat că s-au împlinit la neamul acesta blestemat al jidovilor, cuvintele care au zis Dumnezeu către Prorocul Isaia, Cap.6 Stih 9 "Mergi şi zi norodului acestuia, cu auzul veţi auzi şi nu vei înţelege, şi cu ochii veţi vedea şi nu veţi pricepe, că s-au îngroşat inimile

norodului acestuia, şi cu urechile sale greu au auzit, şi ochii lor i-au închis," şi altele.

Şi adevărat s-au îngroşat inimile lor, şi ochii lor s-au închis, cum nu vedeau ei că toţi prorocii au propovăduit pentru Sfânta Troiţă: Geneza 18 Stih 2. Mai întâi Avraam când au venit la el trei în chip de oameni, şi au stat deasupra lui, şi au zis Avraam, "Domnul meu de am aflat har înaintea ta" şi altele: şi n-au zis Avraam, Domnii mei de am aflat har înaintea voastră, că trei erau, ci au zis Domnul meu, către unul, măcar că au fost trei feţe, ca să arate un Dumnezeu în trei feţe nedespărţit. La fel însuşi Dumnezeu zice către Moise, Exod 10 Stih 6. "Eu sunt Dumnezeul tatălui tău: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, şi Dumnezeul lui Iacob ". Vedem că la fiecare pomeneşte şi numele lui Dumnezeu. Ar fi putut zice eu sunt Dumnezeul părinţilor tăi al lui Avraam şi al lui Isaac, şi al lui Iacob, ci au vrut Dumnezeu ca să descopere lui Moise pe unul Dumnezeul, în trei fete, că atunci când zicea, Eu sunt Dumnezeul tătâne-tău, arăta un Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam Tatăl, Dumnezeul lui Isaac Fiul, Dumnezeul lui Iacob, Duhul Sfânt. După aceea dacă au arătat Dumnezeu lui Moise pentru Sfânta Troiţă, arată şi Moise jidovilor ca să mărturisească Dumnezeu în trei feţe şi zice la a doua Lege Cap. 6 Stih 4. "Ascultă Israile, Domnul Dumnezeul nostru, Domnul unul este."

Şi jidovii de trei ori pe zi cântă Stihul acela de la Moise, că simbolul credinţei este la jidovi Stihul aceasta pentru că pomeneşte unul este, şi vor să tăgăduiască Sfânta Troiţă. Dară nu pricep ei, că dacă ar fi fost scopul lui Moise ca să arate jidovilor un Dumnezeu, şi nu în trei feţe, ar fi zis în scurt, adică: "Ascultă Israile un Dumnezeu," şi destul ar fi fost, dară el zice aşa: "Ascultă Israile, Domnul Dumnezeul nostru." Şi mai adaugă iarăşi: "Domnul arată pe faţă Sfânta Troiţă" că atunci când zice Domnul, arată pe Tatăl, la noi creştinii se cântă "Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare…" şi mai adaugă Moise: iarăşi Domnul, Duhul Sfânt, la noi se cântă: Sfinte fără de moarte, şi ca să nu gândeşti că sunt trei despărţite mai adaugă Moise: unul este, cum şi noi cântăm, miluieşte-ne pe noi şi nu cântăm miluiţi-ne pe noi, ci miluieşte-ne pe noi, ca unul: unul Dumnezeu în trei feţe.

La fel şi când s-a îndreptat neamul lui Ruvim , care au făcut jertfelnic lângă marginea Iordanului, cum scrie la cartea lui Navi. Şi au zis către fiii celor mai mari ai lui Israel, "Dumnezeu, Dumnezeu, Domnul este. Şi Dumnezeu, Dumnezeu, Domnul însuşi ştie." Navi, Cap. 24. Arătat e că au pomenit Sfânta Troiţă de două ori, şi la urmă zice: "însuşi ştie să arate un Dumnezeu în trei feţe." La fel şi Proorociţei Anei, mumei lui Samuil Prorocul la rugăciunile Sfintei Troiţe le pomeneşte,: împăraţilor Cap. 2 Stih 2. " Că nu este sfânt ca Domnul Tatăl, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru Fiul, şi nu este sfânt fără numai tu, Troiţă Sfântă, şi nedespărţită." La fel şi Prorocul David în multe locuri pomeneşte Sfânţa Troiţă de zice: " Cu cuvântul Domnului Cerurile s-au întărit şi cu Duhul gurii lui toate puterile lor". Psalm 36 Stih 6. "Iată Sfânta Troiţă că Hristos: este Cuvântul Tatălui," precum zice Ieremia: " iată cuvântul Domnului s-au făcut lor spre ocară, nu vor vrea să-l asculte pe El". Vezi

luminare a Duhului Sfânt, cum mai înainte au văzut Prorocul Ieremia, că proclețiі de jidovi, nu vor primi pe Hristos care este cuvântul Tatălui?

Şi iarăşi... Ieremia, Cap.17 Stih 15 "Iată ei zic către mine, unde este cuvântul Domnului, să vină dară," adică: îşi bat joc proclețiі de jidovi, că Ieremia totdeauna zice lor "cuvântul Domnului către mine," şi ei râd de Ieremia şi-i spun lui, " unde este Hristos pe care tu cuvântul Tatălui îl numeşti: să vină." Şi iarăşi, aşa zice Domnul: "Iată Eu aduc peste norodul acesta rele, că la cuvântul meu, n-au luat aminte, şi au lepădat legea mea." Şi iarăşi Ieremia, Cap.11 Stih 16. "Şi va fi cuvântul spre veselia inimi mele" La fel Moise au prorocit jidovilor mai înainte că nu vor primi pe Hristos, că zice: la a doua Lege Cap. 1 Stih 32. "Şi în cuvântul acesta nu v-aţi încrezut. Domnului Dumnezeului nostru." Precum şi la alt loc, proroceşte Moise jidovilor, că nu veţi crede în Hristos, de zice la Lege Cap. 28 Stih 66. "Şi va fi viata ta spânzurată înaintea ochilor tăi şi te vei teme ziua şi noaptea, şi nu vei crede vieţii tale " adică: jidovii au văzut pe Hristos, care este viaţa veşnică, cum puţin mai jos zice Moise, la Lege Cap. 38 Stih 49. " Că nu cuvânt în deşert este acesta, viata voastră vă este el vouă." Precum însuşi Hristos zice: "Eu sunt calea şi viaţa" şi această viaţă, o au jidovii spânzurată pe cruce, şi sunt în frică ziua şi noaptea.

Şi cu adevărat sunt foarte fricoşi neamul jidovesc. La fel zice iarăşi Ieremia: Cap. 23 Stih 17. "Zic celor ce leapădă cuvântul Domnului," zice şi Avvacum Cap.3 Stih 4. "înaintea feţii lui va merge cuvântul." Zice şi Solomon: la Pilde Cap. 18 Stih 4. "Apă adâncă este cuvântul în inima omului, şi izvorul vieţii," adică: Hristos care este cuvântul Tatălui, de va intra în inima omului, va fi lui izvor de viaţă veşnică. Cum grăieşte Mântuitorul Hristos către Samarineanca: " Cine va bea din apa care Eu voi da lui nu va înseta în veci, şi se vor face râuri de apă vie în pântecele lui". Ioan Cap. 4 Stih 14, adică: apa Botezului. Cum strigă Prorocul Isaia Cap. 25 Stihl de cheamă pe oameni la Sfântul Botez, şi zice: "Cei ce sunteţi însetaţi, păşiţi la apă," adică apa Botezului, La fel doi proroci strigă într-un cuvânt, zicând: "Şi vor merge limbi multe şi vor grăi". Isaia Cap. 2 Stih 3. "Veniţi să ne suim la muntele Domnului, şi va vesti nouă căile lui, şi vom merge întru cărările sale, că din Sion va ieşi legea, şi cuvântul Domnului din Ierusalim": Miheia Cap.4 Stih 2. adică legea lui Hristos au ieşit, şi legea lui Moise de la muntele Sinai s-au dat. Şi mai adaug prorocii, la Exod Cap. 19 Stih 18. şi zic: "şi cuvântul Domnului din Ierusalim", adică: Hristos care este cuvântul Tatălui, din Ierusalim au ieşit. Precum zice David: "Bine este cuvântat Domnul din Sion, cel ce locuiaşte în Ierusalim " Psalm 134 Stih 21

Arătat dară am făcut prin multe mărturii, cum că Hristos este cuvântul Tatălui. Acum unde zice David: cu cuvântul Domnului cerurile s-au hotărât, adică: cu Hristos care este cuvântul Tatălui.

Precum zice fiul său Solomon, la Pilde Cap. 20 Stih 27. "Când au gătit Dumnezeu cerul eram de faţă cu El," oare au fost Solomon de faţă cu Dumnezeu când au gătit cerul, sau numai despre faţa lui Hristos grăieşte Solomon, că Solomon în limba evreiască, se înţelege pace, şi Hristos este Domn păcii. Isaia: Cap. 9 Stih 7. Cum şi la alt loc, unde proroceşte pentru

mormântul lui Hristos, de zice la Cântarea a 3 Stih 7 Iată patul lui Solomon, şasezeci de puternici împrejurul lui, din cei tari ai lui Israel" adică, Mormântul lui Hristos care Solomon se numeşte; care cuvânt va să zică: Domn păcii, şi au fost înconjurat cu custodia lui Israel, că, Pilat n-au vrut să le dea ostaşi, şi au zis lor, aveţi custodie, şi mai adaugă Prorocul Solomon şi zice: Stih 8. " Toţi fiind sabia peste coapsa sa, pentru frica nopţii că au zis către Pilat, frică ne este nouă ca să nu-l fure ucenicii lui noaptea" Cum şi David pentru frica aceea zice la Psalm 13 Stih 5. "Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică" Şi cu adevărat nici o frică nu era, că cine a văzut să fure cineva pe vreun om mort. La fel unde pomeneşte, Solomon pentru cununa cea de spini, care au pus-o spurcaţii de jidovi, pe capul lui Hristos: zice la Cântarea a 3-a Stih 11. "Ieşiţi fetele Sionului şi vedeţi pe împăratul Solomon cu cunună, cu care l-au încununat Maică-sa, în ziua veseliei inimii lui," adică: ieşiţi Mironosiţelor, şi vedeţi pe Hristos: împăratul păcii, cum jidovii l-au încununat, cu cunună de spini, că pe Solomon fiul lui David nu l-au încununat Maică-sa, şi tatăl său David l-au încununat, şi Prorocul Zaharia, mai lămurit zice: Zaharia, Cap. 6 Stih 11. "Şi vei lua cununi de aur şi argint şi vei pune pe capul lui Iisus, fiul lui Iosedec". Iosedec în limba evreiască, va să zică Dumnezeu drept, adică: Fiul lui Dumnezeu celui drept. Arătat este dară unde zice Solomon la Pilde Cap. 10 Stih, 27. "Când au gătit Dumnezeu cerul eram de faţă cu El" zice pentru Hristos: acum unde zice David, cu cuvântul Domnului " Cerurile s-au întărit" pentru Hristos zice: Psalm 32 Stih 6. "Arătat este Tatăl şi Fiul şi cu Duhul gurii lui, toate puterile lor. Arătat este Sfântul Duh, iată, arătată este Sfânta Troiţă întru o fiinţă şi nedespărţită"

Şi de este cineva slab la ştiinţă, şi nu se încrede cu atâtea mărturii pentru Sfânta Troiţă, să vină şi să asculte, şi altă mărturie unde zice David la Psalm 17 Stih20. aşa:

“Viu este Domnul şi bine este cuvântat Dumnezeu, şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele" Când zice viu este Domnul, arată pe Tatăl, şi bine este cuvântat Dumnezeu, Fiul, şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele, Duhul Sfânt, şi ca să nu te rătăceşti a gândi, că trei sunt, mai adaugă Prorocul şi zice: Stih 21. "Dumnezeule cel ce dai izbândire mie: arată un Dumnezeu în trei feţe, nedespărţit" Şi iarăşi Psalm 34 Stih 26. " Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Tatăl, Dumnezeul meu Fiul, şi Domnul meu, spre îndreptarea mea, Duhul Sfânt".

Şi iarăşi Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt. Psalm 49 Stih 1. "Şi ca să nu gândeşti că sunt trei, mai adaugă şi zice: El au grăit, şi au chemat pământul, un Dumnezeu în trei feţe"

La fel şi Prorocul Isaia, Cap. 33 Stih 22 pomeneşte Sfânta Troiţă de zice Domnul este judecător nouă, Domnul este biruitor nouă, Domnul împărat nouă, sunt trei. Şi ca să nu gândeşti că sunt despărţite cele trei feţe, mai adaugă, Isaia Cap. 38 Stih 16 şi zice: "Domnul acesta va mântui pe noi" arată un Dumnezeu în trei feţe. Şi iarăşi " şi Domnul, Domnul m-au trimis pe mine, şi Duhul lui;" arată aici mai lămurit Prorocul şi în scurt, pe un Dumnezeu în trei ipostase nedespărţit. Căci mai întâi zice: "Domnul, Domnul m-au trimis, adică: Tatăl şi Fiul" şi ca să nu gândeşti că sunt despărţiţi Tatăl de la Fiul. Pentru aceea mai

adaugă şi zice: "şi Duhul lui," arată un Dumnezeu în trei feţe de o fiinţă şi nedespărţit.

Şi de la prorocirea aceasta, să se astupe gurile ereticilor care bârfesc cum că de la Hristos deosebit purcede Duhul Sfânt . Ascultă pe Isaia după ce pomeneşte pe Tatăl, şi pe Fiul, zice şi Duhul lui, şi nu zice şi Duhurile lor, ci lui. Ca să arate un Duh Sfânt, care de la Tatăl purcede, şi în Fiul se odihneşte. Şi încă multe mărturii sunt şi pentru Sfântul Duh, şi pentru Sfânta Troiță, ci se cade a-l cruța pe cititor.

Iată cu ajutorul lui Iisus Hristos: am arătat prin multe mărturii: pentru rătăcirea jidovilor. Şi am descoperit taina lor, care nu este scrisă, cum au zis Moise, după toate blestemele, care sunt scrise la a doua Lege, Cap. 28 Stih 61. Zice Moise: "Şi va veni peste voi un blestem, care nu este scris în cartea aceasta",

Blestemul acesta care-l au ei, cu sânge, nu este scris nicăieri, ci părinții rabini lasă copiilor lui, cu blesteme mari, să nu descopere la cei proşti ai lor, nici la creştini, măcar de li se va întâmpla lor să rabde fel de fel de munci. Precum şi mie, în frica lui Dumnezeu mărturisesc, când am fost de vârstă de treisprezece ani, atunci încep ei a pune cornul în cap, şi mi-a pus tatăl meu cornul acela în cap, care de dânşii se numeşte "tăfilis", şi atunci mi-a descoperit mie Tatăl meu taina aceasta cu sânge şi m-a blestemat cu toate stihiile cerului, şi ale pământului, ca să nu descopăr taina aceasta, nici la frații mei. Şi când mă voi căsători, şi voi avea până la zece feciori, să nu descopăr decât la unul care va fi mai înțelept, şi mai învățat, şi tare în lege, iar la partea muierească nicidecum să nu descopăr. "Pământul, zice, să nu te primească de vei descoperi taina aceasta, măcar de ți se va întâmpla a te face şi creştin, să nu descoperi fiule", zice mie tatăl meu. Însă eu de vreme ce am primit Părinte pe Hristos Dumnezeu, şi Maică pe Sfânta Biserică: voi mărturisi adevărul în tot locul stăpânirii lui, cum zice înțeleptul Sirah, la Cap. 4 Stih 31. "Până la moarte, luptă-te pentru adevăr"

Şi cu adevărat, mare primejdie am avut, şi încă sunt în primejdie de moarte, pentru descoperirea tainei acesteia, însă eu zic împreună cu Sfântul Apostol Pavel: Romani Cap. 8 Stih 31. " Cine mă va despărți de dragostea lui Hristos, sabia, sau foametea, sau golătatea, sau sărăcia, sau fel de fel de munci? Nimica. Căci nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Troiță Sfântă slavă ție, Amin." Căci a ta este împărăția cerurilor, şi noi numai prin tine, Troiță Sfântă, ne bucurăm de toate darurile împăratului ceresc, iar nu ca jidovii cei hulitori şi rătăcitori care hulesc pe Domnul uitând legea cea nouă aducătoare de pace şi bucurii pentru noi creştinii.

Capitolul 2

Fiindcă am adus mărturie la capitolul întâi pe Prorocul Iezechiel, prin care grăieşte Duhul Sfânt de zice: Iezechiel Cap. 20 Stih 25. "Şi eu am dat lor porunci, şi dreptăţi întru care nu vor trăi, şi voi pângări pe ei întru obiceiurile lor." Această prorocire est lucru minunat că Dumnezeu este aşa de Sfânt şi milostiv şi voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască, şi pe toţi îi cheamă către cunoştinţă, şi zice: "Veniţi către mine toţi cei osteniţi, şi împovăraţi şi eu vă voi odihni pe voi", Matei Cap. 11 Stih 28. Şi mai vârtos că prin însuşi proorocul acela, adică prin Iezechiel Cap. 33 Stih 12 zice: "Nu voesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul din calea sa cea rea, şi să fie viu." La fel şi înţeleptul Solomon zice la înţelepciunea sa, Cap. 1 Stih13. "Că Dumnezeu n-au făcut moarte, nici se bucură Dumnezeu de pieirea celor vii: cum dară se poate să zică Dumnezeu "că nu am dat lor porunci bune “, şi altele?

Pentru aceea dară sunt silit a mai descoperi o taină, care de puţini oameni va fi fiind ştiută, ca să nu se smintească cineva, că Mântuitorul zice: Matei Cap. 18 Stih 60. "Amar celui ce se sminteşte, dar mai amar aceluia prin care se face sminteala." Înţelepciune Cap. 60 Stih 14. "Fără de vicleşug am învăţat, fără de zavistie dau şi altuia din ce am luat, avuţia ei nu ascund. Psalm 39 Stih 12. Iată buzele mele nu voi opri a bine vesti dreptatea lui Hristos întru adunare mare şi ascultă cu amândouă urechile o, cititorule.

Mai întâi să ascultăm ce grăieşte Duhul Sfânt prin glasul Proorocului Ieremia: Cap. 2 Stih 12. "S-au spăimântat cerul, şi s-au înfricoşat pământul, că două răutăţi au făcut norodul meu. Pe mine, izvorul apei vieţii m-au părăsit şi şi-au săpat loru-şi gropi care nu vor putea ţine apa," adică, pe Hristos, izvorul apei vieţii celei veşnice l-au părăsit: Geneza Cap. 37 Stih 24. "Şi pe Iosif, fratele lor, l-au aruncat în groapă deşartă fără apă. Cum şi pe Prorocul Ieremia l-au aruncat într-o groapă deşartă neavând apă" Cap. 38 Stih 6. La fel să vedem la Prorocul Ammos: Cap. 2 Stih 6. "Acestea, zice Domnul, trei fărădelegi ale lui Israel şi pentru a patra nu voi întoarce. Căci au vândut cu argint pe cel drept, şi pe cel sărac l-au vândut pentru încălţăminte:" Matei Cap. 26 Stih 15 adică pe Hristos cel drept l-au vândut Iuda, pe treizeci de arginti, şi pe Iosif cel sărac l-au vândut pe el fraţii lui pentru încălţăminte. Căci cu douăzeci de arginţi, care au luat ei pentru Iosif, şi-au cumpărat încălţăminte, aşa scrie în cartea evreiască.

Arătat este că fraţii cei care au avut parte din vânzarea lui Iosif, nu s-au învrednicit mai pe urmă fiii lor, ca să primească pe Hristos: şi au rămas în rătăcirea cea jidovească până în ziua de astăzi.

Acum să luăm aminte câţi fraţi şi care au fost la vânzarea lui Iosif. Mie mi se pare că zece au fost, adică: Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, Dan, Nethalim, Gad, Asir, aceşti zece au vândut pe Iosif, iar Veniamin cel mai mic au fost acasă cu tată-său Iacob: şi Efraim, şi Manasi, n-au fost încă născuţi. Şi aceste trei neamuri adică: Veniamin, şi Efraim, şi Manasi au primit pe Hristos la patruzeci de ani de la răstignirea lui Hristos până la venirea lui Tit, pentru care an au zis Dumnezeu mai înainte către Prorocul Iezechiel: Cap. 4 Stih 6. "Şi tu vei dormi pe mâna ta cea dreaptă 40 de zile, ca să ridici

nedreptatea lui Israel, o zi pentru un an am pus ție" Şi pentru acele trei neamuri s-au rugat mai înainte Prorocul David: la Psalm 74 Stih 2. " Cela ce şezi pe Heruvimi arată-te lui Efraim şi lui Manasi" şi nu te mira că David pomeneşte mai înainte de Manasi pe Efraim, Geneza Cap. 41 Stih 15. Şi Manasi întâiul născut era, nu te mira, că şi aceasta este o taină a Duhului Sfânt descoperită lui David: "că tot neamul lui Efraim vor primi pe Hristos" la Numerii Cap. 32 Stih 33. "Iar din neamul lui Manasi numai jumătate au primit pe Hristos: iar cealaltă jumătate pe care au aşezat-o Moise împreună cu neamul lui Ruvim, şi cu neamul lui Gad, dincoace de Iordan, această jumătate au rămas în rătăcire" Iosua Cap. 22 Stih 7. Şi pentru aceea pomeneşte David: mai înainte pe Efraim, cum şi la rânduiala steagurilor au pus mai înainte neamul lui Efraim, decât al lui Manasi, cum şi la înoirea jertfelnicului: la Numerii Cap. 10 Stih 22.

La fel şi când au adus Iosif pe Manasi, şi Efraim, Cap. 7 Stih 48. către Iacob, tată-său ca săi blagoslovească înaintea morții lui, au pus Iosif pe Manasi de-a stânga lui Israel, şi pe Efraim de-a dreapta lui Israel: Geneza Cap. 48 Stih 13. "Dară Israel au pus mâinile sale cruciş ca să vină dreapta pe capul lui Efraim, şi stânga pe capul lui Manasi şi au zis Iosif: nu aşa că Manasi este întâiul născut. Răspunde Patriarhul Iacob: ştiu fiule că Manasi este întâi născut trupeşte, dar duhovniceaşte va fi Efraim mai mare, că au văzut bătrânul cu Duhul că Efraim cu tot neamul său va primi pe Hristos: iar Manasi numai jumătate."' Şi pentru aceea au pus Iacob mâinile sale cruciş, că de atunci au închipuit crucea lui Hristos: cum zice Scriptura, şi au pus pe Efraim înaintea lui Manasi, adică: la steaguri, şi la înoirea jertfelnicului: la fel şi Moise la a doua Lege Cap. 33 Stih 17. "Când au blagoslovit cele douăsprezece neamuri ale lui Israel înaintea morții lui zice: acestea sunt zecile de mii ale lui Efraim, şi acestea sunt miile lui Manase“ vezi luminare a Duhului Sfânt, cum aşa luminat au văzut Moise, şi Iacob, că tot neamul lui Efraim va primi pe Hristos: şi Manasi numai jumătate şi pentru aceea zice: miile lui Manasi, iar Efraim zice zecile de mii. La fel şi Prorocul Isaia cel cu Duh mare, mai lămurit zice: Cap. 9 Stih 6. "Prunc s-au născut nouă Fiul şi s-au dat nouă, adică Hristos, a cărui stăpânire s-au făcut peste umărul lui, adică cinstita cruce, care stăpâneşte peste vrăjmaşii cei văzuți şi cei nevăzuți, care au purtat-o Hristos pe umărul său, până la Golgota. Sfetnic minunat, Domn păcii, ce tot norodul lui Efraim va cunoaşte", Stih 9. Iată şi Isaia foarte luminat au arătat, că tot neamul lui Efraim au primit pe Hristos: şi ascultă ce grăieşte Duhul cel Sfânt prin glasul lui Ieremia pentru Efraim: Cap. 36 Stih 6.: "Că este zi de chemare, celor ce răspund, în măgurile lui Efraim", adică chemare către Hristos. Cum zice Hristos, "cine nu va fi chemat de la Tatăl meu nu va veni către mine" Ioan Cap. 6 Stih 44. Şi chemarea aceasta care zice Ieremia, peste măgurile lui Efraim, va să zică Tatăl cheamă, Hristos Fiul său pe tot neamul lui Efraim, şi de aceea mai adaugă Prorocul şi zice: "Să ne sculăm şi să ne suim la Sion către Domnul Dumnezeul nostru" La fel şi puțin mai sus zice: Ieremia Cap. 30 Stih 6. "întrebați şi vedeți, de s-au născut Fiul“ şi mie mi se pare când au fugit Hristos de la jidovi, şi s-au dus la un munte aproape lângă o cetate, ce se chema Efraim, poate tot acel munte au fost de care pomeneşte şi Ieremia aici măgură. Şi iată ce

mai zice Duhul Sfânt prin Ieremia Cap. 31 Stih 9. Că m-am făcut lui Israel tată, şi Efraim cel întâi născut al meu este. Şi iarăşi, "Fiu iubit Efraim plăcut este mie, pentru că sunt cuvintele mele întru El, îmi voi aduce aminte de El şi voi milui pe El" Zice şi Prorocul Osie: "Întoarce-se-va Efraim, şi se va sătura de grâu şi va înflori ca viia pomenirea lui, ca vinul Libanului" Cu aceste cuvinte închipuieşte prorocul, că Efraim se va întoarce de la păcatele sale către Hristos: şi se va sătura de trupul şi de sângele lui Hristos: că grâul şi vinul însemnează tainele lui Hristos şi zice prorocul, că va înflori Efraim, Geneza Cap. 41 Stih 15. "Căci Efraim în limba evreiască, înseamnă "roditor", iar Manasi, "uitare", că numai jumătate din neamul lui Manasi au primit pe Hristos, cum am arătat şi mai sus.

Iată că am zis că Efraim se va întoarce de la păcate. Să ştii că mai înainte de venirea lui Hristos neamul lui Efraim s-au închinat la idoli, nu zic eu, ci prorocul este de faţă, adică Osie care zice: Cap. 9. Stih3. "Că a înmulţit jertfelnice spre păcat", şi iarăşi: "N-au locuit Efraim în pământul Domnului, ci au locuit în Egipt, şi necurat au mâncat" adică: jertfa idolească. Iar după ce au venit Hristos: s-au întors ei de la idoli, şi au primit pe Hristos: şi s-au săturat de tainele lui Hristos: la fel şi pentru neamul lui Veniamin din mijlocul Ierusalimului, care s-au ivit de la miază noapte, şi zdrobire mare se face, că Ieremia au văzut mai înainte cu Duhul" Cap. 6 Stihl. "Că satana se va ridica de la întunericul iadului, care se numeşte miază noapte, şi va intra în Iuda Iscariotul şi în Arhiereii jidoveşti, şi în toată adunarea lor, ca să răstignească pe Hristos: şi cheamă Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia pe neamul lui Veniamin, ca să iasă din Ierusalim, ca să nu fie la sfatul lor, că nici la vânzarea lui Iosif, încă n-au fost Veniamin la sfatul lor", cum zice Hristos: Matei Cap. 7 Stih 20. " Cu ce măsura veţi măsura, cu aceea vi se va măsura vouă sau pentru bine, sau pentru rău."

Iată, cu ajutorul Sfintei Troiţe, am arătat prin multe şi luminate mărturii, cum cei zece fraţi care au fost la vânzarea lui Iosif, nu au învrednicit neamurile lor, ca să primească pe Hristos, şi au rămas în rătăcire, până în ziua de astăzi, însă Iuda al patrulea fecior, al lui Iacob, că el au izbăvit pe Iosif de moarte, că ei au vrut să-l omoare. Şi Iuda au zis: Geneza Cap. 37 Stih 26. "Ce folos de vom ucide pe fratele nostru" şi de aceea s-au învrednicit, nu numai ca neamul lui să-l primească pe Hristos, ci însuşi Hristos s-au întrupat din neamul lui Iuda, cum zice Duhul Sfânt prin David: Psalm 59 Stih 7. ,,Al meu este Galaad şi al meu este Manasi. Şi Efraim tăria capului meu, Iuda Împăratul meu" Adică: împărat al împăraţilor, Hristos s-au născut din neamul lui Iuda. Şi ascultă ce zice Patriarhul Iacob, tatăl său, către El, când au vrut să moară: Geneza Cap. 49 Stih 8. "Iuda pe tine te vor lăuda fraţii tăi, mâinile tale peste spatele vrăjmaşilor tăi" Adică: se va naşte Hristos din neamul Iudei, care va pune mâinile sale peste puterea întunericului, când va scoate sufletele oamenilor din iad. Mai adaugă, şi zice: "se vor închina ţie, fiii tatălui tău" Adică: se vor închina la Hristos care va ieşi din neamul Iudei. Vezi luminarea Duhului Sfânt: nu zice Patriarhul "închina-se-vor ţie fraţii tăi" zice "fiii tatălui tău". Căci au văzut bătrânul cu Duhul Sfânt, că ceilalţi fraţi nu vor primi pe Hristos: numai neamul lui Efraim,

şi al lui Veniamin, şi jumătate din neamul lui Manasi. Iar ceilalţi, n-au primit pe Hristos: nu numai cei care s-au născut din slujnice, din Valla, şi din Zelfana, Geneza Cap. 30 Stih 4. adică: Dan, Neftalim, Gad, Asir, n-au primit pe Hristos: ci şi cei care s-au născut cu Iuda, dintr-o maică, din Liia, Geneza Cap. 29 Stih 32. adică: Ruvim, Simeon, Levi, încă n-au primit pe Hristos: şi pentru aceea a zis Iacob că "se vor închina fiii tatălui tău", şi n-au zis "fraţii tăi". Şi ascultă ce mai adaugă Iacob: Geneza Cap. 49 Stih 9. "Puiul de leu, Iuda, din vlăstare, Fiul meu, te-am înălţat" căci n-au lăsat să-l ucidă fraţii pe Iosif. "Culcându-te ai adormit ca un Leu, şi ca un pui de Leu cine Te va scula?" Aici au prorocit Iacob pentru moartea lui Hristos. Căci atunci când zice, "culcându-te ai adormit ca un Leu", arată că trupul lui Hristos se va odihni în Mormânt, şi la urmă zice: "şi ca un pui de Leu cine te va scula", arată că Hristos se va scula din somnul acesta dimpreună cu trupul, ca un pui de Leu degrab şi uşor, şi nu va fi trebuinţă ca altul să-l scoale pe El, ci singur se va scula ca un Dumnezeu.

Cum şi David zice: la Psalm 26 Stih 11. "Deşteaptă-te Mărirea mea, deşteaptă-te Psaltire, şi alăuta mea, deştepta-mă-voi dimineaţa" Care prorocire aşa se înţelege: când zice "deşteaptă-te Mărirea mea", Tatăl zice către Hristos: că mărirea Tatălui este Fiul. După ce zice Tatăl, grăieşte şi Duhul Sfânt către Trupul lui Hristos: "deşteaptă-te, Psaltire, şi alăută, ca să mai răsune prin ţine cuvinte dulci, şi duhovniceşti." Şi răspunde Hristos: "Deştepta-mă-voi dimineaţa", şi cu adevărat au înviat Hristos dimineaţa. Cum zice David la alt loc spre faţa lui Hristos: la Psalm 5 Stih 3. "Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voi sta înaintea ta" Şi iarăşi: Psalm 77 Stih 71. "Şi s-au deşteptat Domnul ca cel ce doarme greu şi ameţit de vin" Zice Solomon, la Cântarea Cântărilor Cap. 5 Stih 3. "Eu dorm şi inima mea priveghează." Zice şi Prorocul Ieremia spre faţa lui Hristos: Cap. 31 Stih 26. "Pentru aceea m-am sculat, şi am văzut, şi somnul meu dulce mi s-au făcut."

Acum să ne întoarcem, iarăşi la cuvântul nostru unde blagosloveşte Iacob pe Fiul său Iuda, zice: Geneza 49 Stih 12. "Nu va lipsi preoţia din capul meu, nici împărăţia din coapsa mea nu va lipsi" adică: Preoţia şi Împărăţia, din Iudeea nu va lipsi, zice, până va veni Hristos care este aşteptarea neamurilor, şi jidovilor, precum de faţă vedem, că de cum au venit Iisus Hristos îndată au lipsit de la dânşii Împărăţia şi Preoţia.

O, Patriarhule! O, bătrânule, Iacobe! au ştiai tu că neamul jidovesc este tare la cerbice? Din început necredincios, cum au zis şi Moise către el: La a doua lege Cap. 9 Stih 24.

Că însuşi Moise zice: la a doua Lege Cap.19 Stih 12. "Prin două, sau prin trei mărturii, mai dă-le lor şi alt semn, ca să cunoască cine este cel aşteptat de neamuri, de aici înainte care va lega la viţă mânzul său, şi la rădăcina vitei va lega asinul său"

"Au n-au aflat ucenicii lui Hristos, asinul şi mânzul legaţi la viţă?" Matei Cap. 21 Stih 2. Şi mai adaugă şi alt semn de zice: "Spăla-va în vin haina lui, şi în sânge de struguri veşmântul lui. Căci l-au îmbrăcat pe Hristos cu o haină roşie", Matei Cap. 27 Stih 28. Şi cuvântul acela, care zice Iacob, că va spăla în

sânge de struguri veşmântul său, de atunci l-au închipuit Patriarhul, că din vinul acela care se jertfeşte în Sfântul Altar, se preface în Sângele lui Hristos.

La fel şi Moise, înaintea morţii lui, blagosloveşte cele douăsprezece neamuri ale lui Israel. Zice pentru Iuda: la a doua Lege Cap. 33 Stih 7. "Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda, şi vino la norodul lui" adică: se roagă Moise ca Hristos, să se întrupeze din neamul lui Iuda. Căci n-au lăsat Iuda pe ceilalţi fraţi să-l ucidă pe Iosif măcar că şi Ruvim, cel întâi născut, au zis: "să nu-i luăm viaţa", Geneza 35 Stih 21, numai că din împreunarea cu Valla, ţiitoarea lui Iacob, nu s-au învrednicit să se nască Hristos, din neamul lui. Şi ascultă ce zice Iacob către fiul său Ruvim: la Geneza 49 Stih 3.4. "Ruvim, cel întâi născut al meu, tu, tăria mea, şi începutul fiilor mei, cumplit te-ai purtat, că te-ai suit în patul tătâne-tău, şi atunci ai spurcat aşternutul pe care te-ai suit" De aceea nu s-au învrednicit Ruvim să se întrupeze Hristos din neamul său. Măcar că şi Iuda au păcătuit cu noru-sa, Thamar, Geneza 38 Stih 18, 26. Însă şi-au mărturisit păcatul şi au zis: "s-auîndreptat Thamar mai mult decât mine" Geneza 29, Stih 35. Că mare este, iubiţii mei, mărturisirea, cuvântul Iuda, însemnând în limba evreiască mărturisirea". Cum şi Iuda vânzătorul s-au mărturisit, de au zis către Arhierei: "Greşit-am de am vândut sânge nevinovat", Matei Cap. 27 Stih 4. Dar, pentru că s-au spânzurat, singur s-au osândit, iar de ar fi zis: "Doamne iartă-mă!" i-ar fi iertat Domnul. Ca şi Petru care de 3 ori s-au lepădat de Hristos, şi la urmă s-au pocăit, şi au plâns cu amar, Matei Cap. 26 Stih 74 şi Domnul l-au iertat.

Şi ascultă ce zice Dumnezeu către Iezechiel, Cap. 37 Stih 16, fiul omului, ia-ţi ţie un toiag şi să scrii pe dânsul pe Iuda împreună cu fiii lui Israel, care au venit la El. Şi vei lua al doilea toiag, şi vei scrie pe El pe Iosif (şi va fi toiagul lui Efraim) şi pe toţi fiii lui Israel care au venit la El". La fel zice Dumnezeu prin Osie Prorocul. Cap. 6 Stih 4. "Ce-ţi voi face fie, Efraime: ce-fi voi face fie Iudo? Iar mila voastră ca norul de dimineaţă". Arătat este că acele două neamuri, au zis către fraţii săi: Geneza 37 Stih 27. "Veniţi să-l vindem pe El", iar Efraim încă nici nu era născut atunci; pentru ce dar s-au întrupat Hristos din neamul lui Iuda, şi nu din neamul lui Efraim. Ascultă ce zice Prorocul Osie Cap. 4 Stih 18, "părtaşul idolilor lui Efraim au pus lui piedici" Arătat este că neamul lui Efraim mai înainte de venirea lui Hristos s-au închinat la idoli, pentru aceea nu au învrednicit să se întrupeze Hristos din neamul lui. Iar neamul lui Iuda n-au primit a se închina la idoli, pentru aceea s-au învrednicit de s-au născut Hristos din neamul lui Iuda, precum scrie la cartea întâi Paralipomena, Cap. 5 Stih l. ,,Şi Ruvim, cel întâi născut al lui Israel, după ce s-au suit el în patul tătâne-său, nu s-au mai socotit cel întâi născut. Şi Iuda au fost puternic între fraţii săi, şi înţelept." După cum aflăm, steagul cu oastea lui Iuda mergea în faţa oastei lui Ruvim, chiar dacă el a îndemnat pe fraţii săi ca să-l vândă pe Iosif, că vânzarea lui Iosif au fost plănuită de mai înainte, ca să nu moară mai pe urmă Iacob cu toţi fiii lui de foame, cum zice şi David la Psalm 104 Stih 17. "Trimis-au înaintea lor un om, rob s-au vândut Iosif, cum şi însuşi Iosif mai pe urmă zice către fraţii lui: să nu vă pară rău că m-aţi vândut, că Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră spre viaţă" Geneza 45 Stih 5.

Şi ascultă cât de luminat au văzut mai înainte David, că Hristos se va naşte din neamul lui Iuda şi nu din neamul lui Efraim, de zice: la Psalm 77 Stih 73. "Şi au lepădat lăcaşul lui Iosif şi seminţia lui Efraim n-au ales, şi au ales seminţia lui Iuda": adică, nu s-au întrupat Hristos din neamul lui Efraim, care lăcaşul lui Iosif se numeşte, ci s-au întrupat Hristos din neamul Iuda. Şi vezi cum Prorocul Zaharia încă foarte luminat descoperă, şi zice: Zaharia Cap. 10 Stih 6. "Şi voi întări casa lui Iuda, şi casa lui Iosif voi miluit" şi cu adevărat s-au întărit, că din neamul Iuda s-au născut Hristos, piatra cea tare care zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap. 28 Stih 16. "Şi voi pune temelie la Sion piatră de mult preţ şi casa lui Iosif o voi milui, că Efraim şi jumătate din neamul lui Manasi au primit pe Hristos" cum am arătat mai sus. Şi vezi pronia lui Dumnezeu cum încă din început au păzit Dumnezeu aceste două neamuri, al lui Iuda şi al lui Efraim, că şase sute de mii din norodul lui Israel au ieşit din pământul Egiptului, Numerii Cap. 14 Stih 32. "Numai Iisus, Navi şi Halav s-au învrednicit de a intra în pământul făgăduinţei" Numeri Cap. 14 Stih 30. "Navi au fost din neamul lui Efraim" Numeri Cap. 13 Stih 9. "Şi Halav au fost din neamul lui Iuda", şi încă din început s-au arătat semn bun la neamurile acestea că "din doisprezece iscoditori ce au trimis Moise ca să iscodească pământul făgăduinţei" Numeri, Cap,14 Stih 6. "numai Navi şi Halav au oprit pe Israeliteni de păcat, şi au potolit răutăţile" Sirah Cap. 46 Stih 10. Iată prin multe mărturii am arătat, cum că neamul lui Iuda şi neamul lui Efraim, şi neamul lui Veniamin, şi jumătate al lui Manasi, au primit pe Hristos. Iar cei patruzeci de ani, îngăduiţi celorlalţi de Dumnezeu, de la răstignire, au rămas în rătăcire, de atunci şi până azi.

Însă, cerul şi pământul vor trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece. Matei Cap. 24. Stih 35. zice: "încă am oi care nu sunt din staulul acesta, şi le voi aduna şi voi face o turmă şi un Păstor." La fel zice şi Prorocul Iezechiel, Cap. 34 Stih 16. "Aşa zice Domnul: oaia cea pierdută voi afla, pe cea rătăcita voi înturna, şi pe cea zdrobită voi lega, şi pe cea leşinată voi întări, şi pe cea tare voi păzi, şi le voi paşte pe ele cu judecată" Această Prorocire aşa se înţelege: patru legi sunt pe pământ: creştini, agarieni, jidovi, şi închinători la idoli. Şi aceste patru legi, se împart în multe credinţe.

Creştinii se împart, adică: în papistaşi, luterani, lipoveni, şi altele. Dar credinţa cea adevărată este pravoslavnică.

La fel şi agarienii, sunt în patru credinţe. Ismailiteni, Ilieni, Moabitani şi Ibrailieni, închinătorii la idoli sunt de şapte feluri, precum au fost şi mai demult: Hananei, Hevei, Evusei, Gergesei, Vasei, Ferezei, Hettei, Amorei. Exod 33 Stih 2. Şi aceste şapte feluri de închinători de idoli se află acum într-un loc, unde n-au ajuns semnul cinstitei cruci adică în India. Iar unde au ajuns semnul cinstitei cruci, acolo nu se află idoli. Căci mai înainte au prorocit Zaharia, Cap. 13 Stih 2. "Hristos îi va pierde pe toţi idolii"

La fel şi jidovii sunt de două feluri de credinţe, iar legi sunt patru precum am zis mai sus: Şi grăieşte Duhul Sfânt prin glasul Prorocului Ieremia Cap A Stih 6. de zice: "oi părinte s-au făcut norodul meu". Cum şi Hristos zice către ucenicii săi: "Mai vârtos vă duceţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel"

Matei Cap. 10 Stih 6. Şi zice Prorocul: "Aşa zice Domnul: Pe cea pierdută o voi afla la vremea de apoi, când se va face o turmă, şi un Păstor". Atunci vor veni şi jidovii, prin Sfântul Botez, cum şi au început a veni în toate zilele. "Iar Cea rătăcită o voi înturna" zice: aceia sunt agarienii, şi dintre dânşii vor veni către credința pravoslavnică. "Şi pe cea zdrobită voi lega", aceştia sunt închinătorii de idoli, zdrobiții cu Duhul, iar la vremea de apoi, vor veni şi dintr-ânşii către Hristos prin Sfântul Botez, "Pe cea leşinată voi întări" este pentru eretici, căci măcar mărturisesc ei pe Hristos dar cu inima leşinată, şi nu cum se cade. Cum grăieşte Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia Cap. 29 Stih 12. pentru eretici: "Şi au zis Domnul, aproape este norodul acesta de mine cu gura lor, şi cu buzele lor mă cinstesc, iar inima lor departe este de la mine, şi în zadar mă cinstesc, şi în zadar cred întru mine, învățând porunci omeneşti", adică: poruncile Papei. Iar la vremea de apoi va întări Hristos şi pe dânşii, câți vor veni la credința cea adevărată, a pravoslaviei, care este insuflată de Duhul Sfânt, şi prin sfintele şapte soboare zice: soborul cel dintâi, "Legea Domnului fără prihană care întoarce sufletele" Psalm 18. Soborul al doilea, "Mărturia Domnului credincioasă care înțelepțeşte pruncii" Stih 9. Soborul al treilea, dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima" Soborul al patrulea "Porunca Domnului strălucită, care luminează ochii" Soborul al cincilea, "frica Domnului curată care rămâne în veacul veacului" Soborul al şaselea, "Judecățile Domnului adevărate în dreptate împreună". Iar pentru soborul al şaptelea: mai adaugă şi zice: "Dorite sunt mai mult decât aurul, şi decât piatra scumpă, şi mai dulci decât mierea şi fagurul". Căci aşa s-au aşezat credinței pravoslavnice cum au hotărât soborul al şaptelea. Şi mai adaugă şi zice David: "când va păzi acestea omul, multă răsplătire va avea de la Dumnezeu." "Iar pe cea tare o va păzi" zice Prorocul. Se înțelege pe pravoslavnici va păzi Dumnezeu de înşelăciunea lui Antihrist, cum au văzut Sfântul Ioan la Apocalipsis, căci la vremea de apoi, când va ieşi Antihrist, el atunci va înşela în toate limbile, numai pe cei ce vor avea semnul cinstitei cruci, adică: pravoslavnicii care n-au stricat botezul şi sfântul mir prin faptele lui Antihrist, de aceia nu va putea să se atingă.

Cum au zis Dumnezeu pentru stricarea Ierusalimului: "să nu vă milostiviți, nici spre bătrâni, nici spre tineri", şi altele: Iezechiel Cap. 9 Stih 6.

"Iar de cei ce au semnul, să nu vă atingeți de ei" au zis Ioan. La fel şi Prorocul Aggeu arată, Cap. 2 Stih 7. "Că la vremea de apoi se va face o turmă şi un păstor", şi mai zice: "Aşa zice Domnul a tot țiitorul, încă o dată voi clătina cerul şi pământul, şi marea, şi uscatul, şi voi clătina toate neamurile. Şi vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, şi voi umple casa aceasta de mărire", zice Domnul a tot țiitorul.

Arătat este că la vremea de apoi vor primi şi ceilalți jidovi sfântul botez, însă un neam din cele douăsprezece ale jidovilor, trebuie să rămână în rătăcire până la sfârşitul lumii. Pentru care neam zice Hristos: "Până nu va trece cerul şi pământul, nu va trece din rudele acestea", Matei Cap. 24 Stih 34. adică: neamul acesta din care s-au tras Iuda vânzătorul. Cum şi David pentru acest neam zice la Psalm 108 Stih 12. “Stingă-se numele lui întru un neam, adică: neamul lui

Iuda, cu tot neamul său să se stingă" precum şi mai jos zice: la Psalm 124 Stih 3. "Că nu va lăsa Domnul toiagul, adică neamul păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi întineze drepţii mâinile lor intru fărădelegile păcătoşilor"

Zice şi Iezechiel, Cap. 21 Stih 16. “De aceea bate din palme de bucurie, că s-au îndreptat neamurile, adică au primit sfântul botez. Şi de se va pierde un neam, nimica nu va fi, pagubă nu este" zice Domnul. “Aşa şi pentru neamul acesta" zice Dumnezeu prin glasul lui Ieremia, Cap. 2 Stih 20-22. "Şi mă voi judeca cu voi, şi cu fiii fiilor voştri mă voi judeca". Apoi: "Că din veac ai zdrobit jugul tău, şi ai zis: nu voi sluji ţie" Şi iarăşi: ,,de te vei spăla şi cu silitră, spurcatu-te-ai înaintea mea", zice Domnul. Ieremia Cap. 5 Stih 27. Şi mai apoi: ,,Şi la norodul aceasta s-au făcut inima neascultătoare, indiferentă şi s-au abătut din calea cea dreaptă şi s-au dus." Din nou zice Ieremia Cap. 6 Stih 1. "Argint aruncat, chemaţi pe ei că i-au izgonit Domnul". Şi la Ieremia Cap. 17 Stih 1. "Păcatul lui Iuda scris este cu condei de fier, şi cu unghie de diamant săpat pe lespezile inimilor lor, şi asta nu se va uita."

Aceste blesteme toate s-au zis pentru neamul din care s-au născut vânzătorul Iuda. Cum şi Sfântul Ioan zice neamul acela: Cap. 2. "Ocară celor ce le spun jidovi, şi ei spun că nu-i aşa, ci adunarea satanei sunt ei, cu adevărat. Că precum din zece cete de îngeri, o ceată s-au făcut diavoli, aşa şi din zece neamuri, ale căror strămoşi au vândut pe Iosif, unul va rămâne împreună cu satana fără de sfârşit"

Acum să vedem, care neam din cele zece, n-au nădejde de mântuire; mie mi se pare că neamul lui Simeon, este neamul cel lepădat, şi nu zic eu din priceperea mea, de vreme ce patriarhul Avraam zice: Geneza 18 Stih 27. "Şi eu sunt praf, şi cenuşă", şi împăratul şi Prorocul David zice la Psalm 21 Stih 6. “şi eu sunt vierme şi nu om" Şi înţeleptul Solomon, fiul lui David zice la Pilde Cap. 30 Stih 2. "Că mai neînţelept sunt decât toţi oamenii, şi înţelepciune omenească nu este în mine", dar eu ticălosul ce să mai zic, că nici ca viermele măcar nu sunt, de aceea nu pot să zic că scriu aceste cuvinte din înţelepciunea mea, ci din sfânta şi dumnezeiasca Scriptură, scriu acestea aici, că auzind pe Domnul zicând la Ioan Cap. 5, Stih39. "Cercetaţi Scriptura?! veţi afla viaţa", adică pe Hristos vom afla, care zice: “Eu sunt calea şi adevărul, şi viaţa" Ioan Cap. 14 Stih 6. La fel către ucenici zice: "Nu este adevăr ascuns care să nu vi se descopere vouă" Luca, Cap. 12 Stih 2.

Şi am încercat şi eu nevrednicul, şi am aflat în Sfânta Scriptură, cum că neamul lui Simeon din început n-au ascultat de Dumnezeu. Mai întâi la pricina lui Iosif, Simeon a zis să-l omorâm pe el şi aducem mărturie că Simeon şi Levi, au stat să-l omoare pe el: că zece fraţi au fost ei, Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, aceşti şase fraţi au fost dintr-o mamă, din Lia, Geneza 39 Stih 32 Şi patru fraţi au fost născuţi din slujnice, adică: Dan, şi Nethalim, din Valla, Gad şi Assir, din Salfana. Geneza 30 Stih 5. Şi se vede că au fost doi fraţi, care au vrut să omoare pe Iosif, că Scriptura zice că "au zis unul către altul"

Acum să luăm seama, Isahar şi Zavulon n-au putut să grăiască înaintea fraţilor celor mari. La fel Dan, Nethalim, Gad, Assir cu atât mai mult n-au putut să grăiască, pentru că ei erau fii din slujnice; nici Ruvim cu Iuda, fiindcă ei

amândoi au zis, să nu vărsăm sângele tatălui nostru: numai Simeon, cu Levi au fost!

La fel la Sihem, tot Simeon şi Levi au făcut atâta ucidere, Geneza 34 Stih 25. Şi la vânzarea lui Iosif, Simeon au fost mai vinovat decât Ruvim, căci Simeon l-au legat pe Iosif.

La fel şi pentru uciderea ce au făcut ei la Sihem, Simeon au rămas în păcat, iar Levi s-au pocăit când au ascultat pe Moise şi au ucis Levi trei mii de suflete, Geneza 42 Stih 24. Cum zice Moise: "cel ce au zis tatălui său şi mamei sale, nu v-am văzut". Exod 32 Stih 28. "Şi nici pe fraţii săi nu i-au cunoscut, şi pentru că a vrut să uite lumea pentru Dumnezeu, şi-au ucis în inima lui şi pe părinţii lui, şi pe fraţii lui", a doua Lege Cap. 33 Stih 9.

De aceea s-au învrednicit mai pe urmă neamul lui Levi ca să slujească înaintea jertfelnicului lui Dumnezeu. Cum grăieşte Duhul Sfânt prin glasul Proorocului Malahie Cap. 3 Stih 3, şi zice: “Şi voi curăţa ca aurul şi ca argintul pe fii lui Levi: şi vor aduce Domnului jertfa întru dreptate" A doua Lege Cap. 33 Stih 11. “Aşa şi Moise blagosloveşte pe Levi de zice: Blagosloveşte Doamne tăria lui Levi, şi lucrurile mâinilor lui le primeşte, şi cei ce-l urăsc pe el să nu se ridice împotriva lui" Au rămas dar Simeon neamul cel lepădat, cum şi Ieremia Cap.8 Stih 14, plânge pentru ei zicând: "Că Dumnezeu ne-au lepădat pe noi, şi ne-au adăpat pe noi cu apă cu fiere" Dumnezeu însuşi zice prin Ieremia: Cap. 9 Stih 14. “Iată eu îi hrănesc pe ei cu durere, şi nevoie, şi vom adapă pe ei cu apă cu fiere" La fel aflăm, la Numeri Cap. 25 Stih 14. "Şi pe Zamvri cel ce au curvit cu Hazvi, mediiana, Finees l-au ucis împreună cu Hazvi, că au fost în neamul lui Simeon, mai mare." Şi pentru el zice Iezechiel: Cap. 21 Stih 25. Şi tu pângărit eşti şi fără de lege, povăţuitor al lui Israel". Şi pentru neamul acesta al lui Simeon zice Ieremia: Cap. 9 Stih 3. "Că din rele la rele au ieşit, şi pe mine nu m-au cunoscut, zice Domnul" Şi iarăşi: Ieremia Cap. 4 Stih 22. “Fii fără de minte sunt, meşteri sunt a face rău, iar a face bine nu au cunoscut", şi iarăşi: Ieremia Cap. 13 Stih 23. “De va schimba arapul pielea sa, şi pardosul împestriturile sale, atunci şi voi veţi putea face bine". Zice şi Isaia Cap. 48 Stih 8, pentru neamul lui Simeon: nici din început ai cunoscut, nici ai ştiut, nici eu am deschis urechile tale, că am cunoscut că defăimând vei defăima, şi încă din pântece fărădelege te vei chema", cum zice şi David: la Psalm 57 Stih 3. "înstrăinat este acest neam de la Domnul şi toate blestemele acestea s-au împlinit în ziua de astăzi, şi fiii fiilor lor, împlinesc răutăţile răutăţilor", cum zice Isaia: Cap. 14 Stih 29. "Că din sămânţa şarpelui vor ieşi pui de aspidă", iarăşi: Isaia Cap. 17 Stih 10. "Pentru aceea vei sădi răsad necredincios, şi sămânţă necredincioasă" Şi iarăşi: Isaia Cap. 29 Stih 4. "Că zămislesc durere, şi au născut fărădelege." Zice, şi David: Psalm 7 Stih 12. "Iată au chinuit cu nedreptate, şi au zămislit durere, şi au născut fărădelege" Şi ascultă cum David blesteamă neamul acesta din care s-au tras Iuda vânzătorul şi zice: la Psalm 8 Stih 32. "Adauge fărădelege, peste fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea ta, şteargă-se din cartea celor vii, şi cu drepţii să nu se scrie" Cum zice şi Ieremia: Cap. 17 Stih 13. "Toţi cei ce te părăsesc pe tine să se ruşineze, departe pe pământ să se scrie, că au părăsit izvorul vieţii, pe

Domnul." La fel grăieşte Duhul Sfânt, prin glasul lui Moise, zicând pentru neamul acesta: la a doua Lege Cap. 32. "Acestea toate s-au adunat la mine, şi s-au pecetluit în visteriile mele" Adică fărădelegile lor s-au pecetluit până la judecata cea înfricoşată. Cum şi Prorocul Isaia mai lămurit zice: Cap. 30 Stih 11. "Cei ce zic, Prorocilor luaţi de la noi cărarea aceasta (adică cărarea cea strâmtă care duce la împărăţia cerurilor), şi luaţi de la noi pe cuvântătorul lui Israel", adică pe Hristos pe care n-au vrut nicidecum să-l primească, fiindcă îi învăţa pe dânşii să umble pe cărarea cea strâmtă care duce pe oameni la împărăţia cerurilor. Mai adaugă Prorocul şi zice: Stih 13, pentru aceea păcatul acesta va fi al vostru," zice Domnul cel Sfânt al lui Israel: "Ca un zid care cade îndată, şi căderea lui ca o zdrobitură a unui vas de lut, cât să nu se afle întru el hârb cu care să aduci foc, sau să iei puţină apă" Zice şi Ieremia: Cap. 24 Stih 9. "Şi voi da peste voi ocară veşnică, şi necinste veşnică ce nu se va uita" Şi iarăşi: "Şi-i voi risipi la toate împărăţiile pământului, vor fi spre ocară, şi spre pildă, şi spre ură, şi spre blestem în tot locul."

Şi cu adevărat s-au împlinit la dânşii toate. Şi patriarhul Iacob, când au blagoslovit pe toţi cei doisprezece fii ai săi, zice către Simeon, şi Levi, Geneza Cap. 49 Stih 5. "Fraţii care au împlinit nedreptatea voii sale." Adică uciderea la cetatea Sihem, "în sfatul lor să nu vină sufletul meu", adică la sfatul acela, când se vor sfătui Arhiereii şi cărturarii, să-l omoare pe Iisus: Matei Cap. 27. Precum şi Prorocul Ieremia mai înainte au prorocit pentru sfatul acela de zice spre faţa lui Hristos: Cap. 18 Stih 27. "Şi tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor cel spre moarte asupra mea: să nu ierţi nedreptăţile lor, şi păcatele lor să nu le ştergi de la faţa ta". La acest sfat se roagă bătrânul Iacob, ca să nu vină sufletul său la adunarea lor, când se vor aduna cărturarii, şi bătrânii la Caiafa, asupra lui Hristos. Matei Cap. 26 Stih 57. Zice: "să nu se razime ficaţii mei" adică: "să nu fie pomenirea mea acolo" zice Patriarhul Iacob, lui Simeon, şi Levi. Căci Arhierei au fost din neamul lui Levi, şi bătrânii cu cărturarii, şi cu Iuda vânzătorul, din neamul lui Simeon au fost. Însă Levi s-au pocăit cum am arătat mai sus. Şi iată şi mai adaugă Iacob pentru neamul lui Simeon: Geneza 9 Stih 37. “blestemată să fie mânia lor că este îndărătnică". Cum zice şi Moise: la a doua Lege Cap. 32 Stih 43."Mânia lor este din balaur, şi de aspidă nevindecată, împărţi-voi pe ei întru Iacob, şi voi risipi pe ei întru Israe1. Căci ereticii se numesc cu numele Iacob, şi pravoslavnicii se numesc cu numele Israel.

Cu ajutorul lui Iisus voi arăta la capitolul al treilea, prin multe şi luminate mărturii, că ereticii se numesc Iacob, iar pravoslavnicii Israel

Aşa şi aici unde zice Patriarhul că va împărţi neamul lui Simeon în Iacob şi în Israel. Va să zică şi sub împărăţiile ereticilor, şi sub împărăţia pravoslavnicilor, adică: în toată lumea. Cum şi Moise zice: la a doua Lege 28 Stih 64 : "Şi te va împrăştia pe tine Domnul Dumnezeul tău în toate neamurile, de la o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului".

Şi cu adevărat în toată lumea sunt risipiţi neamul lui Simeon. Şi vezi luminare a Duhului Sfânt, Moise mai înainte au văzut prin Sfântul Duh: că neamul lui Simeon vor fi risipiţi sub toate împărăţiile. S-au mirat Moise cum poate un neam numai să ajungă la toate împărăţiile. Pentru aceea la a doua Lege

33 Stih 6, unde blagosloveşte Moise cele 12 neamuri ale lui Israel zice: "Ruvim să trăiască şi să nu moară, şi Simeon să fie întru număr mare". Şi la Iuda zice: “Să intre Hristos în neamul Iuda", cum s-au şi născut. Iar la Ruvim zice să trăiască (trupeşte), şi să nu moară nici în viaţa veşnică. Iar pentru Simeon zice Moise, să fie mare întru număr ca să poată încăpea la toate împărăţiile.

Iar cu ajutorul lui Hristos am arătat prin multe mărturii, cum că neamul lui Simeon au rămas sub urgie dumnezeiască. Şi pentru dânşii au zis Dumnezeu prin glasul lui Iezechiel: Cap. 20 Stih 25. “Şi eu am dat lor porunci rele şi dreptăţi întru care nu vor trăi în viaţa veşnică, şi voi pângări pe ei, întru obiceiurile lor". De aceea să nu se mire nimeni, şi aceşti jidovi de acum, care sunt în toată Europa, sunt din neamul lui Simeon, din care au fost şi Iuda vânzătorul. Acest neam este blestemat de la Dumnezeu şi de la toţi Prorocii, şi nicicum nu poate să ajungă la învăţătura cea adevărată, măcar că vedem, acum în zilele noastre, că vin mulţi dintre jidovi, către Sfântul Botez. Dară aceştia sunt cei care se mai trag din celelalte neamuri, cum zice Prorocul Isaia Cap. 10 Stih 22. "Şi de va fi norodul lui Israel, ca nisipul mării, rămăşiţă, se va mântui", adică cele care se trag din seminţiile cele bune, şi au scăpat diavolului, acestea acum prin pronia lui Dumnezeu, vin către Sfântul Botez. Şi de aceea zice Isaia, ca nisipul (mării) de va fi norodul lui Israel, şi nu zice, ca stelele cerului, că marea nu ţine întru sine nimic, ci le aruncă la mal şi sunt oameni care caută lângă mal în nisip, şi află unii câte un galben, sau câte un mărgăritar. Aşa sunt şi aceştia care vin către Hristos acum, din neamul jidovesc, care au rămas din neamurile cele bune, cum am zis şi mai sus.

Că şi la sfânta Evanghelie scrie, când au venit Domnul la Muntele Măslinilor, şi au flămânzit, şi au căutat la un smochin ca să afle rod şi rod n-au aflat, şi altele Matei Cap. 21 Stih 19. Şi să nu le spunem toate aici, că nu este nici loc, nici vreme.

Iar la Capitolul al patrulea, cu ajutorul lui Hristos, voi scrie despre smochinul acela mai pe larg. Însă aici, pentru că am pomenit din prorocirea lui Isaia, ce zice că rămăşiţa se va mântui, voi zice şi despre smochin pe care Hristos l-au blestemat, că n-au aflat rod întru el. Tâlcuieşte Sfântul Ioan Gură de Aur, cum că jidovii sunt smochinul acela care nu face rod, adică fapte bune, şi Hristos l-au blestemat ca să nu facă rod.

Iar un învăţător de jidovi m-au întrebat: "Cum zici că nu face neamul jidovesc rod, că vedem pe jidovi în toate zilele venind la credinţa creştinească", şi eu i-am răspuns de la Isaia, cum am pomenit mai sus şi au tăcut învăţătorul. Şi atunci s-au împlinit cuvântul Psalmistului care zice: "s-au astupat gura celor ce grăiesc nedreptate". Psalm 62 Stih l6. În Hristos Iisus, Domnul nostru, căruia se cuvine cinste, slavă, şi închinăciune acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Capitolul 3

De vreme ce m-am făgăduit la capitolul de mai sus, ca să vă arăt prin mărturii cum că ereticii se numesc cu numele Iacob, iar pravoslavnicii, se numesc cu numele Israel,

Pentru aceea m-am silit şi eu şi am pus osteneală, ca să scriu aici cu bune mărturii, cum că aşa este, adică ereticii, se numesc Iacob, iar pravoslavnicii se numesc, cei binecuvântaţi, Israel. Ci numai mă rog cititorule, ca să nu-ţi fie greu să asculţi lungimea cuvântului pentru că acest cuvânt nu-ţi este în deşert, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci şi cu tot cuvântul lui Dumnezeu.

Să vedem la Cartea întâi a lui Moise, ce se numeşte Geneza 32 Stih24. Că zice: "şi s-au luptat un om cu Iacob, şi au întrebat omul acela pe Iacob, cum este numele tău, şi au răspuns Iacob la omul acela, şi au zis: numele îmi este Iacob, şi a zis omul acela către Iacob, să nu mai fie numele tău Iacob, ci Israel să fie numele tău, că ai biruit cu Dumnezeu, şi cu oamenii tare vei fi (Facerea 32, 28); au întrebat şi Iacob pe omul acela, cum este numele lui şi au răspuns omul lui Iacob, - pentru ce tu mă întrebi de numele meu şi numele meu este minunat. Şi au numit Iacob numele locului acestuia, vederea lui Dumnezeu, Stih, 36. "or am văzut zice pe Dumnezeu faţă către faţă, şi s-au mântuit sufletul meu".

Până aici sunt cuvintele Sfintei Scripturi, şi de aceste cuvinte, sunt foarte mirat. Una că întâi zice: că s-au luptat un om cu Iacob, şi la urmă zice: şi au numit Iacob locul acesta vederea lui Dumnezeu, şi încă şi altă minune, că zice: "am văzut pe Dumnezeu faţă către faţă" şi să trăiască; de vreme ce însuşi Dumnezeu zice către Moise: Exod Cap. 23 Stih 20 "Că nu poate omul să mă vadă pe mine, şi să trăiască". La fel şi Mântuitorul zice: "pe Dumnezeu nimenea nu l-au văzut, fără numai Fiul". De aceea trebuie să înţelegem, cum că întruparea lui Hristos au văzut Patriarhul Iacob, mai înainte prin Sfântul Duh, care au fost om deplin, şi Dumnezeu deplin.

Precum însuşi răspunde către Iacob, şi zice: "pentru ce tu întrebi de numele meu, care este minunat?" arătat este că Hristos au fost cel ce s-au luptat cu Iacob, şi se cheamă numele lui, sfetnic minunat, şi pentru aceea zice: Isaia, Cap.9 Stih6. "întâi cu om s-au luptat" şi la urmă zice: "am văzut pe Dumnezeu". Să mergem acum, puţin mai jos tot la Geneza Cap.35. unde zice: "Şi s-au arătat Dumnezeu către Iacob, încă o dată în Luza, când au venit Iacob de la Mesopotamia Siriei, şi au zis Dumnezeu către el, numele tău să nu mai fie Iacob ci Israel să fie numele tău". Aceasta iarăşi de mirat este, de vreme ce Dumnezeu numai cu cuvântul au zis, şi s-au făcut toată lumea, şi împlinirea ei. Psalm 148 Stih 5. Iar aici de două ori au fost trebuinţă, ca să blagoslovească Dumnezeu pe Patriarhul Iacob, cu numele cel blagoslovit Israel. Au nu s-au încredinţat Iacob întâi când s-au luptat Hristos cu el, şi-l blagosloveşte şi zice să nu fie numele tău Iacob, ci Israel, de ce şi pentru ce l-au blagoslovit de două ori? Ci o taină mare au descoperit Dumnezeu Patriarhului Iacob, cu aceste două blagoslovenii. Mai întâi trebuie să ştim cum că numele Israel se înţelege în limba evreiască, văzător de Dumnezeu. Iar cuvântul Iacob are două înţelesuri în

limba evreiască, o dată se înţelege "călcâiul", şi altă dată se înţelege, "amăgitorul", şi aflăm că în vremea când s-au născut el, ţinând cu mâna lui pe Isaac de călcâi, pentru aceea l-au şi numit pe el Iacob. Geneza 26. Aşişderea când au luat Iacob blagosloveniile de la tatăl său Isaac, care blagoslovenii au fost să le dea lui Isav, atunci au plâns Isav şi au zis: "cu adevărat de două ori m-au amăgit", Geneza Cap. 27 Stih 36. Arătat este că cuvântul Iacob are două înţelesuri, sau călcâiul sau amăgitorul. Dar cuvântul Israel va să zică, văzător de Dumnezeu. Acum ţine dar aceasta, şi vei pricepe Sfânta Scriptură. Legea cea veche s-au numit cu numele Iacob, care "călcâiul" înseamnă: că trupească Lege era: iar Legea cea nouă, "Israel" se numeşte, adică "văzător de Dumnezeu". Precum aflăm când au tocmit Balac, pe Varlaam, ca să blesteme neamul jidovesc, zice Varlaam: "răsări-va o stea din Iacob, şi se va scula un om din Israel, şi va zdrobi pe domnii lui Moab, la Numerii Cap. 24 Stih 17. Vezi cât de luminat zice şi Varlaam pentru steaua după care au venit Magii, zice: “stea din Iacob", că atunci au fost încă legea veche, care Iacob s-au numit. Matei Cap. 2 Stih6. Iar după ce s-au botezat Hristos, şi au zdrobit domniile lui Moab, adică, au zdrobit puterile întunericului. Cum zice şi David: Psalm 73 Stih 14. "Tu ai zdrobit capetele balaurului în apă", adică prin puterea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos în Iordan au slăbit balaurul cu şapte capete de care pomeneşte Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu la Apocalipsis.

Aşa şi aici unde zice Varlaam, se va scula un om din Israel, şi va zdrobi domniile lui Moab, duhovniceaşte se înţelege. Adică Hristos va zdrobi prin Botez puterea Diavolului. Căci Egiptul, Moab, Babilonul, şi celelalte nume de care pomeneşte Isaia, acestea sunt cetăţile întunericului. Şi zice şi Varlaam, om din Israel. Arătat este că legea veche s-au numit Iacob. Iar după ce s-au botezat Hristos au trecut umbrele, şi au venit ziua. Legea darului se numeşte Israel. Cântarea 4 Stih 6. Şi ascultă ce zice Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia: Cap. 65 Stih 15. "Iată, cei ce-mi slujesc mie se vor bucura. Iar voi (jidovii) vă veţi strica întru zdrobirea duhului vostru, că veţi părăsi numele voastre, spre saturarea celor aleşi ai mei. Iar pe voi vă va omora Domnul".

Arătat este că jidovii au răstignit pe Domnul, au părăsit numele cel blagoslovit Israel (şi se numesc adunarea satanei) Apocalipsis: Cap. 2 Stih 18. Şi sunt ucişi la suflet de la Dumnezeu, cum am pomenit mai sus de multe ori. Cum şi Isaia zice: Cap. 59 Stih 10. "Pipăi-vor peretele întru amiază zi ca orbul întru amiază noapte, ca şi când ar şi muri. Iar noi că am primit pe Hristos, şi suntem aleşi ai lui Dumnezeu, ne-am învrednicit de numele cel blagoslovit că ne numim Israilul cel duhovnicesc, "cel nou". Şi iată cum mai adaugă Prorocul şi dă şi alt semn pentru noi de zice: Stih 11. "Iar cei ce slujesc mie li se va pune nume nou, care nume va fi binecuvântat în tot pământul, pentru că vor binecuvânta pe Dumnezeul cel adevărat pe Hristos, care este Dumnezeul cel adevărat, că l-am primit ne-am învrednicit ca peste numele ce-l avem, Israel, încă un alt nume, să adăugăm adică creştin, care nume este binecuvântat în toată lumea. Iar ereticii care sunt înşelaţi de Arie, şi de Origen, şi de Nestorie şi de alţi mulţi eretici se numesc Iacob, prin care se înţelege înşelător. Cum şi David zice spre faţa lui Hristos: "pentru eretici înstrăinat fraţilor mei, şi

nemernic fiilor maicii mele, adică jidovii care fraţi au fost lui Hristos, şi ei l-au înstrăinat de la dânşii, căci n-au vrut să-l primească". Cum zice Prorocul Ieremia: Cap. 12 Stih 6. "Ca şi fraţii tăi s-au lepădat de tine". La fel şi Evanghelistul Ioan zice: Cap. 1 Stih 11. "La ale sale au venit, şi ai săi pe dânsul nu l-au primit". Şi pentru aceea zice David: Psalm 61 Stih 11. "Înstrăinat am fost fraţilor mei". Iar nemernic [străin, necunoscut] este Hristos: pentru ereticii care se numesc fiii maicii noastre Biserici, şi nu îl cinstesc aşa cum trebuie. Precum grăieşte Duhul Sfânt prin înţeleptul Solomon şi zice: la Cântări Cap. 1 Stih 5. "Nu vedeţi că sunt negru că fiii Maicii mele s-au învrăjbit pentru mine". Adică ereticii s-au învrăjbit pentru Hristos.

Acum să ne întoarcem la întrebarea ce trebuinţă au fost ca să blagoslovească Dumnezeu de două ori pe Patriarhul. Ascultă acuma şi răspuns, întâi când s-au luptat Hristos cu Patriarhul zice Hristos către el, "să nu mai fie numele tău Iacob care călcâi înseamnă şi nici al neamului tău căci tu m-ai primit pe mine" cum am pomenit mai sus, Efraim, Veniamin, Iuda, şi jumătate din neamul lui Manasi, să primească legea cea nouă, legea lui Hristos: legea darului, care Israel se numeşte, iar a doua oară când a venit Patriarhul la Luza, iarăşi s-au arătat Dumnezeu către dânsul şi au zis lui, "să nu mai fie numele tău Iacob adică înşelător chiar de vor primi fiii tăi pe Mesia cel adevărat, pe Iisus Hristos: să nu primească credinţa cea cu numele Iacob adică înşelaţi, ci Israel să fie numele lor. Aceştia sunt pravoslavnicii care sunt văzători de Hristos Dumnezeu fără de nici o înşelăciune.

Şi aceste cuvinte grăieşte Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia: Cap. 44 Stih3, 4. “Eu voi da apă celor care merg în loc fără de apă" şi altele: "şi vor răsări ca iarba în mijlocul apei ce curge, şi ca salcia lângă apa curgătoare prin Sfântul Botez “zice Prorocul, şi mai adaugă Prorocul: Stih 5. Acesta va zice: "al lui Dumnezeu sunt" şi numele lui Iacob va striga, şi altul va scrie cu mâna sa "al lui Dumnezeu sunt" şi pe numele lui Israel va striga. Adică: după ce vor primi oamenii sfântul botez, ce va fi de aici înainte zice Prorocul. Ereticul va zice numai cu gura "al lui Dumnezeu sunt, creştin sunt" iar faptele creştineşti nu va avea, nici semnul cinstitei cruci nu-şi va face cu mâna lui. Unul ca acela, numele lui Iacob va striga, adică înşelătorul căci va fi înşelat de Arie spurcatul. Iar altul, zice Prorocul va scrie cu mâna lui, nu ca ereticul cu un deget, ci cu trei degete, în numele Sfintei Treimi, unul ca acela Israel va striga, adică văzătorul de Hristos Dumnezeu. Şi ascultă puţin mai jos ce mai zice Isaia: Cap.48 Stih 1. "Auziţi acestea casa lui Iacob, cei ce vă chemaţi pe numele lui Israel, şi din apa lui Iuda aţi ieşit, şi vă juraţi pe numele Dumnezeului lui Israel, iar nu cu adevăr." Vezi cât de luminat zice Prorocul pentru ereticii care casa lui Iacob se numesc, că sunt înşelători, şi cu numele lui Israel se cheamă, că zic ei că sunt creştini, dar nu sunt creştini, ci eretici, pentru că au ieşit din apa botezului lui Hristos care au ieşit din neamul Iuda, şi ne-au arătat sfântul Botez la Iordan prin afundare de trei ori în numele sfintei troiţe, iar ereticii n-au primit apa afundării, ci îşi toarnă numai pe cap ; ereticul se jură pe numele Dumnezeului lui Israel, şi zice pe Hristosul meu, numai că nu este Hristos al lui, ci al lui Israel adică al pravoslavnicilor este Hristos, cum grăieşte Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap.

45 Stih 3. de zice: ,"Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, cel ce chem numele tău Dumnezeul lui Israel: al Pravoslavnicilor".

Aşa, iubitul meu cititor ține bine minte: ereticul se numeşte Iacob, şi pravoslavnicul se numeşte Israel, şi vei înțelege Sfânta Scriptură,căci altfel nu se poate. Iată ce zice Psalmistul: la Psalm 77 Stih 6, acolo zice David, poți să spui că neamul jidovesc n-are Lege, şi sunt un neam fără de Lege, nici pe Hristos nu mărturisesc, ci mai vârtos îl hulesc. Arătat este că pentru eretici zice David că ei îl mărturisesc pe Hristos, iar pravoslavnicii care se numesc Israel, au Legea cea adevărată, cum şi Moise zice pentru neamul lui Levi: la a doua Lege Cap.33 Stih 10: "Arăta-vor îndreptările tale lui Iacob, şi Legea ta lui Israel". Adică: ereticii pentru că mărturisesc pe Hristos, s-au învrednicit de dreptate, nu după Pravilă care este hotărâtă de şapte soboare, ci fireşte fac ei dreptate, şi zice sfântul Apostol Pavel: "Cei ce n-au Lege, fac ale Legii " Zice şi Prorocul Isaia: Cap. 29 Stih 13: "Şi au zis Domnul: aproape este norodul acesta de mine, cu gura lui, cu buzele sale mă cinsteşte, iar inima lui departe stă de mine, şi în zadar cred întru mine, învățând porunci omeneşti. Măcar că Hristos aduce prorocirea aceasta şi pentru jidovi, dar şi pentru eretici, putem să tâlcuim că în multe feluri se înțelege Scriptura, mai vârtos că Hristos nu este cinstit de jidovii aceştia de acum nici măcar prin buze, ba, mai mult îl hulesc prin buzele lor. Şi iată ce zice David la Psalm 98 Stih 4. "Judecată şi dreptate întru Iacob tu ai făcut": Şi iarăşi la Psalm 144 Stih 8. "Cel ce vesteşte cuvântul său lui Iacob, şi judecățile şi îndreptările sale lui Israel".

Arătat este, că noi, pravoslavnicii, ne-am învrednicit să facem judecățile şi dreptățile, după Legea lui Hristos: iar ereticii, că le-au vestit Tatăl prin cuvântul său pe Hristos şi ei mărturisesc pe Hristos măcar cu erezii, însă s-au învrednicit de fac dreptățile fireşte.

Iar jidovii, şi alți păgâni, care nu mărturisesc pe Hristos nicidecum nu s-au învrednicit ca să facă dreptate, nici firească, cum adaugă David aici şi zice: "N-au făcut aşa la toate neamurile, şi dreptățile sale n-au arătat lor". Şi iarăşi: la Psalm 72 Stih 6, "îmbrăcatu-s-au cu nedreptate, şi cu păgânătatea lor". Iată ce mai zice David şi iată ce despărțire este între pravoslavnici, şi între eretici, Psalm 16 Stih 8. "Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucura-se-va Iacob, şi se va veseli Israel. Care prorocire s-au şi împlinit la venirea cea dintâi, a Domnului nostru Iisus Hristos: când au întors sufletele oamenilor din robia iadului de atunci se bucură ereticii, care se numesc Iacob, că bucuria se înțelege trupeşte, iar veselia va să zică sufleteşte. Cum zice Isaia: Cap. 49 Stih 16 "Veseliți-vă cerurilor, şi să se bucure pământul". Şi ereticii că mărturisesc pe Hristos, se bucură trupeşte, cum zice înțeleptul Sirah la înțelepciunea sa: Cap. 36 Stih 10. "Toate neamurile lui Iacob, se adună ca să facă inimă bună, şi se nevoiesc spre mâncărurile lor, iar Israel cel nou, Pravoslavnic, se nevoieşte cu Duhul, şi pentru mântuirea sufletească". Zice şi Amos pentru jidovi, şi pentru eretici: Cap. 7 Stih 2. "Şi am zis: Doamne fie-ți milă, cine va scula pe Iacob că s-au împuținat, şi de două ori zice: o dată pentru neamul jidovesc, care se numesc Iacob călcâiul, şi a doua oară pentru eretici, care se numesc Iacob înşelătorul". Şi se plânge Prorocul Amos pentru dânşii, că sunt ei împuținați în

credința lui Hristos. Cum zice David: la Psalm 11 Stih 1. "Că s-au împuținat adevărurile de la fiii oamenilor “.

Căci ereticii să numesc fiii oamenilor, şi s-au împuținat de la Hristos care zice: "Eu sunt calea şi adevărul.

Şi de vrei mărturie cum că ereticii se numesc Fiii oamenilor, mai întâi caută la Geneza Cap. 20 Stih 6 şi vei afla scrise cuvintele acestea: "Şi au văzut Fiii lui Dumnezeu, pe fetele oamenilor că sunt frumoase, şi le-au luat loru-şi muieri". Aceste cuvinte aşa se înțeleg: că oamenii cei care s-au tras din Sith, au fost cu fapte bune, şi pentru aceea îi numeşte Scriptura Fiii lui Dumnezeu. Iar fetele, că s-au tras de la Cain, cu fapte rele, le numeşte pe dânsele fetele oamenilor, şi până la o vreme s-au păzit neamul lui Sith, a nu se împreuna cu neamul lui Cain, iar de la o vreme au văzut Fiii lui Dumnezeu, cei cu fapte bune, care s-au tras din Sith, pe fetele oamenilor, ale lui Cain, că sunt frumoase, şi au început a se împreuna cu dânsele, şi s-au născut lor uriaşi, oameni mari, şi urâți, cu fapte rele, până ce au venit şi potopul.

Arătat este cum că oamenii cei care sunt cu fapte bune, se numesc Fiii lui Dumnezeu, iar cei cu fapte rele sunt Fiii oamenilor.

Acum noi pravoslavnicii că am primit pe Hristos, şi credem fără de nici un eres, ne-au dat Hristos putere, ca Fiii lui Dumnezeu să ne facem, Ioan Cap. 30 Stih 12. La fel mulți sunt din pravoslavnici făcători de pace, aceia Fii lui Dumnezeu se vor chema, Matei Cap. 5 Stih9.

Iar ereticii s-au abătut de la Hristos, la îndărătnici, cum au zis Moise mai înainte către jidovi în a doua Lege Cap. 32, Stih 14. "Şi au mâncat Iacob grăsime din măduva grâului, şi sânge din struguri au băut vin, şi s-au săturat, îngroşatu-s-au, şi au părăsit pe Dumnezeul cel ce l-au făcut pe el, şi s-au depărtat de la Dumnezeu Mântuitorul său." Măcar că au zis Moise către jidovi cuvintele acestea, însă cu Duhul Sfânt au văzut mai înainte, că jidovii vor părăsi numele Iacob, şi Israel spre saturarea acelor aleşi ai lui Hristos: cum am pomenit şi mai sus la Prorocirea lui Isaia. Că zice David la Psalm 61 Stih 11. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, Duhul Sfânt grăieşte prin Moise către jidovi, dar tocmai spre eretici țintește şi de aceea zice de două ori Moise, îngroşatu-s-au, îngroşatu-s-au, şi pentru jidovi, şi pentru eretici".Către jidovi zice trupeşte, au mâncat măduva grâului, şi au băut vin. Iar către eretici zice duhovniceşte, adică au mâncat trupul lui Hristos, şi au văzut sângele lui Hristos: şi pentru aceea zice din grăsime măduva grâului au mâncat, şi nu zice în scurt din grâu au mâncat: ca să cunoaştem, că pentru trupul lui Hristos se înțelege. Aşijderea şi la vin nu zice vin din struguri au băut, ci zice sânge din struguri au băut vin, că pentru sângele lui Hristos, se înțelege. Ereticii mai întâi au fost pravoslavnici şi au mâncat Tainele lui Hristos şi s-au săturat, atunci s-au depărtat de la Hristos Dumnezeu Mântuitorul lor, prin ereziile lui Arie.

Dară şi Hristos i-au lepădat pe ei, precum Prorocul Isaia cel cu Duh mare, care au văzut mai înainte cele ascunse ce vor să fie până în veci. Au văzut şi pentru eretici că se vor depărta de la Hristos: şi Hristos va lepăda pe ei, şi-i cheamă Prorocul Isaia iarăşi către Hristos, şi zice: "Aştepta-voi pe Dumnezeu cel ce şi-au întors fața sa de la casa lui Iacob", Isaia Cap. 6 Stih17. Şi pentru

aceea se numesc ei fiii oamenilor. Cum zice David: la Psalm 16 Stih 4. "Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti". Şi iarăşi: la Psalm 57 Stih 1. "De grăiţi după adevăr fiii oamenilor". Şi iarăşi: la Psalm 30 Stih 20. "Ascunde-vei pe drepţi întru ascunsul feţii tale, de tulburarea oamenilor";, adică: de tulburarea ereticilor. Şi iarăşi: la Psalm 61 Stih 9. "Însă goi sunt fiii oamenilor, mincinoşi sunt fiii oamenilor." Şi iarăşi: la Psalm 115 Stih 2. „Şi eu am zis întru spaima mea, tot omul este mincinos".

Acestea toate zice către fiii oamenilor care se numesc eretici. Iar jidovii se numesc dobitoace. Nu zic eu, ci Prorocul Ieremia este de faţă, care zice pentru dânşii: Cap. 5 Stih 8. "Cai nebuni spre partea femeiască", şi vezi încă dobitoace necurate îi face Prorocul pe dânşii, şi cu adevărat dobitoace sunt neamul jidovesc. Căci şi Hristos, zice către dânşii: "Rudă rea şi prea stricată," Matei Cap. 12 Stih 39. Şi David că au căzut el în păcatul preacurviei zice: la Psalm 72 Stih 22. “Dobitoc m-am făcut lângă tine", şi iarăşi puţin mai sus, adică la Psalm 48 Stih 12 zice David mai lămurit pentru păcatul curviei. "Şi omul fiind în cinste n-au priceput, alăturatu-s-au cu dobitoacele cele fără de minte, şi s-au asemănat lor".

Ce deosebire este între cuvântul alăturat, şi între cuvântul asemănat; ci numai o taină mare au descoperit David, cu cuvintele acestea: că sfinţii Proroci nici o vorbă n-au grăit în zadar. Şi încă mai vârtos că Duhul Sfânt au grăit prin gurile lor, şi însuşi Hristos zice: la Matei Cap. 12 Stih 6. "Pentru tot cuvântul în deşert ce va grăi omul are să dea răspuns în ziua judecăţii".

Şi ascultă ce taină au descoperit David cu cuvintele acestea, că de mirat lucru este. Dumnezeu blagosloveşte pe Adam şi zice către el, Geneza 1 Stih 28. "Să stăpâneşti toate zidirile, şi toate ce au Duh de viaţă". La fel şi către noi zice Dumnezeu: Geneza 9 Stih 2. „Şi tremurul, şi frica voastră să fie peste toate fiarele pământului"

Cum oare se întâmplă de multe ori că oamenii sunt mâncaţi de fiare: Geneza 1 Stih 27. “Şi încă mai vârtos că omul sub chipul lui Dumnezeu s-au zidit".

Şi David în toată viaţa lui s-au mirat de lucrul acesta, iar după ce au căzut el însuşi în păcatul curviei, au simţit că chipul lui Dumnezeu au lipsit de la dânsul, apoi zice: "Şi omul fiind în cinste" adică: în cinstea împăraţilor. Şi a doua oară iarăşi zice: "Şi omul fiind în cinstea Prorocilor", şi n-au priceput la ce cinste l-au suit Dumnezeu, şi s-au asemănat dobitoacelor celor fără de minte, că au făcut faptă dobitocească, adică: curvia. Şi s-au asemănat lor, că au lipsit chipul lui Dumnezeu de la el, şi au rămas asemenea cu dobitocul. Şi atunci are puterea fiara sălbatică să strice pe om, că nu-l cunoaşte că este om, pentru că n-are chipul lui Dumnezeu pe el, ci chip dobitocesc. Şi pentru aceea se roagă David de zice: la Psalm 73 Stih 20. "Să nu dai fiarelor sufletul cel ce se mărturiseşte ţie". Acoperit grăieşte Prorocul, căci nici sufletul să nu-l lase Dumnezeu în mâinile diavolilor, fiarele cele cumplite, nici trupul să nu-l lase Dumnezeu la fiarele cele pământeşti. Şi vezi unde zice David: la Psalm 8 Stih 7. "Toate le-ai supus sub picioarele omului, oile şi boii, păsările cerului, şi

peştii mari", şi altele. Iar fiarele nu le pomeneşte David: că s-au ştiut vinovat cu păcatul curviei.

Iată cum am arătat prin multe mărturii că Pravoslavnicii se numesc Fiii lui Dumnezeu, şi Ereticii se numesc Fiii oamenilor, iar jidovii se numesc cai, dobitoace necurate, până la vremea de apoi când se va face o turmă şi un păstor, cum am pomenit mai sus. Iar la capitolul al patrulea, voi arăta cu ajutorul lui Hristos, şi anul în care va fi împlinirea cuvintelor lui Hristos: că cerul şi pământul vor trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece. Şi trebuie să vină de la toate limbile cei aleşi către Hristos. Cum zice Isaia: Cap. 65 Stih 25. "Atunci vor paşte mieii cu lupii, şi leul cu boul va mânca paie", lupii sunt jidovii, câini sălbatici, şi mieii sunt pravoslavnicii cei fără de nici o prihană, boii sunt cel mai prost norod din pravoslavnici, iar leii sunt ereticii şi ceilalţi păgâni care strigă asupra pravoslaviei. Cum zice David: la Psalm 9 Stih 29, Pândeşte ca leul întru ascuns ca să tragă pe săracul către el. Aşa sunt ereticii şi ceilalţi păgâni, care gândesc totdeauna ca să tragă pe pravoslavnici către rătăcirea lor: iar Dumnezeu nu lasă, încă mai vârtos ca la vremea de apoi vor veni şi ei către Hristos: cum zice aici Prorocul, lupii adică: jidovii care latră numai asupra pravoslaviei dară n-au putere să facă rău. Şi la vremea de apoi vor veni şi dintr-ânşii la credinţa pravoslavnică, şi vor paşte mieii împreună cu pravoslavnicii. Iar ereticii şi alţi păgâni, care răcnesc ca leii asupra pravoslaviei, şi strigă, la vremea de apoi vor primi şi ei credinţa pravoslavnică, şi vor posti şi ei ca norodul cel prost al pravoslaviei, că norodul cel prost totdeauna mai tare păzeşte postul decât cei bogaţi, şi pentru aceea zice Prorocul, şi leul ca boul va mânca paie, iar şarpele pământ va mânca. Acesta este neamul din care s-au tras Iuda vânzătorul, pentru care zice David: la Psalm 108 Stih 16. ,"Stingă-se numele lui într-un neam". Şi acest neam va rămâne în rătăcire, cum am arătat mai sus şi pentru acest neam zice Prorocul şerpi, cum şi Hristos zice către ei, şerpi, pui de năpârcă, Matei Cap. 12 Stih 34. şi zice Prorocul că vor mânca pământ: cum şi David zice la Psalm 71 Stih 9. "Şi vrăjmaşii lui ţărână vor linge",adică vor plezni de necaz când vor vedea toate limbile în credinţă pravoslavnicească. Cum şi înţeleptul Solomon zice la înţelepciunea sa: Cap. 5 Stih 1. ,,Atunci va sta cu multă îndrăzneală dreptul, înaintea celor ce l-au necăjit pe dânsul şi cu cumplită frică se vor minuna de mântuirea lui: şi vor zice întru sine căindu-se, şi întru strâmtorarea duhului vor suspina" şi altele.

La fel şi David zice: la Psalm 35 Stih6. " Oamenii şi dobitoacele vei mântui Doamne, adică: la vremea de apoi, vor veni ereticii care se numesc oameni, şi jidovii care se numesc dobitoace, şi vor primi sfânta credinţă pravoslavnicească, şi se vor mântui. Iar Solomon auzind pe Tatăl său, David, zicând aşa, nu înţelege şi zice: la Exod Cap. 3 Stih 19. "Tot o întâmplare este la om, ca şi la dobitoc", adică ereticul se numeşte om, aşa şi jidovul se numeşte dobitoc, şi "cine ştie duhul omului de se suie sus," Stih 21." şi duhul dobitocului de se pogoară jos". Adică: cine ştie duhul ereticului care se numeşte om de se suie sus că mărturiseşte pe Hristos, şi duhul jidovului care se numeşte dobitoc de se pogoară jos. Ci toţi care nu sunt pravoslavnici se pogoară în iad, cum zice Hristos: "cine nu este cu mine împotriva mea este". Matei Cap. 12

Stih 30. Şi pentru aceea zice David: "iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fără de lege, pace peste Israel" adică: pe ereticii care s-au abătut de la pravoslavie la ereziile lui Arie, va duce Dumnezeu pe dânşii, împreună cu jidovii care lucrează fără de lege la Tartar, iar peste pravoslavnici, care se numesc Israel, pace va aduce, zice şi Isaia: "Şi cei păcătoşi se vor zdrobi deodată cu cei fără de lege" în fundul iadului. Şi auzind eu nevrednicul atâta osândă cum osândesc sfinţii Proroci pe neamul jidovesc, şi pe eretici, mi s-au făcut mie milă de dânşii, şi am pus şi eu nevoinţă şi am scris în cartea aceasta multă mărturie pentru sfânta Pravoslavnică Credinţă, ca doară se va împlini şi la mine, ticălosul, cuvântul Psalmistului care zice: la Psalm 8 Stih14. "Învăţa-voi pe cei fără de lege căile tale, şi cei necredincioşi la tine se vor întoarce", adică: pe jidovii cei fără de lege voi învăţa căile lui Hristos care duc la împărăţia cerului, şi ereticii poate că vor citi şi ei din cartea aceasta, şi îşi vor cunoaşte rătăcirea lor, şi atunci se vor întoarce către credinţa pravoslavnică. Cum zice Prorocul Isaia: Cap. 30 Stih 15. Aşa zice Domnul, Domnul Sfântul lui Israel (Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt). Când te vei întoarce, şi vei suspina, atunci te vei mântui. Şi atunci vei cunoaşte unde ai fost când ai nădăjduit întru cele deşarte".

Când se va întoarce ereticul de la erezii şi va primi iarăşi Credinţa Pravoslavnică atunci se va mântui.

Precum şi la vremea de apoi, când se va face o turmă, şi un păstor, se făgăduieşte Dumnezeu că va primi pe eretici iarăşi, cum zice Prorocul Isaia: Cap. 43 Stih 1. " Şi acum aşa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pe tine Iacob (ereticul), şi cel ce au plăsmuit pe tine Israel (pravoslavnic), nu te teme că te-am mântuit, chematu-te-am pe numele tău.

Vezi pentru eretici zice: "cel ce te-au făcut, ca şi pe dobitoace", iar pentru pravoslavnici zice: "cel ce te-au plăsmuit" şi zice către ereticul, că te-am mântuit din rătăcirea ereticească, şi te-am chemat zice, pe numele tău, adică: iar te-am chemat Israel, care nume ai avut mai înainte când ai fost pravoslavnic, până nu te-ai abătut la îndărătnici, la învăţături străine, ale Papei de la Roma.

Şi ascultă ce proroceşte Prorocul pentru Papa, şi pentru cetatea lui, de zice: Amos Cap.6 Stih8. "S-au jurat Dumnezeu pe sine, că au urât trufia lui Iacob (lui Papa care se numeşte Iacob înşelătorul), şi voi pierde zice Domnul: cetatea cu toţi cei ce locuiesc într-ânsa", adică: cetatea Romei.

Arătat este, că la vremea de apoi, vor primi ereticii Pravoslavnica Credinţă. Şi este cineva netăiat împrejur la inimă, şi nu se încredinţează numai cu atâtea mărturii, şi poftеşte mai multe mărturii, cum că la vremea de apoi, vor primi ereticii Credinţa Pravoslavnică ? Să vină să asculte, foarte multe mărturii, numai să ţină minte cum am zis mai sus, adică unde pomeneşte Sfânta Scriptură Iacob, va să zică eretic, iar Israel, va să zică pravoslavnic.

Şi acum ascultă mai întâi pe Moise ce zice: la a doua Lege Cap. 32 Stih 9. "Şi s-au făcut partea Domnului, norodul său Iacob, funia moştenirii sale Israel". Adică: şi ereticii s-au făcut partea Domnului, că au părăsit ei ereziile Papei, şi s-au schimbat în Israel Pravoslavnic, care este moştenirea lui Dumnezeu, cum zice şi David: Psalm 144 Stih 4. " Că pe Iacob au ales lui Domnul şi pe Israel

spre moştenirea lui", adică: măcar de au şi ales Hristos pe ereticii care se vor întoarce la pravoslavie, cum zice David puţin mai sus: Psalm 43 Stih 6. "Tu eşti împăratul meu, cel ce porunceşti mântuirea lui Iacob “, însă pravoslavnicii sunt moştenirea lui Hristos: cum zice puţin mai jos, la Psalm 148 Stih 14. "Cântarea tuturor cuvioşilor lui Israel norodul care este aproape de dânsul. Şi iarăşi: la Psalm 70 Stih 1. "Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, şi în Israel (în pravoslavnici), mare este numele lui" Şi iarăşi la Psalm 133 Stih 1. "Intru ieşirea lui Israel din Egipt au făcut sfinţirea lui Iuda, că din neamul lui s-au întrupat Hristos Mântuitorul, iar Israel pravoslavnicii s-au făcut stăpânirea lui". Zice şi Sirah Cap. 24 Stih 9. "Şi au zis întru Iacob locuieşte şi întru Israel moşteneşte": în eretici locuieşte numele lui Hristos: iar în pravoslavnici se moşteneşte veşnic. Cum zice David: "Adusu-s-au aminte de cuvântul său care au grăit, şi altele, şi l-au pus pe el lui Iacob spre poruncă, şi lui Israel spre legătură veşnică". Hristos este cuvântul Tatălui, la eretici, numai spre poruncă, iar la pravoslavnici spre legătură veşnică. Cum zice şi Isaia: Cap. 45 Stih 17. "Israel se mântuieşte de Domnul mântuire veşnică". Zice şi Ieremia: Cap. 2 Stih 3. ,"Sfânt este Israel Domnului început al rodurilor", adică: începutul rodului faptei creştineşti, pravoslavnicii sunt. Zice şi Isaia: Cap. 45 Stih 5. “Aşa zice Domnul, cel ce m-au plăsmuit din pântece, ca să adun pe Iacob la Domnul: şi spre Israel mă voi aduna".

Aici foarte luminat arată Prorocul că spre Pravoslavie va aduna Hristos pe eretici. Cum şi mai sus zice: "Şi întru Domnul Dumnezeu se va mări toată semința lui Israel". Grăieşte Duhul Sfânt şi prin Ieremia şi zice: Cap. 15 Stih 19. „Şi voi aşeza pe Israel la păşunea lui, şi în muntele lui Efraim, şi se va sătura sufletul lui".

Vezi luminare a Duhului Sfânt, că zice: că va aşeza pe pravoslavnici la păşunea cea duhovnicească. Şi mai zice David: la Psalm 22 Stih 1 "Domnul mă va paşte, şi nimica nu-mi va lipsi, în loc cu păşuni, acolo m-au sălăşluit", arătat este că păşunea-i duhovnicească: că mai adaugă şi zice Psalmistul: Stih 2.. "La apa odihnii m-au hrănit (la apa Botezului), şi sufletul meu l-au întors", tot aşa cum zice Ieremia, de păşunea cea duhovnicească se va sătura sufletul lui, şi la muntele Efraim zice Prorocul: "că şi Hristos s-au fost dus la muntele acela, când au ridicat jidovii piatra asupra lui" că neamul lui Efraim au primit pe Hristos: cum am arătat mai sus la Capitolul al doilea.

Şi Prorocul Isaia, la fel zice: Cap. 40 "Ca păstorul va paşte Hristos turma sa". Zice şi Iezechiel: Cap. 24 Stih 20. "Şi voi ridica vouă un păstor". Zice şi Miheia: Cap. 2 Stih 12. "Adunându-se Iacob cu toţii" (adică toţi ereticii, se vor aduna către Credința Pravoslavnică, la vremea de apoi,) "aşteptând, voi aştepta pe cei rămaşi ai lui Israel:" pe cei păcătoşi dintre pravoslavnici aşteaptă Hristos, ca să se pocăiască să nu rămână nici unul din pravoslavnici nemântuit, ci mântuit. Cum am tâlcuit la Capitolul al doilea din prorocirea lui Iezechiel ce zice: "pe cea tare voi păzi", şi altele.

Şi pentru aceea zice Miheia: Cap. 8. "Ca să vestească lui Iacob păgânătăţile lui şi lui Israel păcatele lui". La eretici zice: "de păgânătăţi să se pocăiască, iar pravoslavnicii de păcate". Zice şi Isaia: Cap. 20. „Şi în ziua aceea nu se va mai

pomeni rămăşiţa lui Israel: şi cei mântuiţi ai lui Iacob nu vor mai nădăjdui spre cei ce i-au necăjit pe dânşii, şi vor nădăjdui spre Dumnezeul cel sfânt al lui Israel întru adevăr."

Aici arată Prorocul, că la vremea de apoi se vor pocăi toţi pravoslavnicii, nici unul nu va rămâne nemântuit, ci mântuit, cum puţin mai jos zice: "Ascultaţi-mă casa lui Iacob, şi toată rămăşiţa lui Israel. Cap. 40 Stih 3. "Toţi câţi au rămas, din pravoslavnici întru păcate", pe toţi îi cheamă către pocăinţă. Iar pentru eretici zice: "Şi cei mântuiţi ai lui Iacob nu toţi, numai unii". Căci antihrist va înşela din toate neamurile, numai din pravoslavnici nu va putea înşela. Cum am arătat mai sus, la Capitolul al doilea. Şi pentru aceea zice Prorocul "Şi cei mântuiţi ai lui Iacob, nu vor mai nădăjdui spre cei ce i-au necăjit pe ei". Adică, nu vor nădăjdui spre Arie, şi spre cei cu el. Ci vor nădăjdui spre credinţa pravoslavnică, ce Israel se numeşte, şi Dumnezeul lui Israel se zice.

Şi iată cum zice Isaia: Cap. 37. Stih, 9. "Pentru aceasta se vor lua fărădelegile lui Iacob, când vor zdrobi toate cele cioplite ale lor. Atunci se vor lua fărădelegile lor".

Iar pentru pravoslavnici ascultă ce zice Ieremia: Cap. 8 Stih 20. "În zilele acelea, şi în vremea aceea, zice Domnul, vor căuta strâmbătatea lui Israel şi nu va fi, şi păcatele lui Iuda, şi nu se vor afla" (Adică: păcatele din neamul lui Iuda, din care s-au întrupat Hristos) "Căci milostiv voi fi celor rămaşi pe pământ, zice Domnul". Şi iarăşi: Ieremia Cap. 6 Stih 9. "Că acestea zice Domnul culegeţi, culegeţi, ca pe o vie rămăşiţa lui Israel. Şi iarăşi: Ieremia Cap. 31 Stih 7. aşa zice Domnul către Iacob (către eretici) "Veseliţi-vă, veseliţi-vă, şi faceţi auzit cum au mântuit Domnul norodul său, rămăşiţa lui Israel".

Arătat am făcut prin multe mărturii, că pravoslavnicii până la unul se vor mântui. Iar din eretici numai unii, iar unii vor fi înşelaţi de antihrist. Şi de nu te încrezi nici cu atâtea mărturii o, cititorule, voi aduce şi alte mărturii, numai şi tu să ai de-a pururea înaintea ochilor tăi, nelipsit aceste trei gânduri.

Unul de la Psalmistul David care zice: la Psalm 61 Stih 11. "o dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit" dar duhovniceşte se înţelege.

Şi a doua de la Prorocul Isaia, care arată că jidovii de la răstignire încoace au părăsit numele Israel şi Iacob. Isaia Cap. 65 Stih 15. ,Şi noi creştinii avem acuma numele Israel".

Şi al treilea gând, ca să ştii că pravoslavnicii se numesc Israel. Iar ereticii se numesc Iacob. Şi aşa vei înţelege Sfânta Scriptură, iar de nu vei crede, nu vei pricepe Sfânta Scriptură nicidecum. Şi ascultă ce zice Moise: la a doua Lege Cap. 33 Stih 28. "Şi va locui Israel fără de frică singur pe pământul lui Iacob, cu grâu, şi cu vin, şi cerul va fi lui ca rouă". Cu cuvintele acestea arată, că la vremea de apoi va fi o turmă, şi un păstor, o Credinţă şi o Împărăţie.

Şi la Capitolul al patrulea, cu ajutorul lui Hristos voi arăta prin multe mărturii, când va fi, şi împărăţia, şi credinţa pravoslavnică va fi în toată lumea.

Cum zice aici Moise: "Că Israel, pravoslavnicii, vor locui pe pământul lui Iacob, pe ţările ereticilor". Şi singur arată că nu va fi altă Lege sau Credinţă pe pământ, fără numai Pravoslavnica Credinţă, şi fără frică, că nu vor fi atunci

păgâni cum sunt acuma, care vor să înghită pe pravoslavnici: Şi grâul, şi cu vinul, zice Moise că închipuieşte Tainele lui Hristos: vor fi în toate zilele, şi în tot locul. Şi mai adaugă Moise şi zice: "Şi cerul cu rouă, închipuieşte apa pe care o turnăm în sfintele Taine, în loc de apa şi sângele ce au curs din coasta lui Hristos". Şi iată ce mai adaugă Moise şi zice: "fericit eşti tu Israile, nu este alt norod asemenea ţie mântuit de Domnul. Aici nu poţi să zici că pentru jidovi grăieşte Moise, la a doua Lege Cap. 21.

Arătat este că pentru noi pravoslavnicii grăieşte Moise. Zice şi Sirah: Cap. 17 Stih 14.fiecărui neam au pus povăţuitor, şi partea Domnului Israel este". Zice şi Isaia: Cap. 29 Stih22. "Aşa zice Domnul, asupra casei lui Iacob, nu acum se va ruşina Iacob, nici îşi va schimba faţa Israel".

Vezi cum toate cu rânduială le-au grăit Duhul Sfânt, căci Iacob nu se va ruşina, că până nu vor primi Credinţa Pravoslavnică sunt ruşinaţi ereticii.

Iar atunci când vor primi Credinţa Pravoslavnică, nu se vor mai ruşina, zice Prorocul, iar Israel, adică pravoslavnicii nu vor schimba faţa nicidecum, ci cum au fost ei mai înainte pravoslavnici, aşa va fi Credinţa Pravoslavnică până în vecii vecilor fără de sfârşit.

Şi iată ce mai adaugă Prorocul de zice: "şi cei ce rătăcesc cu Duhul, vor cunoaşte înţelegerea, şi cei ce cârtesc se vor învăţa a asculta". Ereticii, adică rătăcesc cu Duhul, că zic ei că şi de la Fiul purcede Duhul Sfânt . Iar arunci la vremea de apoi, vor cunoaşte cum că Duhul Sfânt purcede de la Tatăl, şi întru Fiul se odihneşte. Iar jidovii cârtesc, nicidecum nu vor să le pomenească cineva de Hristos: şi îşi astupă urechile lor ca să nu audă de Hristos. Cum zice David: la Psalm 57 Stih 4. "Ca unei aspide surde care îşi astupă urechile sale ca să nu audă" iar la vremea de apoi se vor învăţa a asculta. Şi ascultă acuma ce zic Prorocii pentru eretici.

Mai întâi Isaia zice: Cap. 8 Stih 16. "Atunci nu vor fi cei ce pecetluiesc Legea ca să nu înveţe", că ereticii unde au avut putere în ţările lor au oprit pe pravoslavnici ca să înveţe pe copiii lor Credinţa Pravoslaviei, şi au silit pe pravoslavnici ca să se facă cu dânşii una.

Iar atunci, zice Prorocul, când va fi o singură turmă, nu va mai fi la dânşii putere să mai facă rău la pravoslavie, şi precum se vede au slăbit ereticii, că aproape este vremea să se facă o singură turmă, cum voi arăta la Capitolul al patrulea cu ajutorul lui Hristos.

Şi iarăşi zice Isaia, "Şi va adaugă Domnul pe Iacob, şi va alege încă pe Israel, şi iarăşi fi-va în ziua aceea scăderea măririi lui Iacob", şi "cete grase ale măririi lui se vor cutremura", zice şi Ieremia: "Mare s-au făcut ziua aceea, şi puţină vreme i-au rămas lui Iacob, şi întru această zi se va mântui".

Au nu vedem cu ochii noştri că au început să se împlinească cuvintele Prorocilor, au nu s-au cutremurat toată cetatea Romei cu toţi cei mari ai ei, au n-au scăzut măririle şi trufiile celor din Polonia, şi prin aceasta se vor mântui, zice Prorocul: să nu gândească cineva că trupeşte grăieşte că se vor mântui, ci Prorocul duhovniceşte grăieşte că se vor mântui sufletele lor, adică vor ieşi din multe necazuri şi vor primi Credinţa Pravoslavnică, cum de faţă vedem şi auzim că au început a veni către pravoslavie, sub împărăţia Rusiei, şi sfintele

praznice împreună cu noi prăznuiesc. Şi iată ce mai zice Isaia: "fiii lui Iacob cei ce vin vor odrăsli, şi Israel va înflori, şi se va umple lumea de rodul lui" adică de pravoslavnici se va umple toată lumea, şi la eretici zice va odrăsli, iar pentru pravoslavnici zice va înflori, şi iarăşi: Isaia Cap. 44 Stih 27. "Veseliţi-vă, cerurilor că au miluit Dumnezeu pe Israel, strigaţi munţi că au izbăvit Dumnezeu pe Iacob", pentru pravoslavnici zice că au miluit Dumnezeu: adică pe pravoslavnici au miluit cu mântuirea la sfârşit, cu împărăţia cerurilor, iar pe eretici au izbăvit Dumnezeu din munca veşnică, când vor primi Credinţa Pravoslavnică, şi pentru aceea zice proorocul veseliţi-vă cerurile pentru noi pravoslavnicii, iar pentru eretici zice: strigaţi munţi, adică cele pământeşti să se bucure pentru dânşii. Şi de aceea adaugă Proorocul şi zice:"Şi Israel se va mări".

Arătat este că mântuirea ereticilor măcar de vor primi Credinţa Pravoslavnică, nu va fi ca mântuirea pravoslavnicilor, că Hristos zice: "Toată hula se va ierta: iar cine va huli asupra Duhului Sfânt, nu se va ierta în veacul acesta, nici în veacul viitor". Matei Cap. 12 Stih32. Şi iată zice şi Proorocul Miheia. Cap. 2 Stih 7.

"Acela ce zice casa lui Iacob au mâniat pe Duhul Domnului" şi cu adevărat, că ereticii hulesc pe Duhul Sfânt, şi ascultă ce zice Proorocul Ieremia pentru dânşii: Cap. 46 Stih 27. “Nu te teme, sluga mea, Iacobe, zice Domnul: că voi aduce sfârşit în toate neamurile, iar pe tine nu te voi face să te sfârşeşti, ci te voi pedepsi spre judecată, şi nevinovat nu te voi face". Vezi cât de limpede ne arată Proorocul că Dumnezeu nu va ierta ereticilor hula care hulesc ei asupra Duhului Sfânt, chiar dacă vor primi sfânta Credinţă Pravoslavnică. Zice şi Proorocul Amos: Cap. 4 Stih 7 . "Juratu-s-au Domnul asupra semînţiei lui Iacob, că nu se vor uita spre pricinile". Grăieşte Duhul Sfânt şi prin Isaia de zice: Cap. 45 Stih 8. "Pentru sluga mea Iacob, şi pentru Israel cel ales al meu eu te voi chema pe numele tău, şi te voi primi, iar tu nu m-ai cunoscut pe mine".

Şi aici foarte luminat arată Proorocul că Ereticii vor primi Credinţa Pravoslavnică, şi se vor chema iarăşi Israel, Isaia Cap. 45 Stih 19. Şi iarăşi: "Nu întru ascuns, nici în loc întunecos al pământului am grăit: au n-am zis la semînţiile lui Iacob degeaba încercaţi, eu sunt Domnul ce grăiesc dreptate şi adevăr “. Şi iarăşi: Isaia Cap. 48 Stih 20. "Vestiţi până la marginile pământului, ziceţi că au izbăvit Domnul pe robul său, pe Iacob".

Zice şi Proorocul Ieremia, Cap. 2 Stih 13. “Aşa zice Domnul: iată eu voi întoarce înstrăinarea lui Iacob, şi robirea lui voi milui". Şi iarăşi: “Şi tu să nu te temi de robul meu Iacob, iată, te mântuiesc şi se va întoarce Iacob de departe şi se va odihni".

Zice şi Varuh: Cap. 3 Stih 37. "Aflat-am toată calea ştiinţei, şi am dat-o lui Iacob, slugii sale, şi lui Israel, cel iubit de dânsul".

Arătat este prin mulţime de mărturii, cum că la vremea de apoi, vor veni şi ereticii către Credinţa Pravoslavnică. Şi mântuirea lor nu va fi tocmai ca a pravoslavnicilor, că vedem că toţi Prorocii îi numesc pe dânşii robi, şi pe pravoslavnici îi numesc Israel cel iubit sau Israel cel ales, ca pe Fiii lui Dumnezeu. Cum grăieşte Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia de zice: Cap.2 Stih14. "Au rob este Israel?" Şi altele.

Arătat este că noi pravoslavnicii, suntem ca Fiii lui Dumnezeu, iar ereticii sunt ca robii lui Hristos, şi robul nu rămâne în casă pe veci, ci Fiul rămâne.

Şi ascultă pe înţeleptul Sirah: ce descoperire face el între pravoslavnici, şi între eretici, de zice Cap. 37 Stih 26. "Viaţa omului în numărul zilelor, şi zilele lui Israel sunt nenumărate", adică: viaţa ereticului (care om se numeşte, cum am pomenit mai sus), în numărul zilelor este, cât trăieşte numai în viaţa aceasta pământească, iar la viaţa cea viitoare n-au nădejde, de nu vor primi Credinţa Pravoslavnică. Iar zilele lui Israel nenumărate sunt, adică: zilele pravoslavnicilor nenumărate sunt.

Cum zice Hristos prin gura lui Isaia: "Şi vor fi zilele norodului meu, după zilele lemnului vieţii", adică, zilele pravoslavnicilor care sunt norod ales al lui Hristos vor fi după zilele cinstitei cruci, care lemnul vieţii este, precum Crucea lui Hristos n-are sfârşit, aşa şi pravoslavnicii, vor trăi la împărăţia cerurilor fără de sfârşit.

Cum zice David: Cap. 3 Stih 24. "O, Israile (adică: o pravoslavnice), cât de mare este casa lui Dumnezeu, şi locul câştigului ei mare este şi nu are sfârşit, înalt foarte este, şi nemăsurat".

Cum şi Mântuitorul zice: "la Casa Tatălui meu multe lăcaşuri sunt".

Căci mai înainte de venirea lui Hristos: sinagoga jidovilor, s-au numit casa cea iubita a lui Dumnezeu. Cum cântă Psalmistul: la Psalm 138 Stih 37. "Casa lui Aron, casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul".

La fel şi Prorocul Zaharia unde proroceşte pentru patimile lui Hristos zice: Cap. 13 Stih6. “Şi voi zice către El, ce sunt rănile acestea prin mâinile tale?" şi va răspunde Hristos către tatăl şi va zice: "m-am rănit la casa mea cea iubită", adică: la adunarea jidovilor, care au fost casa iubită lui Hristos.

Cum zice Hristos către sfinţii Apostoli: "Mai vârtos vă duceţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel".

Arătat este, că ei au fost casa lui cea iubită. Iar acum după ce au răstignit ei pe Hristos, au rămas casa amarurilor.

Cum zice Dumnezeu către Prorocul Iezechiel: Cap. 12 Stih 1. “În mijlocul nedrepţilor tu locuieşti, au ochi şi nu văd, şi urechi au şi nu aud, că este casa amarurilor".

Şi pentru aceea zice: "şi iată că va rămâne casa voastră pustie".

Cum şi prin gura lui Ieremia zice: Cap. 12 Stih 1. "părăsit-am casa, lăsat-am moştenirea mea". Şi am rămas noi pravoslavnicii, casa cea iubită lui Hristos: şi ne vom învrednici cu toţi, să intrăm în lăcaşurile casei împreună cu toţi sfinţii, la odihna veşnică cea fără de sfârşit, Amin.

Capitolul 4

Aud eu Duhul Sfânt cum strigă prin glasul înțeleptului Sirah şi zice: Cap. 4 Stih 22. “Nu opri cuvântul la vremea mântuiri". Precum voi arăta puțin mai jos, prin multe mărturii, cum că foarte aproape este vremea aceea.

Mai sus la Capitolul al treilea am făgăduit ca să arăt aici în capitolul acesta, când va fi vremea aceea, când se va face o turmă şi un păstor. Căci credem că trei sute de ani au trecut şi din veacul al optulea. Şi Moise zice la a doua Lege 23 Stih 24. "Cele ce ies prin buzele tale să păzeşti să le faci".

Şi însuşi Mântuitorul zice: "N-am venit să stric legea lui Moise, sau din Proroci, ci am venit să împlinesc". Matei Cap. 5 Stih 17.

Pentru aceea am pus şi eu osteneală, să scriu aici, cu bune dovezi, ca să nu greşească cineva a gândi că veacul al optulea au intrat, şi are să fie sfârşitul lumii. Şi noi tot vedem multe feluri de neamuri, şi de legi căci plin este pământul, când dară se vor împlini cuvintele lui Hristos care zic: "Încă am oi care nu sunt din staulul acesta, şi le voi aduna, şi se va face o turmă şi un păstor". Matei Cap. 24 Stih 35. Măcar că unii din sfinții părinți spun că la venirea cea dintâi s-au împlinit cuvintele acestea, însă şi la venirea a doua iarăşi se vor împlini cum voi arăta puțin mai jos prin luminate mărturii, nu deznădăjdui iubite pravoslavnice, că cerul şi pământul va trece, iar cuvintele lui Hristos, nu vor trece.

Cum zice Prorocul pentru venirea cea dintâi a Domnului nostru Iisus Hristos: Avacum Cap. 7 Stih 3. "Aşteaptă pe Domnul chiar de va zăbovi, că va veni şi nu va întârzia". Aşa zic eu ție iubitule, aşteaptă cu nădejde că va veni vremea aceea, şi ascultă când va veni acea vreme, nu zic eu de la mine, că mai fără de minte sunt eu decât toți oamenii, ci de la Proroci, că citind eu la prorocirea lui Isaia unde zice: Cap. 23. "Şi Domnul va să-l curețe pe El de rana lui, de veți da pentru păcat sufletele voastre".

Această Prorocire multă vreme am gândit, ca să pricep pe cine să curețe Dumnezeu de rană şi ce fel de rană: că rănile lui Hristos curate sunt de patimi, şi n-au trebuință ca să le curețe cineva, precum şi sfântul Sângele lui este. La fel am citit la Prorocirea lui Daniil, Cap.8 Stih 14 către care zice îngerul: "Până seara, şi dimineața, zile două mii, trei sute, se va curăța cel sfânt".

Această prorocire este foarte de mirare, dacă este Sfânt, curat este, şi nu mai trebuie să-l curețe cineva.

Şi aşa mirându-mă mi-am adus aminte de cuvintele Domnului ce zic: "Cercetați Scriptura, şi veți afla viață".

Şi am străbătut Sfânta Scriptură, şi am aflat mare mângâiere sufletului meu, tocmai la înțelepciunea lui Sirah de zice: Cap. 4. “Rană nevindecată este la Dumnezeu fărădelegile oamenilor“.

Şi pentru rana aceea zice Isaia că va curăța Tatăl pe Hristos, că se va face o credință în toată lumea, adică: Pravoslavnica Credință. Şi pentru aceea adaugă Prorocul şi zice: "Când veți da sufletele voastre pentru păcat, adică se vor pocăi toți oamenii pe pământ, atunci să va curăța Hristos de păcatele oamenilor, care sunt rănile lui". Matei Cap. 10 Stih 39.

Cum zice Hristos: "Cine va pierde sufletul său, pentru mine şi pentru Evanghelie afla-va". Luca Cap. 9 Stih 24. Şi vine şi Îngerul către Daniil şi-i arată când va fi să se facă o turmă şi un păstor, şi zice: "Până seara şi dimineaţa, zile două mii, şi trei sute, şi atunci se va face o turmă şi un păstor". Şi atunci se va curăţa cel Sfânt Iisus Hristos de fărădelegile oamenilor.

Căci acuma cât sunt multe feluri de credinţă pe pământ, noapte se cheamă. Cum zice David la Psalm 81 Stih 5. "N-au cunoscut nici au priceput, întru întuneric umblă".

Şi iarăşi: la Psalm 57 Stih 13. "Oare cunoaşte-se-vor întru întuneric minunile tale?"

Iar când toţi vor primi sfânta Credinţă cea adevărată a Pravoslaviei, atunci se va face dimineaţă.

Şi zice îngerul către Daniil: "Până la dimineaţa aceasta, adică: până când va fi o Credinţă în toată lumea, două mii şi trei sute de zile vor fi".

Acum au rămas ca să ştim, câtă vreme cuprinde, sau câţi ani sunt, întru acele două mii şi trei sute de zile.

Dar avem trebuinţă mai întâi să tâlcuim altă prorocirea a lui Daniil, şi acolo vom cunoaşte, câtă vreme cuprinde două mii şi trei sute de zile.

Să vedem când se tânguia şi plângea Prorocul Daniil la Babilon, pentru robia neamului său, al jidovilor. Şi iată bărbatul Gavriil zice către el: Cap. 9 Stih 23. "Daniile, la începutul rugăciunii tale au ieşit cuvântul, şi eu am venit să-ţi spun ţie, Stih 24, Şaptezeci de săptămâni s-au tăiat peste norodul tău, ca să se sfârşească păcatul, şi să se şteargă fărădelegile, şi să se cureţe nedreptăţile, şi să se aducă dreptate veşnică".

Aceste şaptezeci de săptămâni, cuprind patru sute şi nouăzeci de ani. Căci Moise zice către jidovi: Cap. 25 Stih 8. "Şi veţi număra şapte săptămâni de an, de şapte ori câte şapte ani. Şi vor fi ţie şapte săptămâni cât patruzeci şi nouă de ani".

Arătat este că o săptămână şapte ani se înţelege, dar şaptezeci săptămâni câte şapte ani, fac patru sute şi nouăzeci de ani.

Să vedem: la 17 zile ale lui decembrie, este pomenirea sfântului Proroc Daniil la Sinaxar. Şi arată că în viaţa Proroculuі Daniil scrie, cum că de la Daniil până la naşterea Domnului nostru Iisus Hristos au trecut patru sute şi şasezeci de ani. Şi de la naştere şi până la Botezul Domnului, au trecut treizeci de ani. Şi fac peste tot, ani patru sute şi nouăzeci. Şi aşa se înţeleg cuvintele lui Gavriil de zice către Daniil: "Tu Daniile te tângueşti pentru robia Babilonului, care este robie trupească, şi eu sunt trimis ca să-ţi spun cea mai mare mângâiare sufletească, că după ce vor trece şaptezeci de săptămâni, care fac patru sute si nouăzeci de ani, atunci se va boteza Hristos în Iordan. Şi atunci se va împlini Prorocirea lui David, care au zis mai înainte spre faţa lui Hristos" la Psalm 77 Stih 14. "Tu ai zdrobit capetele Balaurului în apă".

Însă la botezul Domnului au început a slăbi puterea întunericului. Dar tot şedea satana în locul lui, şi ţinea sufletele strămoşilor, şi ale Prorocilor, în Iad.

Pentru aceea mai adaugă îngerul Gavriil şi zice: Cap. 9 Stih 25. ‚Şi altă bucurie mai mare să ştii şi să cunoşti, că de la ieşirea cuvântului ca iarăşi să se zidească Ierusalimul (cel de sus) până la Hristos povăţuitorul".

Şapte săptămâni, şi şasezeci şi două de săptămâni, şi o săptămână, şi jumătate de săptămână va înceta jertfa, şi altele, adică: şaptezeci de săptămâni, şi jumătate de săptămână: care fac peste tot, patru sute şi nouă zeci şi trei de ani.

Vezi luminare a Duhului Sfânt, aici cu trei ani mai mult spune îngerul decât mai înainte: că mai înainte arată îngerul numai până la Botezul Domnului, iar aici zice cu trei ani mai mult, adică trei ani cei care au trecut de la Botez până la Răstignire.

Atunci, zice îngerul, se va împlini prorocirea lui David, şi a lui Isaia: Cap. 45 Stih 2. "Va rupe porţile de aramă şi lanţurile de fier ale iadului".

Şi pe cei ce au stat întru întuneric şi în umbra morţii, adică: sufletele strămoşilor, şi ale Prorocilor care au fost în iad, de la Adam şi până la răstignire, le-au scos Hristos. Psalm 106 Stih 10.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia Cap. 9 Stih 12, de au zis spre faţa lui Hristos: "Şi tu cu sângele făgăduinţei tale ai slobozit pe legaţii tăi din groapă neavând apă". Care va să zică că Hristos Mântuitorul prin sângele cel curat, care l-au vărsat pe Cruce, au slobozit sufletele strămoşilor, şi ale Prorocilor, care au fost legaţi în iad, neavând apa Botezului.

Însă măcar că au sfărâmat Hristos uşile cele de aramă ale iadului şi au scos sufletele de acolo, dar tot au mai rămas ceva putere la satana, că plin este pământul de păgânătatea a fel de fel de limbi, şi de credinţe, dar mai vârtos adunarea satanei, adică jidovii sunt foarte mulţi, care sunt rană nevindecată la Hristos.

Pentru aceea trimite Dumnezeu pe înger de trei ori către Daniil ca să-l mângâie pe El dintru această scârbă, şi zice: "până seara, şi dimineaţa, că sunt atâtea fărădelegi pe pământ, noapte se numeşte".

Cum zice Prorocul Isaia pentru jidovi: Cap. 59 Stih 9. "Când aştepta el lumina, li s-au făcut lor întuneric, iar când se va face o turmă şi un păstor, şi nu vor fi atâtea credinţe păgâneşti pe pământ, ci numai o credinţă pravoslavnică atunci va fi dimineaţa şi se va curăţa cel sfânt Hristos, de păgânii care sunt rana la Hristos".

Şi până în dimineaţa aceea zice îngerul către Daniil că două mii şi trei sute de zile vor trece: care zile două mii şi trei sute de ani, va să zică aşa după cum am arătat mai sus. Acuma să socotim cele patru sute şi şasezeci de ani care au trecut de la Daniil până la naşterea lui Hristos: cum scrie la Sinaxar precum am arătat mai sus, că rămân o mie opt sute şi patruzeci de ani.

Arătat-am prin multe mărturii, când se va număra de la naşterea lui Hristos:

1840 de ani, atunci negreşit trebuie să fie o credinţă în toată lumea, adică: Credinţa Pravoslavnică.

Şi atunci va împlini Dumnezeu ruga lui David care se roagă şi zice: la Psalm 103 Stih35. "lipsească păcătoşii de pe pământ, şi cei fărădelege să nu mai fie." Şi multe semne se arată, dar nimeni nu bagă de seamă.

Mai întâi să vedem că zice Hristos către Ucenicii săi: "Învățați-vă de la smochin, că atunci când înfrunzeşte aproape este vara". Matei Cap. 24 Stih 32. Smochinul acela este neamul jidovesc, cum aflăm la Prorocul Ieremia: Cap. 24 Stih 1. Că i-au arătat Dumnezeu două coşnițe de smochine: una au fost cu smochine foarte bune şi cealaltă au fost cu foarte rele. Cele bune au închipuit jidovii aceia, adică: neamurile cele jidoveşti care au primit pe Hristos, întru cei patruzeci de ani, care au trecut de la răstignire, până la venirea lui Tit, cum am pomenit mai sus, iar cele rele sunt jidovii care au rămas în rătăcire.

Cum aflăm când s-au suit Hristos la Muntele Măslinilor, şi au căutat la smochin ca să afle rod, Matei Cap. 51 Stih 14. Adică la neamul jidovesc au căutat să afle fapte bune şi n-au aflat, ci numai frunze adică: numai lege trupească, dar rod, lege duhovnicească nicidecum n-au aflat, şi l-au blestemat neamul jidovesc de s-au uscat ca smochinul până în ziua de astăzi.

Vedem că înainte de răstignirea lui Hristos: tot au avut neamul jidovesc frunze, adică: au păzit umbra legii, apoi au rămas cu totul fără de frunze.

Cum se plânge Prorocul Isaia de zice: Cap. 64 Stih 6. "Şi am căzut ca frunzele cu fărădelegile noastre". Iar acum iar au început a face frunze, şi rod. Căci vedem, că în toate zilele şi în tot locul, vin din neamul jidovesc la Credința Pravoslavnică.

Arătat este, că aproape este vara, adică dimineața aceea, întru care să se curețe omul întru sfințenie şi înțelepciune. La fel şi Prorocul Isaia zice: Cap. 19 Stih 13. "În ziua aceea va fi calea Egiptului pentru asirieni, şi vor intra asirienii în Egipt, şi vor sluji egiptenii asirienilor: şi Israel va fi al treilea întru egipteni, şi întru asirieni binecuvântat pe pământ, pe care l-au binecuvântat Domnul Savaot zicând: "Binecuvântat este norodul meu cel din Egipt, şi cel din Asiria, şi moştenirea mea Israel".

Această prorocire, mi se pare că au început a se împlini, că Senaherim, împăratul Asirienilor, a amestecat toate neamurile, adică: a schimbat oamenii de la o țară, şi i-au aşezat pe dânşii în altă țară, să nu fie cumva frunze, acestea care au intrat în Egipt, trăgându-se de la Asur, şi Duhul Sfânt acoperit grăieşte, că îi numeşte asirieni, şi egiptenii sunt supuşi lor.

Iar la vremea de apoi, zice Prorocul că va fi Israel al treilea întru egipteni, şi întru asirieni binecuvântat pe pământ. Adică: Pravoslavia va stăpâni mai la urmă toată lumea. Şi pentru aceea mai adaugă Prorocul şi zice: “Şi moştenirea mea Israel este Pravoslavia".

Iar zice Prorocul, "bine este cuvântat norodul meu cel din Egipt, şi cel din Asiria, că la vremea de apoi vor primi din toate limbile Credința Pravoslavnică, cum am zis: că se vor face o turmă, şi un păstor".

Şi nu este de mirat lucrul acesta, că la Hristos toate sunt cu putință, şi cine ştie ce va naşte ziua de mâine.

Măcar că unii din sfinții Părinți zic: "Ca s-au împlinit cuvântul acela care au zis Hristos: că se va face o turmă, şi un păstor, la venirea cea dintâi".

Însă ascultă ce grăieşte Duhul Sfânt prin gura Proorocului Aggeu Cap. 9 Stih 7. "Acestea, zice Domnul atotţiitorul, încă o dată eu voi clătina cerul şi pământul, marea şi uscatul, şi voi clătina toate neamurile, şi vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, şi voi umple casa aceasta de slavă".

Vezi că zice Proorocul încă o data, la venirea cea dintâi s-au clătinat tot pământul.

Şi iarăşi se va clătina la a doua venire, cum la venirea cea dintâi au venit din alte neamuri, către Hristos.

Căci au zis mai înainte Proorocul Isaia: Cap. 65 Stih 1. “Arătatu-m-am celor ce nu mă caută, aflatu-m-am celor ce nu întreabă de mine, zis-am: Iată, sunt la neamul care n-au chemat numele meu".

Aşa şi înainte de a doua venire, vor veni toţi aleşii din toate limbile, către Credinţa Pravoslavnică, cum am arătat mai sus.

Şi Psalmistul David încă închipuieşte că la amândouă venirile la fel este şi zice: la Psalm 95 Stih 15. "Atunci se vor bucura toate limbile dumbrăvii înaintea feţii Domnului, că vine, că vine cel care va să judece pământul".

Ar fi putut să zică David că numai o dată vine, şi aş fi cunoscut că grăieşte pentru a doua venire, că zice să judece pământul, şi venirea cea dintâi pentru mântuire au fost, dar el zice de două ori: că vine, că vine, ca să arate amândouă venirile întru un chip, cum la venirea cea dintâi au venit mulţi către Hristos din toate limbile, aşa şi la a doua venire vor veni din toate limbile către Hristos: şi lemnele, zice David, că se vor bucura la a doua venire, şi nu aur sau argint, sau pietre scumpe se vor bucura: Geneza Cap. 3 Stih 6. "Ci lemnele, că prin lemn au greşit Adam, şi prin lemn au lucrat Hristos mântuirea".

Pentru aceea, la venirea cea dintâi, au fost lemnele, şi toate stihiile triste: Marcu Cap.15 Stih 25. Iar la venirea a doua se vor bucura lemnele, Matei Cap. 24 Stih 30. Căci vor vedea semnul Fiului omenesc, semnul cinstitei Cruci, viind pe slava cerului.

Iată cu ajutorul lui Hristos am arătat prin mărturii luminate, când se va face o Credinţă în toată lumea. Şi atunci se vor împlini cuvintele lui Daniil care zic: Cap. 12 Stih 10. "Alege-se-vor, înălbi-se-vor, şi se vor lămuri mulţi, şi se vor sfinţi: şi nu vor înţelege cei fără de lege, Neamul din care s-au tras Iuda vânzătorul. Iar cei înţelepţi vor înţelege". Şi de vreme ce mi-am adus aminte de cuvintele Domnului ce zic: "N-am venit să stric legea lui Moise, Matei 5 Stih17, ci să împlinesc ale legii". Mă îndeamnă ştiinţa, ca să mai lungesc cuvântul: măcar că se cade a-l cruţa pe cititor, însă foarte mare trebuinţă avem, să mai descopăr ceva la creştini. Căci blestemaţii de jidovi, şapte întrebări foarte păgâneşti ne întreabă pe noi creştinii cu împotrivire şi încep cu cuvintele Domnului ce zic: "N-am venit să stric legea". Şi sunt chiar şapte capete ale balaurului, de care pomeneşte Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu la Apocalipsis.

Iar eu cu ajutorul lui Hristos, şi cu puterea Sfântului Botez voi zdrobi capetele acestea. Adică: voi da răspuns, pentru fiecare întrebare la locul său. La Psalm 73 Stih 14. Şi vor vedea dreptii (pravoslavnicii) şi se vor veseli, şi cei fără de lege (jidovii) îşi vor astupa gurile lor.

Şi cu adevărat de mare folos este să ştie tot creştinul. Psalm 106 Stih 42. Căci când am fost în rătăcirea jidovilor, de multe ori am văzut făcând întrebări jidovii, cu unii din creştini, mai mult cu parte bisericească, şi nu ştia creştinul a da răspuns. Şi atunci îşi băteau păgânii de jidovi joc de creştini, şi huleau legea creştinească, şi se întăreau ei în rătăcirea lor.

Pentru aceea mă rog cititorule ascultă cu luare aminte, că foarte mult te vei folosi.

O, cine va da să se scrie graiurile mele, şi să se pună în carte (adică: în tipar), că foarte de folos este, Iov. Cap. 19 Stih 27. Şi ascultă întrebările.

ÎNTREBAREA ÎNTÂI

Dumnezeu Tatăl însuşi zice către Avraam, Geneza 17, 60 Stih 13: "Şi voi pune legătura mea semnul tăierii împrejur, întru tine şi întru semința ta după tine, să fie legătură până în veci". Adică: până la sfârşitul lumii, şi Hristos al vostru zice: că n-au venit El să strice legea: pentru ce dar voi creştinii nu păziți tăierea împrejur, şi stricați legea lui Moise?

RĂSPUNS

Ascultă o, jidovule, bine au zis Moise de voi la a doua Lege Cap. 29 Stih 3. "Şi n-au dat Domnul Dumnezeu vouă inimă să ştiți, nici ochi să vedeți, nici urechi sa auziți, până în ziua de astăzi". Şi adevărat numai simțirile trupeşti le aveți, dară cu cele duhovniceşte sunteți morți. Cum zice Isaia: Cap. 65 Stih 15. "Şi pe tine te va omorâ Domnul Dumnezeu “.

Cum nu ai tu hahamule atâta înțelegere, dacă cuvântul până în veci tâlcueşti tu: până în sfârşitul lumii, va să zică.

Iar unde zice David: la Psalm 144 Stih 2. "În toate zilele bine te vor cuvânta şi vor lăuda numele tău în veac, şi în veacul veacului".

Şi iarăşi: Sirah Cap. 2. "Bine să cuvintează tot trupul numele cel sfânt al lui în veac, şi în veacul veacului." Stih 22.

Până când dară se înțeleg acele trei veacuri, dacă un veac până în sfârşitul lumii se înțelege.

Arătat dară este că cuvântul singur în veac, nu însemnează până la sfârşitul lumii: ci până la o vreme îndelungată. Şi cuvântul în veac, şi în veacul veacului, şi mai îndelungat este: sau poate că până şi în sfârşitul lumii, cum puțin mai jos voi scrie pe larg.

Să vedem la cartea a doua a lui Moise ce se numeşte Exodul, Cap. 21 Stih 2. Unde învață Moise pe jidovi dreptățile zice: la a doua lege Cap. 15 Stih 12. De vei dobândi un rob jidov şase ani să slujească ție. Iar la al şaptelea an să iasă slobod: de va veni singur fără de muiere, cu muiere să iasă de-i va da lui stăpânul muiere şi va naşte copii, muierea cu copii să rămână la stăpânul său şi el singur să meargă slobod.

Iar de va răspunde robul zicând: "Iubesc pe Domnul meu, şi muierea mea, şi pruncii mei, nu mă voi duce slobod", să-l ducă pe el Domnul său, la judecata lui Dumnezeu, şi atunci să-l ducă pe el la uşă, şi să-i găurească Domnul său urechea cu sula, şi îi va sluji lui până în veac.

Acum să te întreb şi eu hahamule, cum tâlcuieşti tu, că cuvântul în veci, va să zică până în sfârşitul lumii au trăit stăpânul acela, sau robul acela, până la sfârşitul lumii? Nicidecum. Ci cuvântul în veci: se înțelege până la anul al cinzecilea.

Cum zice Moise: PreoțieCap. 25 Stih 10. “Şi veți sfinți anul al cinzecilea".

Care ani se numesc în limba evreiască (iuvilis), şi cinzeci de ani aceştia, se cheamă un veac mic. Iar cinzeci de iuvilis, adică: cinzeci de veacuri mici, se cheamă veac mare.

Şi acest veac mare, au zis Dumnezeu către Avraam, se fie semnul tăierii împrejur, care face două mii şi cinci sute de ani. Să vedem la Cazanie în ziua de Sfântul Vasile cel Mare, unde face pomenire de tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos, şi vei afla acolo scris, cum că de la Avraam până la Hristos: au trecut două mii şi patru sute şi şase ani, mai trebuie încă 94 de ani, ca să se împlinească veacul care au zis Dumnezeu către Avraam.

Pentru aceea zice David: la Psalm 73 Stih 13. "Mai înainte de veac ai lucrat mântuire în mijlocul pământului adică la Golgota".

La fel şi duhurile cele necurate au strigat către Iisus: Matei Cap. 8 Stih 29. “Pentru ce ai venit mai înainte de vreme? “

Arătat este că Hristos n-au aşteptat să se împlinească veacul tocmai două mii şi cinci sute de ani, şi au venit cu nouă zeci şi patru de ani mai înainte.

Căci Hristos: Exod Cap. 34 Stih 6. “Este mult milostiv, şi mult îngăduitor este la cei păcătoşi, că nu-i pierde îndată, ci le aşteaptă pocăința. Aşa milostiv este şi la drepți, când vrea Hristos să-i mângâie pentru faptele lor cele bune, nu zăboveşte, ci îndată aduce bucuria pe lume."

Cum aflăm când au vrut Dumnezeu să aducă potop pe pământ, pentru fărădelegile oamenilor: Geneza 6 Stih 13. “Şi a dat Dumnezeu lor vreme de pocăință o sută de ani prin Noe, că ar fi putut Noe să facă corabia, în vreme de cinci, sau de şase ani, şi el au făcut-o în o sută de ani, că au aşteptat Dumnezeu întoarcerea lor".

Aşa şi aici au venit Hristos, cu nouăzeci şi patru de ani mai înainte de veac.

Arătat este unde zice în Scriptură cuvântul în veac, va să zică două mii şi cinci sute de ani. Iar unde se află în sfânta Scriptură, în veac şi în veacul veacului, cuprinde şapte mii şi cinci sute de ani, şi poate că atunci va fi şi sfârşitul.

Cum zice David, la Psalm 148 Stih 6. “El au zis şi s-au făcut (adică lumea). Pusu-le-au pe ele în veac şi în veacul veacului, hotar au pus şi nu va trece", adică: nu va trece cerul şi pământul.

Peste acele trei veacuri multe mărturii s-ar putea afla şi în Sfânta Scriptură pentru sfârşitul veacului.

De vreme ce însuşi Domnul Hristos zice: "Că sfârşitul nu este ştiut nici de îngeri" Marcu Cap. 13 Stih 32.

Pentru aceea nu se cade să ne întindem noi mai mult decât poate firea omenească, că nu ne este vorba pentru sfârşitul lumii, ci ca să ştim cât cuprinde un veac, adică: două mii şi cinci sute de ani.

Iar în multe locuri se zice numai un veac, ce şi până la sfârşitul lumii va să însemneze, dar trebuie acolo să mai scrie un semn.

Cum aflăm că zice David: la Psalm 145, Stih 9. "Împărăţi-va Domnul în veac", ca să nu gândeşti, că numai până la un veac va împărăţi Domnul, iar mai mult nu: pentru aceea mai adaugă şi zice: "Dumnezeul tău Sioane în neam şi în neam", va să zică fără de sfârşit va împărăţi Domnul.

La fel zice Isaia: Cap. 55 Stih 13. "Şi va fi Domnul în nume, şi în semn veşnic," adică: în semnul cinstitei cruci. Şi ca să nu gândeşti că numai până la un veac va fi Domnul în nume şi în semn, mai adaugă Prorocul şi zice: "Şi nu va lipsi, pentru că niciodată nu va lipsi numele lui Hristos: nici semnul cinstitei cruci".

Iată am făcut arătare cu ajutorul Hristosului meu cel dulce, că numai până la venirea lui Hristos au păzit tăierea împrejur la trup, iar de la Hristos încoace, altă tăiere împrejur, duhovnicească.

Cum zice Moise: la a doua Lege, Cap. 10 Stih 16. "pentru aceea tăiaţi-vă împrejur învârtoşarea inimii voastre". Şi iarăşi: la a doua Lege, Cap. 1 Stih 6. "Şi va tăia Domnul împrejur inima ta, şi inima seminţiei tale".

Zice şi Prorocul Ieremia: Cap. 4 Stih 4. "Şi tăiaţi împrejur silnicia inimii voastre. Către cine voi grăi, şi mă voi mărturisi, şi va auzi?" Ieremia Cap. 6, 10. Iată netăiaţi sunt împrejur la urechile lor, şi nu pot ei să audă. Iată cuvântul Domnului (adică Hristos) s-au făcut lor spre ocară, nu vor vrea să asculte pe El, şi iarăşi: Ieremia Cap. 9 Stih 25.: "Toate neamurile sunt netăiate împrejur, şi toată casa lui Israel, sunt netăiaţi împrejur la inimă".

Iată am dat răspuns la întrebarea cea dintâi. De acum să auziţi şi celelalte întrebări.

ÎNTREBAREA A DOUA

Stih15., zice: "Şase zile vei lucra, iar a şaptea zi odihnă sfântă Domnului, cel care va lucra în ziua a şaptea cu moartea va plăti Stih 17. Legătură veşnică şi semn veşnic este între mine, şi Fiii lui Israel" Exod Cap. 35. Stih 3. Şi iarăşi: să nu aprindeţi foc în toate lăcaşurile voastre în ziua sâmbetei, pentru ce voi creştinii nu păziţi sâmbăta, că însuşi Hristosul vostru zice, că n-au venit să strice legea lui Moise, ci să o împlinească".

RĂSPUNS

Ascultă hahamule, în zadar te numeşti Haham, care cuvânt după limba voastră cea evreiască va să zică înţelept, şi tu eşti nebun.

Cum zice Moise pentru voi jidovii: la a 2 Lege Cap. 32 Stih 6. ,"Aşa răsplătiţi Domnului, norod nebun, şi lipsit de înţelepciune ".

Pentru ce nu citeşti mai jos cum zice: Exod Cap. 20 Stih 9. "Căci în şase zile au făcut Dumnezeu Cerul şi pământul, şi în ziua a şaptea s-au odihnit Dumnezeu".

Oare se cuvine la Dumnezeu cuvântul acela, că s-au odihnit, oare ostenit au fost Dumnezeu când au făcut lumea?

Că El au zis şi s-au făcut, la Psalm 148 Stih5. "El au poruncit, şi s-au zidit".

Şi ascultă acuma şi cu urechile cele sufleteşti, nu numai cu cele trupeşti ca un dobitoc, că Sfânta Scriptură măcar de grăieşte firește, dar duhovniceşte se înțelege: cum am pomenit mai sus la David de zice: Psalm 61 Stih 12. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit. Căci cerul şi pământul, şi toate stihiile pentru om s-au zidit, şi omul s-au zidit, ca să păzească legea lui Dumnezeu".

Cum zice Prorocul Ieremia: Cap. 33 Stih 22. "Aşa zice Domnul de nu ar fi legea mea ziua şi noaptea, cerul şi pământul n-aş fi făcut".

Şi după ce au zidit Dumnezeu pe om, a fost înşelat strămoşul nostru Adam, de satana: şi câți se năşteau după el, toți în iad mergeau, şi au început satana aşa a stăpâni pe oameni, încât nici un drept nu sau aflat.

Cum strigă David: Psalm 13 Stih 3. "Toți s-au abătut împreună netrebnici s-au făcut, nu este nici unul să facă bine".

După David, vine Ieremia şi zice: Cap. 6 Stih 13. "De la cel mic al lor, până la cel mare, toți au făcut fărădelegi. Şi iarăşi: furtişag, şi ucidere, şi curvie, pe pământ s-au vărsat".

La fel şi Iezechiel zice: Cap. 22 Stih 1. “Şi am căutat să aflu un drept, şi n-am aflat".

După Iezechiel vine Mihea şi plânge zicând: Cap. 60 Stih 2. "Vai, suflete, că au pierit cel credincios de pe pământ, şi cel ce face dreptate întru oameni nu este". Cerul şi pământul s-au înfricoşat.

Rămăsese tămăduire la însuşi Dumnezeu, ca să vină pe pământ şi să se împreune cu oamenii: şi au început Dumnezeu a trimite buni vestitori.

Cum zice Mihea: Cap. 30 Stih 3. "Iată Dumnezeu va ieşi din locul său, şi se va pogorâ pe pământ".

Zice şi Varuh: Cap. 3 Stih 33. “După aceasta Dumnezeu pe pământ s-au ivit, şi cu oamenii s-au amestecat".

Şi au venit Hristos pe pământ, şi în şase zile ale patimilor, au prefăcut cerul, şi pământul, adică: zi întâi Duminică, au intrat Hristos călare pe asin în Ierusalim.

Cum au zis mai înainte Zaharia: Cap. 9 Stih 9. "Bucură-te foarte fata Sionului, iată împăratul tău vine la tine, drept, şi însuşi Mântuitorul, blând şi călare pe asină, şi mânzul cu ea." Cum şi Patriarhul Iacob zice către Fiul său Iuda, din care neam s-au întrupat Hristos: “Şi acela va fi aşteptarea neamurilor, care va lega la viță asina sa, şi la rădăcina viței mânzul asinii sale". Geneza 49 Stih 10.

Iar a doua zi: adică: Luni, s-au suit pe Muntele Măslinilor, şi au făcut minunea cu smochinul care s-au uscat.

Cum mai înainte au zis Prorocul Zaharia, Cap. 11 Stih 4. "Şi vor sta picioarele lui în ziua aceea pe Muntele Măslinilor".

Iar a treia zi, au învățat Hristos norodul în Biserică, toată ziua, şi cu Fariseii au grăit în pilde.

Cum au zis mai înainte David: Psalm 77 Stih 2. "Deschide-voi în pilde glasul meu “.

Iar a patra zi, au fost vânzarea, adică: Iuda au luat treizeci de arginți de la Arhierei.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia, Cap. 11. Stih 12. "Şi voi zice către ei, de este bine înaintea voastră, dați-mi prețul meu, treizeci de arginti, şi au zis Domnul către mine, aruncă pe ei în topitoare, şi vezi de este lucru lămurit (strălucitor).

"În ce chip m-au ispitit ei: şi am luat cei treizeci de arginți, şi i-am aruncat pe ei în topitoare, în casa Domnului".

Vezi cât de luminat au văzut Prorocul Zaharia, pentru vânzarea lui Hristos: în prețul de treizeci de arginți, şi la urmă va lepăda Iuda argintii aceia în biserică, Matei Cap. 57 Stih7. Şi Arhierii vor cumpăra cu argintii aceia, țarina olarului, întru care era cuptorul cel de ars vasele cele de lut: Şi pentru aceea zice Prorocul în topitoare. Precum au argintarii topitoare, aşa au şi olarii, deci Prorocul acoperit grăieşte prorocirea lui.

Iar în ziua a cincea, adică Joi: au fost spălarea. Cum au zis mai înainte Prorocul Isaia: Cap. 11 Stih 16. "Spălați-vă, curați vă faceți".

Cum şi Hristos zice către Petru: "Numai picioarele vă spălați, căci curați sunteți" Ioan Cap. 16 Stih 5.

La fel au fost Joi şi Cina cea de taină. Matei Cap. 26 Stih 25. Pentru care au prorocit mai înainte David, zicând: "Sculați-vă după ce ați şezut, cei ce mâncați pâinea durerii." La Psalm 125 Stih 3. Adică: Sfinții Apostoli, după ce au mâncat pâinea aceea pe care le-au dat-o Hristos lor, şi au zis: "Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi, spre iertarea păcatelor."

De aceea zice David pâinea durerii. Şi după ce s-au sculat Iisus cu ucenicii, s-a dus la grădină. Matei Cap. 22 Stih 36.

Cum şi David dă semn, când va fi Cina cea de taină zicând Psalm 126 Stih 4 "Când va da somn iubiților săi" în noaptea aceea, când au zis Hristos către cei trei ucenici ai lui, către Petru şi către doi fii ai lui Zevedeu: "Dormiți de acuma".

Şi îndată au venit Iuda vânzătorul, cu oastea jidovească şi au prins pe Hristos, Matei Cap. 26 Stih 35.

Cum au plâns mai înainte Prorocul Ieremia: Cap. 4 Stih 20, zicând: "Duh, de viața noastră Hristos Dumnezeu, s-au prins pentru stricăciunile noastre: căruia am zis, întru umbra lui vom trăi întru neamuri, nu întru Israel mai mult, ci întru neamuri"

Şi noaptea au venit cu fanare, ca să-l prindă pe Iisus. Ioan Cap. 18 Stih 3.

Cum au zis mai înainte Prorocul Sofronie: Cap. 3 Stih 3. "Boierii ei ca leii răcnind, judecătorii ei ca lupii Arabiei: nu l-au lăsat până dimineața".

Şi măcar că au şi venit cu fanare, tot nu l-au cunoscut. Ioan Cap. 18 Stih 5. "Căci de două ori i-au întrebat Iisus pe dânşii: pe cine căutați? Eu sunt Iisus".

Cum au prorocit mai înainte Sofronie Prorocul pentru aceasta zicând: Cap. 10 Stih 4. "Şi Domnul drept este în mijlocul ei dimineață de dimineață, va da judecata sa la lumină, şi nu s-au ascuns"

Iar vineri dimineața au făcut sfat Arhiereii şi bătrânii cu cărturarii asupra lui Iisus. Marcu Cap. 15 Stih 1.

Cum au zis Isaia: Cap. 29 "Vai celor ce fac sfat adânc" şi "După ce au făcut ei sfat, l-au îmbrăcat pe Iisus într-o haină mohorâtă",Matei Cap23 Stih28.

Cum au văzut Zaharia zicând: Cap.3 Stih3. "Şi Iisus era îmbrăcat în haină proastă, şi au pus cunună de spini pe capul lui Iisus". Matei Cap. 27 Stih29.

Cum zice David: Psalm 31 Stih 4. "Întorsu-m-am spre chinuire, când s-au înfipt mie ghimpul suliței"

La fel au prorocit mai înainte şi Solomon zicând: la Cântări, 3 Stih 11. "Ieşiți fetele Sionului (adică: Mironosițele), şi vedeți pe împăratul Solomon cu cunună, care l-au încununat pe el maica sa, în ziua veseliei inimii lui".

Căci Solomon în limba evreiască va să zică Domn al păcii, Isaia Cap. 9 Stih 7. Şi Iisus este Domn păcii, că Prorocul acoperit grăieşte prorocirea lui.

La fel şi Zaharia Prorocul zice: Cap. 3 Stih 5. "Şi au pus mitră curată pe capul lui Iisus: Arhiereul cel mare, Fiul lui Iosedec" (Iosedec va să zică în limba evreiască Dumnezeu drept). Şi iarăşi: Zaharia Cap. 6 Stih 11. "Şi vei afla argint şi aur, şi vei face cununi, şi le vei pune pe capul lui Iisus". Vezi cât de lămurit zice Prorocul pentru cununa cea de spini, pe capul lui Iisus Hristos: Arhiereul cel mare, Fiul lui Dumnezeu celui drept.

Şi pentru aceea mai adaugă Prorocul şi zice: Stih 12. "Şi vei zice către El, acestea zice Domnul atotțiitoriul: Iată bărbatul al cărui nume este răsăritul, şi sub El va răsări, şi va zidi casa Domnului".

Şi iată puțin mai jos ce mai adaugă Prorocul zicând: Stih 14. "Iată cununa va fi de folos celor ce aşteaptă". Adică: creştinilor, care au cunoscut pe Hristos: iar nu jidovilor, care au încununat pe Hristos: cu spini.

Cum au zis Prorocul Aggeu: Cap. 2 Stih 5. "Şi te întăreşte Iisuse, Fiul lui Iosedec, Preotul cel mare, şi să se întărească tot norodul pământului" zice Domnul, adică: norodul care mărturiseşte pe Hristos să se întărească: iar nu jidovii care l-au bătut peste obraz, şi l-au scuipat pe Iisus. Matei Cap.26 Stih 67.

Cum au prorocit mai înainte Isaia zicând: Cap. 8 Stih 4. Spatele meu a luat bătăi, şi fălcile mele spre loviri le-am lăsat, şi fața mea nu am întors de la ruşinea scuipăturilor".

Zice şi Ieremia: Cap. 3 Stih 19. "Îşi va da falca sa celuia ce loveşte pe el: sătura-se-va de ocări. Şi după ce şi-au bătut joc spurcații de jidovi de Hristos, l-au dezbrăcat de haina cea mohorâtă şi l-au îmbrăcat iarăşi în hainele lui".

Cum şi pentru aceasta au prorocit mai înainte Zaharia zicând: Cap. 3 Stih 4. "Şi au zis îngerul, luați de pe el hainele cele proaste, şi îmbrăcați-l cu haină lungă".

Cum şi Irod au îmbrăcat pe Iisus, cu haină albă, şi l-au trimis la Pilat: şi prin Iisus s-au făcut pace între oameni, că mai înainte au avut ei vrajbă mare. Luca Cap.27 Stih 11-12.

Şi pentru aceea au prorocit mai înainte Prorocul Osie zicând: Cap. 10 Stih 6. "Şi legându-l pe el l-au dus la asirieni, plocon la împăratul Iarim."

După aceea au pus crucea pe Iisus, să o ducă până la Golgota. Ioan Cap. 19 Stih 17. Căci Simeon Chirineu numai ce l-au ajutat pe Iisus să ducă crucea, Matei Cap. 27, Stih 32. Dară greutatea cea multă au pus jidovii pe umărul lui Iisus, ca să se împlinească prorocirea lui Isaia care zice: Cap. 9 Stih 7. "Stăpânirea lor peste umărul lui" Adică: cinstita Cruce, care este stăpânirea asupra dracilor, o au pus pe umărul lui Iisus.

Cum zice David: la Psalm 59 Stih 4. “Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă de la fața arcului".

Iar Pilat au zis lor: Ioan Cap. 19 Stih 15. "Cum să răstignesc pe împăratul vostru?" Iar ei au răspuns, "noi nu avem împărat, în afară de Cezar".

Şi pentru aceasta încă au prorocit mai înainte Prorocul Osie zicând: Cap. 10 Stih 3. "pentru aceea nu ne este nouă împărat"

"Şi cum au ajuns la locul ce se numeşte Golgota, l-au răstignit". Luca Cap. 23 Stih 33.

Cum au zis Isaia spre fața lui Hristos: Cap. 65, Stih 2. "Întins-am mâinile mele, toată ziua către norod neascultător, şi certăreţ"

Zice şi Ieremia: Cap. 11 Stih 19. "Veniți să băgăm lemn în pâinea lui". "Şi doi tâlhari împreună cu Iisus: Marcu Cap. 15 Stih 27. "au răstignit ei, unul de-a dreapta lui Iisus şi pe altul de-a stânga."

Cum şi pentru aceea au prorocit Isaia zicând: Cap. 53 Stih 12. "Şi întru cei fărădelege s-au socotit"

Zice Avacum: Cap. 3 Stih 2. "În mijlocul a doi muritori te vei cunoaşte". "Iar spurcații de jidovi, care huleau pe lângă cruce pe Hristos, şi-şi clăteau capetele lor" Marcu Cap. 15 Stih29. Cum au zis mai înainte David: la Psalm 108 Stih 24. "Văzutu-m-au, clătit-au capetele lor." "Iar Iisus au zis către tâlharul cel de-a dreapta lui: Luca Cap. 23 Stih 43. Astăzi cu mine vei fi în rai"

Cum zice David la Psalm 108 Stih 30. "Că au stat de-a dreapta săracului, ca să-l mântuiască de cei ce gonesc sufletul lui" Căci Hristos se numeşte sărac.

Cum în alt loc zice David despre Hristos: "Iar eu sărac sunt, şi celelalte. ,Şi au împărțit hainele lui Iisus în patru părți, Ioan Cap. 19 Stih 23, iar cămaşa lui, au fost țesută de sus până jos, şi n-au vrut să o strice. Şi au aruncat sorții, ca să se împlinească Scriptura. Şi au împărțit hainele mele loru-şi, şi pentru cămaşa mea au aruncat sorții". Psalm 21 Stih 2. "Ai auzit că pironit au fost Iisus pe cruce".

Ascultă ce zice David: Psalm 21 Stih 18. "Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele".

Zice şi Zaharia la fața lui Hristos: Cap. 13 Stih 6. "Şi va zice către mine: ce-s rănile acestea pe mâinile tale? şi voi zice: Ci m-am rănit la casa mea cea iubită", adică de la adunarea jidovilor.

Şi toți cunoscuții lui de-o parte au stat.

Ascultă pe David: la Psalm 37 Stih 11. "Prietenii mei, şi vecinii mei, în preajma mea au stat"

La fel ai auzit că lângă cruce au stat Maica sa, şi Maria a lui Cleopa, şi Maria Magdalena. Ioan Cap. 19 Stih25.

Au zis mai înainte Isaia: Cap. 27 Stih 11. "Ieşiţi la vedere femei binevestitoare: că nu este norod să aibă înţelegere"

Ai auzit că Hristos pe cruce fiind au zis: "mi-e sete", Ioan Cap. 19 Stih 28, “Şi iarăşi însetat-au sufletul meu spre Domnul cel tare, cel viu. Când voi veni şi mă voi arăta feţii lui Dumnezeu". Psalm 41 Stih2.

Ai auzit că l-au adăpat pe Iisus cu oţet şi fiere, că zice: Matei Cap. 57 Stih 34. "Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere, şi spre setea mea m-au adăpat cu oţet" Psalm 68 Stih 25.

Ai auzit că de la ceasul al şaselea, până la ceasul al nouălea, au fost întuneric peste tot pământul. Matei Cap. 27 Stih 45.

Zice Isaia: Cap.13 Stih10. "Că stelele cerului, şi toată podoaba cerului, nu-şi va da lumina" Şi iarăşi Isaia: Cap. 24 Stih23. , "Şi se va înfrunta luna, şi soarele se va ruşina, că va împăraţi Domnul în Sion, şi în Ierusalim"

Zice şi Iezechiel: Cap. 32. Stih, 7. "Şi voi acoperi cerul: şi voi întuneca stelele lui: soarele cu nori îl voi acoperi, şi luna nu va lumina lumina sa", zice Domnul.

Zice şi Amos: Cap. 5 Stih 18. "Vai celor ce doresc să vadă ziua Domnului, că este întuneric, şi nu lumină".

Zice şi Sofronie: Cap. 14. "Că aproape este ziua Domnului şi foarte grabnică ziua ceţii, şi a întunericului", şi celelalte.

Zice şi Ioil: Cap. 2 Stih 2. "Că aproape este ziua Domnului, ziua întunericului, şi a ceţii ziua cea de nor, şi de negură". Şi iarăşi: Stih 10. "Şi se va clătina cerul, soarele şi luna se vor întuneca, şi stelele vor ascunde lumina lor".

Şi iarăşi ascultă cât de luminat zice Zaharia: Cap. 14 Stih 60. "Şi va veni Domnul Dumnezeul meu, şi toţi sfinţii cu El (adică, sfinţii Apostoli), şi în ziua aceea nu va fi lumină, că frig, şi gheaţă va fi, ziua aceea va fi cunoscută Domnului". (Adică: ziua răstignirii, şi frig era, că Petru s-au încălzit la jăratic) Ioan: Cap. 18 Stih 18.

Şi mai adaugă Prorocul şi zice: "Nici ziuă, nici noapte, că la şase ceasuri întuneric s-au făcut, pentru aceea nu se poate numi ziua, că întuneric era, nici noapte că la amiază zi era". Şi mai adaugă Prorocul şi zice Zaharia: Cap. 14 Stih 20. "Şi către seară va fi lumină, că la al nouălea ceas iarăşi lumină s-au făcut", şi mai dă şi alt semn Prorocul zicând: "Şi în ziua aceea va ieşi apa vie din Ierusalim. Căci unul din slujitori, l-au împuns cu sulița în Coastă pe Iisus, şi au ieşit sânge, şi apă". Ioan, Cap. 19 Stih 34.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia, Cap. 12. Stih 10. zicând spre faţa lui Hristos: "Şi vor căuta la acela pe care l-au împuns."

La fel şi Psalmistul David foarte acoperit şi subţire zice pentru aceste taine spre faţa lui Hristos: "Nu s-au ascuns osul meu de la tine, care l-au făcut întru ascuns." Psalm 138 Stih14. "Căci Hristos era Adam cel nou", Geneza 2 Stih 21. De vreme ce de atunci de când au luat Dumnezeu coasta de la Adam, şi au zidit pe Eva, au îndatorat partea muierească: ca mai pe urmă să nască Maica Domnului pe Adam cel nou, pe Iisus mântuitorul, fără de împreunare trupească.

Şi precum Eva care au fost zidită din coasta lui Adam cel vechi, Geneza 3 Stih 6. au îndemnat pe Adam către păcat, aşa Iisus, Adam cel nou, au răsplătit păcatul pe cruce, de l-au împuns în coasta aceea şi pentru aceea zice: "nu s-au ascuns osul meu de la tine".

Şi mai adaugă: "Şi statul meu întru cele mai de jos ale pământului" Adică: Trupul lui Hristos cu suflet au intrat sub pământ în iad, şi au scos pe Adam cel vechi cu toate sufletele care au fost în iad.

Precum au prorocit mai înainte Isaia zicând: Cap. 9 Stih 1. "Norodul cel ce umblă întru întuneric, au văzut lumină mare, şi celor ce au şezut sub pământ în umbra morţii: lumină le-au strălucit lor".

Zice şi Ieremia: Cap. 2 Stih 9. "Scoală-te, bucură-te noapte la începuturile străjii tale, varsă ca apa inima ta, înaintea feţii Domnului. Ridică mâinile tale către ei, pentru sufletele pruncilor tăi, celor ce mor de foame, de când vin pe lume."

Vezi cât de luminat zice Prorocul: "Scoală-te Iisuse la miezul nopţii, şi te bucură, şi ridică mâinile tale pe cruce, pentru sufletele celor ce au leşinat în iad de foame, de la începutul tuturor ieşirilor", adică: de la Adam, care au fost începutul tuturor oamenilor, şi sufletele oamenilor, câte s-au născut după Adam, toţi leşinau în iad de foame, nu de pâine leşinau, ci de Hristos care este pâinea vieţii celei veşnice.

Cum zice Prorocul Amos: Cap. 8 Stih 11. “Iată zile vin zice Domnul: şi voi trimite foamete pe pământ, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete, şi sete, de cuvântul lui Dumnezeu, adică de Hristos care este cuvântul lui Dumnezeu “.

La fel zice şi Solomon pentru Hristos: "că va intra în iad, şi va scoate sufletele oamenilor, din stăpânirea satanei", la Cântări, Cap. 4 Stih 16. “Scoală-te crivăţ de la miază noapte, şi vino austru cel de la amiază zi, adică: scoală-te satano cel din miază noapte, din întunericul iadului".

Cum zice şi Isaia: Cap. 14 Stih 9. “Iadul jos s-au amărât, întâmpinându-te pe tine Hristoase. Şi vino Hristoase de la amiază zi."

Cum zice Avacum: Cap. 3 Stih 3. "Dumnezeu de la amiază zi va veni, şi cel sfânt din muntele cel cu umbră deasă." Adică: Dumnezeirea lui Hristos: de la amiază zi au venit, iar Trupul său cel sfânt, din muntele cel cu umbră deasă, de la Fecioara Maria.

Pe care Navohosodor au văzut-o munte, şi s-au tăiat într-o piatră fără de mână de om. Adică Hristos este Piatra aceea, care s-au născut din Fecioara Maria, fără de împreunare trupească.

Cum zice David: la Psalm 117, Stih 21. "Piatra pe care n-au socotit-o bună la zidit căci era numai colţuri".

Zice şi Isaia: Cap. 28, Stih16, “Iată eu voi pune în Sion temelie, o piatră de mult preţ".

Zice şi Prorocul Zaharia despre faţa Duhului Sfânt: Cap. 3 Stih 9. "Că piatra pe care am dat-o înaintea feţei lui Iisus, pe piatră şapte ochi sunt, adică: şapte taine ale Bisericii".

Ai auzit că Hristos au strigat pe Cruce fiind, şi şi-au dat Duhul, şi s-au cutremurat pământul "Dat-au glasul său cel înalt, şi s-au clătinat pământul" Psalm 45 Stih 6.

Zice şi Isaia: Cap. 1 Stih 30. “Auzit va face Domnul mărirea glasului său, şi braţul său, va arăta cu mânie, şi cu urgie".

Zice şi Amos: Cap. 1 Stih 2. ."Domnul din Sion au grăit, şi din Ierusalim au dat glasul său".

Zice şi Ioil: Cap. 2. Stih 11. "Şi Domnul va da glasul său, înaintea puterii sale". Şi iarăşi: "Şi Domnul din Sion va striga, şi din Ierusalim îşi va da glasul său şi se va clătina cerul, şi pământul."

La fel ai auzit că "Iosif au pus Trupul lui Iisus în mormântul cel nou" Matei Cap. 27 Stih 7. "Culcându-te ai adormit ca un Leu"

Zice şi David: Psalm 87 Stih 6. "Pusu-m-au în groapa cea mai de dedesubt".

Zice şi Zaharia: Cap. 3 Stih 9. “Iată eu sap groapă, zice Domnul atotţiitoriul: şi voi pipăi toată strâmbătatea pământului într-o zi".

Iar jidovii au cerut ostaşi ca să păzească la mormântul lui Hristos: şi le-au răspuns lor Pilat, "aveţi voi custodie, păziţi cum ştiţi". Matei Cap. 27 Stih 64.

Ascultă cum au prorocit Solomon, pentru aceea mai înainte zicând: “Iată patul lui Solomon, Domn păcii", la Cântări Cap. 3 Stih 7."Şasezeci de puternici împrejurul lui şi cei tari ai lui Israel toţi ţiind sabie", şi altele: Isaia Cap. 9 Stih 7. "Pentru frica nopţii, cum au zis ei către Pilat, căci frică ne este ca să nu-l fure ucenicii lui noaptea".

Cum şi David zice: Psalm 13 Stih 5. “Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică".

Şi cu adevărat, că nu era nici o frică, pentru că cine au văzut sa fure cineva pe vre-un om mort vreodată.

"Ai auzit că Maria Magdalena au venit la mormânt, şi n-au aflat pe Domnul: şi plângând ea s-au întors înapoi, şi-au văzut pe Iisus." Ioan Cap. 2 Stih 14.

Ascultă cum Solomon au văzut mai înainte cu Duhul Sfânt: Cântări Cap. 20 Stih 2. “Scula-mă-voi dară, şi voi înconjura cetatea, în târguri şi pe ulițe, voi căuta pe care iubeşte sufletul meu: căutatu-l-am pe El, şi nu l-am aflat, strigatu-l-am si nu m-au auzi.“ Stih 3. "Aflatu-m-au străjile, au doară aţi văzut pe care au iubit sufletul meu? Puţin trecând de la ei (adică: dacă s-au întors de îngerii care străjuiau); am aflat pe care iubeşte sufletul meu, adică pe Hristos"

La fel ca şi pentru învierea lui Iisus din morţi, pe care mulţi Proroci au prorocit-o.

Mai întâi ascultă ce zice David, spre faţa lui Iisus. Psalm 70 Stih 24. "Pentru necazul săracilor, şi pentru suspinul celor slabi, acum mă voi scula" zice Domnul. Şi iarăşi zice David, Psalm 11 Stih5. “Şi din adâncurile pământului m-ai făcut". Şi iarăşi: Psalm 77 Stih 71. “Şi s-au deşteptat Domnul, ca cel ce doarme, ca ameţit de vin tare", şi iarăşi: Psalm 29 Stih 5. “Seara se va sălăşlui plângere, şi dimineaţa bucurie".

Cum şi Isaia zice: Cap. 17 Stih 14. "Seara va fi plângere, până a nu se face dimineaţă, şi mai apoi nu va fi". Adică: plângerea Mironosiţelor, au fost mai înainte de dimineaţă. Iar dacă s-au făcut dimineaţă, şi au înviat Domnul, atunci s-au făcut mare bucurie, şi au lipsit plângerea.

Precum puţin mai jos zice: Isaia Cap. 32 Stih 9. "femei bogate, sculaţi-vă, şi auziţi glasul meu".

Zice şi Ieremia: Cap. 1 Stih 26. "Pentru aceea m-am sculat şi am văzut, şi somnul meu dulce mi s-au făcut".

Zice şi Solomon spre faţa lui Hristos: Cap. 5 Stih 2. "Eu dorm, iar inima mea priveghează".

Zice şi Sofronie: Cap. 3 Stih 8. "Pentru aceea aşteaptă-mă pe mine, zice Domnul, până la ziua învierii mele spre mărturie".

Iar mai lămurit decât toţi zice Osie: Cap. 6 Stih 2. "Însănătoşi-ne-va după două zile, şi în ziua a treia ne vom scula, şi vom fi vii înaintea lui". Căci mulţi Sfinţi au înviat dimpreună cu Hristos .

La fel ai auzit că Domnul au trimis, pe Sfinţii Apostoli în toată lumea, ca să propovăduiască Evanghelia: Poate că voieşti mărturie şi pentru aceasta.

Ascultă ce zice Isaia, spre faţa lui Hristos: Cap. 66 Stih 19. “Şi voi lăsa semn peste dânşii" (adică semnul cinstitei cruci). “Şi voi trimite pe ei mântuiţi la neamuri, la Tarsis, la Put, la Lud, la Mosoh, şi la Fovel, şi la Elada, şi la Ostroavele cele de departe care nu au auzit numele meu, nici au văzut mărirea mea, şi vor spune mărturia mea întru oameni, şi vor aduce pe fraţii voştri din toate neamurile în dar Domnului" Stih 20.

Cum zice şi Sirah pentru Apostoli, Cap. 3, Stih 1. Acestea zicând spre faţa lui Hristos: "Ascultaţi-mă fiilor cei ce vă mântuiţi că Domnul au mărit pe Tatăl întru Fii", adică: Domnul nostru Iisus Hristos au cinstit pe Părintele prin sfinţii săi Apostoli, că au propovăduit ei, sfânta Evanghelie în toată lumea.

Cum au zis şi David: Psalm 18 Stih 4. "În tot pământul au ieşit vestea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor“. Căci au învăţat sfântul Botez, în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh.

Şi pentru aceea puţin mai jos iarăşi zice Sirah spre faţa lui Hristos: Cap. 39 Stih 17. "Ascultaţi-mă pe mine Fiii cei cuvioşi, şi trăiţi ca trandafirul ce creşte spre curgerea apei" adică: spre botez.

Zice şi David pentru Apostoli acestea: Psalm 33, Stih 11. "Veniţi Fiilor ascultaţi-mă pe mine, vă voi învăţa pe voi frica Domnului".

Şi iarăşi: “Iată moştenirea Domnului sunt Fiii". Psalm 126 Stih, 4.

Şi iarăşi: "Fiii tăi ca nişte tinere odrasle de măslin, împrejurul mesei tale". Psalm 127 Stih 4. Precum şi Zaharia zice: Cap. 3 Stih 8. "Auzi tu Iisuse, Preotul cel mare, tu şi cel mai aproape de tine, cei ce şed înaintea feţii tale, că bărbaţi socotitori de minuni sunt" zice Prorocul, pentru Iisus Hristos cu Apostolii săi.

Zice şi Isaia spre faţa lui Hristos: Cap. 18 Stih 18. “Iată eu şi pruncii pe care mi i-au dat Dumnezeu".

"Şi vor fi semne, şi minuni în casa lui Israel", adică: Hristos cu Apostolii pe care i-au dat Tatăl.

Cum însuşi Hristos zice: "Cine nu va fi chemat de la Tatăl, nu va veni către mine". Ioan Cap. 2 Stih 28.

Zice şi Ioil pentru Apostoli: "Bătrânii voştri visuri vor visa, şi tinerii voştri vedenii vor avea".

Bătrânii aceştia au fost Prorocii care au visat numai pentru Hristos, iar tinerii sunt Apostolii, care au văzut pe Hristos de faţă, şi au vieţuit împreună cu el.

Cum grăieşte Duhul Sfânt mai lămurit, prin glasul lui Amos zicând: Cap. 2 Stih 11. "Şi am luat din fiii voştri spre Proroci, şi din tinerii voştri spre sfinţenie (adică: spre Apostoli), şi voi adăpaţi pe cei sfinţiţi cu vin, şi porunciţi lor ca să nu mai prorocească".

Vezi cât de luminat au prorocit pentru Sfinţii Apostoli. Geneza 2 Stih 17. "Că jidovii vor zice: că Apostolii sunt împliniţi de must, şi îi vor opri pe ei ca să nu grăiască în numele lui Iisus" .

La fel ai auzit, că s-au înălţat Hristos la cer, şi au stat de-a dreapta Tatălui. Marcu Cap. 19 Stih 19.

Pentru înălţarea Domnului zice David, Psalm 46 Stih 5. "Suitu-s-au Dumnezeu întru strigare".

Zice şi Isaia: Cap. 33 Stih 10. "Acum mă voi scula, zice Domnul, acum mă voi mări, şi mă voi înălţa ".

Iar pentru că au stat Hristos de-a dreapta Tatălui: zice David: Psalm 109 Stih 1. "Zis-au Domnul Domnului meu, şezi de-a dreapta mea".

Şi iarăşi: "va să vină Hristos ca să judece pe cei vii, şi pe cei morţi".

Cum zice David: la Psalm 95 Stih12. "Atunci se vor bucura toate lemnele pădurii, înaintea feţii Domnului, că vine, că vine, să judece pământul". Zice de 2 ori că vine, că vine, ca să arate două veniri ale lui Hristos: una pentru mântuirea lumii, iar a doua venire, pentru ca să judece lumea. Iar în limba evreiască, se scriu cuvintele acestea «că vine» "Kiva Kiva", cu treizeci şi trei de slove, şi după cea evreiască, şi după cea românească. Adică slova "k": douăzeci; slova "i": zece; slova "v": doi, şi slova "a": are unu, care peste tot fac trei zeci şi trei .

Şi aşa se înţeleg cuvintele lui David: "Atunci se vor bucura toate lemnele Pădurii, înaintea feţii Domnului, că vine". Dar cine vine? Răspunde de aici înainte: adică acela vine, care au petrecut pe pământ, împreună cu oamenii, treizeci şi trei de ani.

Dar pentru ce vine a doua oară? Că destul este cu venirea cea dintâi.

Răspunde David: "Că vine ca să judece". Venirea cea dintâi au fost pentru mântuire. "Căci au venit Fiul omenesc, ca-l să mântuiască pe cel pierdut" Luca Cap. 9 Stih 56.

Iar venirea a doua, va fi pentru judecată, ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am arătat ţie o, hahamule, cu atâtea mărturii, cum că, în şase zile ale patimilor au înnoit Hristos cerul şi pământul.

Iar a şaptea zi s-au odihnit trupul lui Hristos în mormânt, de patimile lui.

Cum zice Psalmistul, la Psalm 56 Stih 11 " - Deşteaptă-te, mărirea mea, deşteaptă-te Psaltire, şi alăută! - Deştepta-mă-voi dimineaţa." Tatăl zice către Fiul când doarme trupul său în mormânt, deşteaptă-te mărirea mea, că mărirea Tatălui este Fiul.

Cum am pomenit mai sus de la Sirah: Cap. 3 Stih 1. "Că Fiul măreşte pe Tatăl prin fii, prin Apostoli. Mai la urmă zice Duhul cel Sfânt, "deşteaptă-te Psaltire şi Alăută". Îl numeşte pe trupul lui Hristos, Psaltire, iar Alăută pe Duhul Sfânt, că Duhul Sfânt răsună prin El cuvânt dulce, duhovniceşte. Şi răspunde Hristos zicând: "Deştepta-mă-voi dimineaţa", cum s-au şi deşteptat a treia zi, Duminică.

Iar cum zice Scriptura: "că în şase zile au făcut Dumnezeu, cerul şi pământul" Exodul 31 Stih 13,

"Şi a şaptea zi au încetat şi s-au odihnit", la zidirea lumii au încetat Dumnezeu a şaptea zi.

Iar Hristos prin patimile sale, în şase zile au înnoit cerul şi pământul, şi în ziua a şaptea s-au odihnit Trupul său de patimi, şi Duminică au înviat Hristos.

Acuma noi creştinii prăznuim ziua Învierii ca nişte iubitori de Hristos.

Iar procleţii de jidovi ca nişte vrăjmaşi ai lui Hristos, prăznuiesc sâmbăta, când au fost mort Hristos.

Însă şi noi creştinii cinstim ziua sâmbetei nu ca jidovii cu beţii, cu curvii, ci duhovniceşte.

Cum zice Scriptura: Exod 27 Stih 12. “Şase zile să faci lucrurile tale, iar în ziua a şaptea te vei odihni, ca să se odihnească boul tău, şi asinul tău, şi să răsufle fiul slujnicii tale"

Vezi la dobitoc zice să se odihnească trupeşte, iar la om zice să răsufle (în limba evreiască: vaii nu faş), sufleteşte să prăznuiască omul.

Acuma jidovii pentru care zice Ieremia: Cap. 5 Stih 8. "Cai nebuni spre partea femeiască, prăznuiesc sâmbătă dobitoceşte, cu mâncări fără de saţiu, cu beţii, şi cu curvii". Mai vârtos zice Moise: Exod 31 Stih 14. "Cel ce sâmbăta o va spurca, cu moartea se va omorî" Iar ei o spurcă cu împreunarea lor cea dobitocească.

La fel Moise zice: Exod 35 Stih 3. "Să nu aţâţaţi foc în lăcaşurile voastre în ziua de sâmbătă:" adică fără de lege se numeşte foc, că acoperit şi duhovniceşte grăieşte Moise, pentru că au ştiut prea bine ce neam blestemat sunt, încă din pustie cunoaşte faptele lor. Lăcomia pântecelui, şi mânia, şi zavistia, şi curvia, şi toate cele şapte păcate de moarte împărăţesc în neamul jidovesc.

Şi pentru acele ce zice Moise, sâmbăta nu se aţâţă foc, adică: fărădelege să nu facă, lasă că în celelalte zile au grijă cum să înşele pe creştini, ca să aibă sâmbăta ce mânca, şi ce bea. Şi şezând fără de lucru, să facă şi celelalte fărădelegi, de la care îi opreşte Moise să nu facă.

Iar ei nu pricep cuvintele lui Moise, cum însuşi Moise zice: a doua Lege Cap. 32 Stih28. "Căci este un neam ce şi-au pierdut sfatul şi nu este întru dânşii ştiinţă."

Şi cu adevărat aşa este, ei trupeşte înţeleg cuvintele lui Moise, foc nu fac ei sâmbăta, dară nici măcar lumânare nu aprinde jidovul cu mâna lui, ci creştinii

fac lor focul sâmbăta, iar gâlcevuri, curvii, beţii, bătăi şi alte spurcăciuni prea multe nu fac sâmbăta.

Cum zice Isaia: Cap. 8 Stih 11. “Iată voi toţi aprindeţi foc, şi întăriţi flacăra, umblaţi întru lumina focului vostru, şi întru flacăra care aţi aprins, adică: în lumina focului şi în aprinderea fărădelegilor lor".

Bine au zis Mântuitorul Hristos pentru dânşii: "fățarnicilor, strecuraţi ţintarul, şi înghiţiţi cămila". Matei Cap. 27 Stih 24.

Că dacă scopul lui Moise, ar fi fost să zică trupeşte, adică: să nu aprindă jidovii sâmbăta focul cel material apoi aşa nu se cade dară să aprindeţi, nici foc, nici lumânare în casele voastre în ziua sâmbetei nicidecum, nici măcar prin mâna creştinilor, încă nu se cade. După cum fac caraimii, jidovii ce se numesc samariteni, că şed întru întuneric, de vineri seara, până sâmbătă seara.

Iată ce zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: "pentru sâmbetele voastre": Cap.1 Stih14. "Lunile cele noi, şi sâmbetele, şi postul, şi sărbătorile şi praznicele voastre, le-au urât sufletul meu".

La fel şi Ieremia plânge zicând: Cap. 2 Stih 1. “Stricat-au Domnul, sărbătoarea, şi praznicul, şi sâmbăta lui".

Grăieşte Duhul Sfânt şi prin Osie: Cap. 2 Stih 11. “Şi voi strica praznicele lor, şi sâmbetele".

Zice Duhul Sfânt şi prin glasul lui Amos: Cap. 5, Stih 21. "Urât-am, lepădat-am, sărbătorile voastre".

Iar noi creştinii, prăznuim duhovniceşte şi sâmbetele. Căci sâmbăta niciodată nu se numără în zilele cele de post, măcar în sfântul postul cel mare: sâmbetele şi duminicile, nu se socotesc în zilele celelalte ale postului, pentru că Sfântul post cel mare, au aşezat Sfinţii Părinţi, ca să zeciuim zilele anului, adică: trei sute, şi şase zeci şi cinci de zile sunt întru un an. Şi zeciuiala lor fac treizeci şi şase de zile, şi 12 ceasuri.

Acum să socotim, şapte săptămâni avem postul cel mare, să scoatem sâmbetele, şi duminicile, care nu se socotesc post, şi rămân câte cinci zile în săptămână, şapte ori câte cinci, fac 35, şi ajunul paştelui, fac 36 de zile, şi noaptea aceea de sâmbătă seara, până la înviere dimineaţa, fac 12 ceasuri.

Iată că au ieşit zeciuiala de zilele anului. Şi ascultă ce mai zice Prorocul Zaharia pentru post, şi pentru praznicele creştineşti: Cap. 8 Stih 19. "Acestea grăieşte Domnul a tot stăpânitorul: postul al patrulea, şi postul al cincilea, şi postul al şaptelea, şi postul al zecelea, vor fi spre bucurie, şi spre veselie, şi spre sărbători bune".

Prorocirea aceasta aşa se înţelege, postul naşterii Domnului, şi ajunul, totdeauna cad în luna lui decembrie, care, după lună, este al patrulea de la septembrie, de la care lună, să începe numărul celor 12 luni de peste an.

Şi în 24 de zile, ale lui decembrie, avem ajunul Naşterii, şi mare bucurie ne aduce nouă creştinilor, că a doua zi după ajun, avem Naşterea Domnului, mare sărbătoare, începutul mântuirii.

Iar postul al cincilea va să zică, ajunul botezului Domnului în a cincea zi a lui ianuarie, care, după lună, este al cincilea de la septembrie, şi s-au întors la noi creştinii spre mare veselie, că în a şasea zi în luna aceasta, s-au botezat

Domnul nostru Iisus Hristos, în Iordan. Matei Cap. 3 Stih 16. "Şi au zdrobit capetele balaurului". Psalm 203 Stih 14.

Cum zice Isaia; Cap. 11 Stih 12. "Scoateţi apă cu veselie din izvoarele mântuirii".

Iar jidovilor spre plângere le sunt praznicele cele două, al Naşterii şi al Botezului, cum am arătat mai sus în capitolul cel dintâi.

Iar postul al şaptelea, se înţelege Sfântul şi marele post, şi totdeauna în luna lui martie se întâmplă, care lună este a şaptea de la septembrie, şi s-au întors la noi creştinii întru mare praznic învierea Domnului, care au scos sufletele oamenilor din iad. Iar postul al zecelea va să zică luna lui iunie, care este al zecelea de la septembrie, şi totdeauna postim în luna aceea, postul Apostolilor, iar în 29, ale lunii lui iunie, avem praznicul Sfinţilor Apostoli.

Iar postul Adormirii se ţine de postul cel mare.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am dat răspuns şi pentru întrebarea a doua, adică: pentru sâmbătă.

HAHAMUL:

O, Părinte, încă mai ai să-mi răspunzi multe pentru sâmbătă, mai întâi te întreb eu, pentru ce Hristos al vostru însuşi zice către ucenicii săi, când au întrebat ei: "când va fi sfârşitul?".

Şi au zis Hristos către dânşii: “Rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, sâmbătă". Matei Cap. 24 Stih 20.

Se vede prea bine că şi Hristos al vostru au poruncit ca să păzească sâmbăta.

NEOFIT:

Prea bun şi lămurit răspuns îţi voi da ţie o, Hahamule, că Domnul dă cuvânt celor ce bine vestesc cu putere multă. Psalm 67 Stih 12.

Cum zice şi Isaia: Cap. 20 Stih 4. “Domnul, Domnul mi-au dat mie limbă de învăţătură, ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul".

Şi ascultă ce zice Solomon: Cap. 2 Stih 11. "Că iarna au trecut, florile s-au ivit în pământul nostru, şi glas de porumbiţă s-au auzit, adică: legea cea veche, care este asemenea iernii au trecut, şi Hristos cu Apostolii săi s-au ivit, care sunt asemenea cu florile cele bine mirositoare".

Cum şi puţin mai jos zice: Cap. 4 Stih 6. "Până va sufla ziua, şi se vor pleca umbrele", adică: până va veni Hristos care se numeşte ziua.

Cum zice şi Prorocul Malahie: Cap. 4 Stih 2. "Şi celor ce se tem de numele meu va răsări lor Soarele Dreptăţii, adică: Hristos, şi atunci se va pleca umbra legii". Şi mai adaugă Solomon şi zice: „Şi glas de porumbiţă s-au auzit în pământul nostru", Matei Cap. 3 Stih 16. Adică Duhul Sfânt, s-au pogorât în chip de porumbiţă peste Iisus când au ieşit din apă, şi au zis: "acesta este fiul meu", şi celelalte Stih 17.

Arătat este că legea veche se numeşte iarnă, la fel sâmbăta, va să zică după limba cea evreiască, odihnă.

Cum aflăm de zice: "Şi va fi vouă lege veşnică, în zece zile, în luna a şaptea să smeriţi sufletele voastre", şi celelalte. Sâmbăta sâmbetelor vă va fi

vouă ziua aceasta. Şi de multe ori se întâmplă ziua aceea în mijlocul săptămânii, luni, sau marţi, sau miercuri sau joi. Şi Scriptura o numeşte sâmbăta sâmbetelor, pentru multă odihnă.

La fel porunceşte Dumnezeu lui Moise, Cap. 25 Stih 4. "ca să înveţe norodul, că şase ani să semene pământul, iar al şaptelea an să fie sâmbătă tot anul"

Arătat este că nu se numeşte ziua sâmbătă, ci întru oricare zi nu se lucrează, sâmbătă se numeşte: cum şi aici tot anul al şaptelea sâmbătă se numeşte, pentru că s-au odihnit pământul.

Aşa şi aici unde zice Hristos către Ucenicii săi: "Rugaţi-vă ca să nu vă apuce sfârşitul iarna, adică: în legea cea veche, care asemenea este iernii: ci în legea darului. Nici să vă afle sfârşitul în multe odihne, care sâmbătă se numesc, ci în pocăinţă să vă afle sfârşitul", că de multe ori ţi-am zis ţie Hahamule, că Hristos toate în pilde le-au grăit, şi duhovniceşte, iar trupeşte nicidecum.

HAHAMUL:

Dară pentru ce zice Hristos la alt loc: "Vai de cele ce vor avea în pântece, sau vor apleca": Luca Cap. 21 Stih 27. Se vede că Hristos au grăit trupeşte.

NEOFIT:

Nici aceste cuvinte nu sunt grăite trupeşte, ci duhovniceşte.

Ascultă ce zice David pentru neamul jidovesc. “Iată au chinuit nedreptate zămislind durere, şi au născut fărădelege". Psalm 60 Stih 15.

Zice şi Isaia: Cap. 29 Stih 4. “Zămislesc durere, nasc fărădelege".

Zice şi Iov: Cap. 15 Stih 35. “În pântece va zămisli durere, şi se va naşte lui deşertăciune".

Şi aceste cuvinte zice Hristos: "Vai de cei pe care îi va apuca sfârşitul, şi vor avea în pântece nedreptate, sau vor avea fărădelegi născute din nedreptate".

HAHAMUL:

Pentru toate patimile lui Hristos ai adus mărturie de la Proroci, însă pentru ca să moară Hristos, nu se află prorocit de nici un Proroc, pentru aceea mă rog părinte ca să-mi spui, pentru ce nu se află şi pentru aceea prorocire.

NEOFIT:

Ascultă o, Hahamule, Dumnezeu au poruncit lui Moise, ca să facă trei cetăţi pribegilor. Numerii 35 Stih 11. Cum şi Iisus Navi: Cap. 20 Stih 1. “Au făcut pentru ca să scape acolo ucigaşul care au făcut ucidere din neştiinţă, adică: din întâmplare. Iar de au făcut cineva ucidere cu dinadins, adică: prin ştiinţă, pe un ucigaş ca acela, măcar de au scăpat şi la jertfelnic, şi de acolo l-au luat şi l-au omorât, cu moarte pentru moarte. Iar dacă s-au întâmplat ucidere prin neştiinţă, atunci au surghiunit pe cel ce au făcut ucidere fără de voia lui, la una din cetăţile acestea, şi au şezut acolo, până ce au murit Arhiereul locului acestuia, atunci s-au întors ucigaşul acela la patria sa".

Această taină au fost mai înainte închipuită pentru Hristos Arhiereul cel mare. Căci Adam strămoşul nostru, au făcut ucidere la toţi oamenii, câţi se năşteau după dânsul. Geneza 3 Stih 6. “Şi prin neştiinţă au adus Adam moartea

la noi: că au fost el înşelat de Eva, şi pentru uciderea aceasta care au făcut Adam la noi oamenii din neştiinţă: au fost Adam surghiunit în iad, până ce au murit Iisus Hristos Arhiereul cel mare. Şi atunci s-au întors Adam cu toate sufletele care au fost surghiunite în iad, pentru uciderea aceasta, la patria sa, adică: la Dumnezeu de care au fost zidit".

HAHAMUL:

O, Părinte, au nu ştii prea bine, cum că în legea cea veche, preoţia s-au tras după neam, adică: din neamul lui Levi, cum zice Scriptura: Exod Cap. 28 Stih 43. "Lege veşnică să fie preoţia lui Aaron, şi seminţiei lui după dânsul."

La fel la Finees nepotul lui Aaron zice Dumnezeu: Numerii Cap. 25 Stih 13. "Iată ce am dat lui, şi seminţiei lui după dânsul, legătura preoţiei veşnică".

Şi Hristos al tău, Mama lui s-au tras din neamul lui Iuda, iar pe Tatăl său nimenea nu-l ştie cine este: cum zici tu că au fost Arhiereul cel mare?

NEOFIT:

Ascultă o, Hahamule, ce zice David: Psalm 109 Stih 5. "Juratu-s-au Domnul, tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec", Preoţia lui Aaron n-au rămas până în veac, numai până la venirea lui Iisus Mesia cel adevărat. Şi cum au venit Mesia Iisus Hristos: îndată au lipsit Preoţia, şi Împărăţia, de la neamul jidovilor.

Cum au prorocit mai înainte Patriarhul Iacob: Geneza 49. Stih, 10. "Nu va lipsi stăpânitor, (adică: Împărăţia,) nici povăţuitor, (Preoţia,) din Iudeea, până va veni cel aşteptat Mesia".

La fel şi Moise unde blastămă pe neamul jidovesc zice: la a doua Lege Cap. 28 Stih 46. "Cel nemernic [străin] care este întru tine se va sui peste tine sus, sus, iar tu te vei pogorâ jos, jos". Zice Moise de două ori sus, şi de două ori jos: că noi creştinii, mai înainte de venirea lui Hristos am fost nemernici [străini] întru jidovi, pentru că ei au fost pământul făgăduinţei. Iar acuma după ce au venit Hristos şi noi am primit pe El ca pe un Fiu al lui Dumnezeu ce este, ne-am suit sus, sus şi aici în viaţa aceasta suntem mai sus decât jidovii, că avem Împărăţia, şi după trecerea din viaţa aceasta vremelnică suntem sus la Împărăţia Cerului, că avem Preoţie şi ne mărturisim păcatele noastre înaintea Preotului, cel care are puterea a dezlega pe pământ, apoi şi în ceruri dezlegate sunt. Matei Cap. 8 Stih 18.

Cum zice David la Psalm 31 Stih 6. "Zis-am mărturisi-voi asupra mea fărădelegile mele Domnului, (şi de aici înainte,) şi tu ai şters păgânătatea inimii mele".

La fel ne învrednicim prin mărturisire a primi Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pentru care zice David la Psalm 33 Stih 8. "Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul". Şi iarăşi: Psalm 116 Stih4. "Paharul mântuirii voi lua, şi numele Domnului voi chema".

Iar jidovii, pentru că au răstignit pe Domnul, sunt jos, şi aici în viaţa aceasta vremelnică, că n-au împărăţie, nici statornicie, ci risipiţi, surghiuniţi în

toată lumea, şi când mor, fără de toată îndoiala merg jos la Tartarul cel din afară, că n-au preoție ca să dezlege lor păcatele, şi mor în păcate.

Cum zice Isaia spre fața lui Hristos: Cap. 20 Stih 11. “Şi pentru mine s-au făcut aceasta vouă: întru dureri veți adormi".

Şi Proorocul Ieremia mai lămurit zice: Cap. 16 Stih 6. "Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, mari şi mici, pentru că n-au frânt pâine la mort, nici au adăpat pe mortul cu paharul mângâierii, adică: n-au dat trupul şi sângele lui Hristos, la cei care vor să moară “.

Şi întru adevăr zic că atunci când mor jidovii, îndată se face o putoare nesuferită.

Arătat dar am făcut, că Preoția n-au rămas între jidovi până în veci, ci cum au venit Hristos îndată au lipsit de la dânşii, măcar că s-au jurat Dumnezeu lui David, ca să fie până în veac Preoția. La fel au lipsit de la neamul jidovesc şi Împărăția.

Măcar că au zis Dumnezeu prin glasul lui Ieremia: Cap. 33 Stih 2. “Dacă va înceta făgăduința zilei şi a nopții, a nu mai fi ziua şi noaptea: atunci va înceta şi făgăduința mea ce am făcut cu robul meu David, ca Fiii lui să împărătească pe scaunul lui până în veci". Psalm 88 Stih 34.

Cum şi prin David zice: "O dată m-am jurat întru cel sfânt al meu, au mințI-voi lui David? Sămânța lui în veac va rămâne", şi altele.

Arătat este că Hristos este Împăratul cel veşnic, şi Preotul cel veşnic, după rânduiala lui Melhisedec care au închipuit jertfa lui Hristos cu pâine, şi cu vin. Geneza 14 Stih 18.

HAHAMUL:

Bine părinte că ai arătat prin mărturii bune, cum că Hristos au avut darul Preoției, însă acolo unde au surghiunit pe acela care au făcut ucidere prin neştiință, la una din cetățile pribegilor. Au trebuit să şază acolo până când ar fi murit Arhiereul cel mare: şi Hristos poate n-au fost Arhiereu: ci Preot numai, şi cum zici tu că cu moartea lui Hristos, s-au întors Adam din iad la patria sa, ca mai vârtos nu se află nicăieri scris să fi hirotonisit cineva pe Hristos, Arhiereu.

NEOFIT:

O Hahamule, bine au zis Hristos prin glasul lui Avacum zicând Cap. 1 Stih 6. "Vedeți defăimătorilor, şi priviți, şi vă minunați, că lucrez eu în zilele voastre, şi nu-l veți crede, chiar de vă va şi povesti vouă cineva". Aşa şi tu, din câte mărturii ți-am arătat, tu tot nu vezi. Au n-ai citit la Proorocul Zaharia niciodată, că zice: Cap. 3 Stih 1. „Şi mi-au arătat mie Domnul pe Iisus Preotul cel Mare, stând înaintea feții îngerului Domnului, şi satana sta de-a dreapta lui ca să-l ispitească".

Au n-au ispitit diavolul pe Hristos când l-au pus pe o stâncă înaltă, şi Hristos au zis către el, "du-te înapoia mea, satano". Matei Cap. 4 Stih 10.

Precum mai adaugă aici Proorocul: Cap. 3 Stih 1. "Şi au zis Domnul către Diavolul: ceartă-te pe tine Domnul", şi altele.

Arătat am făcut cu mărturii bune, că Hristos au fost, şi este, şi va fi, fără de sfârşit, Împărat al Împăraților, şi Arhiereul cel Mare, peste toți Arhiereii.

Măcar că nu s-au hirotonisit de mână de om, ci însuşi de la Tatăl s-au uns, că Fiul lui Dumnezeu este, şi de la sfinţia sa sfinţesc toate cele şapte Taine creştineşti ale Bisericii.

Cum zice Solomon, la Pilde Cap. 9 Stih 1. “Înţelepciunea şi-au zidit ei şi casa şi-au întărit cu şapte stâlpi," adică: cu şapte Taine, ale Bisericii, şi Hristos este înţelepciunea, că mai adaugă Prorocul şi zice: Sirah Cap. 5. "Veniţi de mâncaţi pâinea mea, şi beţi vinul care am dres vouă", adică Trupul şi sângele lui Hristos, însemnează. Cum zice mai sus: Stih 2. “Junghiat-au jertfele sale: şi au amestecat cu vin".

Aicea proroceşte Solomon, cum că Hristos se va junghia pe cruce, şi se va aduce jertfă pentru toată lumea. Şi zice: "şi au amestecat vin", foarte acoperit arată prorocul, că va ieşi din coasta lui Iisus apă amestecată cu sânge.

Iată am arătat prin multe mărturii luminate, cum că Hristos este Arhiereul cel Mare, care cu moartea sfinţiei sale au scos sufletele strămoşilor, şi ale Prorocilor, din iad, că au fost acolo surghiuniţi pentru uciderea aceea ce o au făcut strămoşul nostru Adam, fără de ştiinţa lui, ci prin înşelare.

HAHAMUL:

Cum zici tu părinte, că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, oare Dumnezeu are Fecior? că eu n-am aflat, că Dumnezeu să aibă Fiu.

NEOFIT:

Ascultă o, Hahamule, ce zice David: Psalm 88 Stih26. “Acela mă va chema pe mine: Tatăl meu eşti tu".

Pentru cine zice David cuvintele acestea? Au nu grăieşte Duhul Sfânt prin glasul lui David pentru Hristos, precum puţin mai jos zice: Stih 27. "Şi eu întâi născut voi pune pe dânsul". Şi iarăşi: Psalm 109 Stih 4. "Din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut".

La fel şi Fiul său, Solomon, încă proroceşte pentru Iisus, Fiul Tatălui, zicând: la Pilde Cap. 30 Stih 4. "Cine s-au suit în cer, şi s-au pogorât: Cine au adunat vânturile în sine?, şi altele. Care este numele lui, şi care este numele Fiului său: ca să cunosc".

Cum zice Dumnezeu către Moise, Exod Cap. 6 Stih 3. “Eu sunt Dumnezeu Iehova: m-am arătat lui Avraam, şi lui Isac, şi lui Iacob, cu numele meu Sadai: şi numele meu Iehova", Iezechiel Cap. 10 Stih 5. (adică numele Fiului meu,) nu 1-am arătat lor.

Arătat am făcut că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu cel adevărat.

HAHAMUL:

Dacă este Iisus Fiul lui Dumnezeu, pentru ce au luat trup din Maria, să fi venit aşa, pe pământ Dumnezeirea goală, fără de trup, de ce, şi pentru ce au fost trebuinţă, ca să intre Iisus în pântecele unei Fecioare, şi să se nască, şi să se taie împrejur, şi să petreacă pe pământ 33 de ani, cu oamenii?

NEOFIT:

De multe ori ţi-am mai spus pentru ce au fost trebuinţă: ca să vină Hristos pe pământ, adică: pentru mântuirea oamenilor.

Cum dară ar fi venit Hristos să dea însăşi Dumnezeirea pentru mântuire, şi să fie pricinuitor de moartea oamenilor! Căci Dumnezeirea singură, nu poate să o vadă omul, şi să rămână viu. Exod 33 Stih 20.

Cum şi însuşi Mântuitorul zice: “Pe Dumnezeu nimenea nici odinioară nu l-au văzut" Ioan Cap. 6 Stih 46. "Şi nimic nu s-ar fi făcut, nici Iuda n-ar fi avut pe cine să vândă, nici jidovii n-ar fi avut pe cine să răstignească. Cum s-ar fi împlinit Scriptura?"

Şi mai vârtos că însuşi Hristos zice: "Cu ce măsură veţi măsura, cu aceea se va măsura vouă". Matei Cap. 7 Stih 2: Aşa au făcut şi Hristos: cu ce măsură au măsurat satana când au înşelat pe Eva, nu s-au apropiat de Adam că firea bărbătească tare fiind, diavolul s-au temut că nu-l va asculta, ci s-au apropiat de Eva, ca o fire muierească, ce este mai slabă, şi nici de Eva nu s-ar fi apropiat cu diavolia lui goală, că nici Eva nu 1-ar fi ascultat: ci au făcut diavolul alt meşteşug că s-au întrupat în trup de şarpe, şi Eva au gândit că grăieşte cu şarpele, Geneza 3 Stih 4. "Şi înlăuntrul şarpelui au fost ascuns diavolul, şi amăgindu-se Eva au înşelat pe Adam bărbatul său, şi aşa s-au săvârşit călcarea de poruncă", întru acest chip au măsurat şi Hristos la diavolul, că n-au venit numai cu însuşi Dumnezeirea sa singură, că nu s-ar fi apropiat diavolul de dânsul să-l ispitească, nici în Iuda n-ar fi intrat, nici în Caiafa, nici în Anna, nici în cărturari, nici în Pilat: ci în scurt să zic, că nu s-ar fi făcut nici o treabă: ci au făcut şi Domnul Hristos alt meşteşug: că s-au sălăşluit în prea curata Fecioară Maria, şi au luat Trup.

Cum David foarte ascuns zice: la Psalm 18 Stih 2. "Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea vesteşte ştiinţă". Adică: Arhanghelul Gavriil spune veste bună Fecioarei Maria, că va naşte prin Cuvântul lui Dumnezeu, pe Iisus. Luca Cap. 1 Stih 35. Căci Gavriil lumină este, şi Maica Domnului altă lumină, iar noaptea se numeşte satana, şi Eva încă se numeşte întuneric: vesteşte satana Evei ştiinţa, adică: să mănânce din pomul ştiinţei, din care au oprit Dumnezeu. Şi precum satana prin şarpe vesteşte Evei, adică: o îndeamnă pe ea să mănânce din pomul cel oprit. Aşa şi Hristos Mântuitorul răsplăteşte lui prin trupul ce au luat de la Fecioara Maria, prin Buna Vestire a lui Gavriil, precum face Pescarul când aruncă undiţa în mare să prindă peşte, nu aruncă undiţa goală, că nu vine peştele, ci o îmbracă pe ea cu un vierme, şi peştele gândind că este tot vierme, şi se prinde.

Aşa şi satana, balaurul cel mare, gândind că Hristos cu totul numai om este, dar nu şi Dumnezeirea, aşa s-au prins.

Şi pentru aceea zice David spre faţa lui Hristos: Psalm 21 Stih 6. "Iar eu sunt vierme, şi nu om", adică: "omenirea ce am luat trup este ca viermele, şi poate prinde peştele, balaurul cel mare, pe satana".

Cum şi Avacum zice: Cap. 1 Stih 15. "Pieirea cu undiţa au smuls", adică: Hristos au prins pe satana (care pieire se numeşte) cu undiţa, şi altele. Avacum Cap. 30 Stih 15.

Iar după limba evreiască zice (toilas) care cuvânt va să zică: gândac care lucrează mătase, şi cum gândacul acela trebuie întâi să fie mort, apoi să învieze,

aşa şi Hristos: cu moartea sfinţiei sale au înviat neamul omenesc, care au fost mort mai înainte.

Şi aşa tot omul care voieşte ca să învieze la viaţa veşnică, trebuie în viaţa aceasta vremelnică, să-şi omoare trupul său prin pocăinţă, să plângă pentru păcatul lui Adam. Căci 70 de ani, care ne-au dăruit Dumnezeu nouă, ca să trăim pe pământ, sunt ca să împlinim ziua lui Adam. Psalm 89 Stih 10.

Căci Dumnezeu zice către Adam: Geneza Cap. 2 Stih 17. "În care zi vei mânca din pomul ştiinţei, cu moarte vei muri, cu două morţi şi trupească, şi sufletească".

Şi Adam au trăit nouă sute şi treizeci de ani, după ce au greşit. Geneza Cap. 5 Stih 5. Pentru aceea trebuie să înţelegem duhovniceşte, că de la Dumnezeu minciuna nu iese. Că o mie de ani la Dumnezeu lui îi sunt ca ziua cea de ieri. Psalm 89 Stih 4. “Şi ziua aceea au zis Dumnezeu lui Adam, că nu va ajunge“, adică o mie de ani, şi au trăit Adam nouă sute şi treizeci de ani, şi n-au ajuns să-şi împlinească ziua şaptezeci de ani, şi acei şaptezeci de ani, ne-au dăruit Dumnezeu nouă, ca să împlinim ziua lui Adam, strămoşul nostru, cu pocăinţă, cu fapte bune, să omorâm mădularele noastre, ca să înviem la viaţa veşnică.

Şi am arătat pentru întruparea lui Hristos: nu mă lasă ştiinţa a mă lenevi, şi a nu scrie, un răspuns, ca să ştie tot creştinul, a-l da, şi să răspundă jidovului, că jidovii ne întreabă pe noi, dacă au fost propovăduit de la Proroci, ca să vină Hristos pe pământ, şi să se întrupeze de la Duhul Sfânt, şi din Maria Fecioara, pentru ce dară au fost trebuinţă ca să logodească Preoţii pe Maria cu Iosif? Noi să răspundem.

Pentru ca să nu cunoască diavolul, că el prea bine au auzit, mai înainte, pe Isaia strigând: Cap. 7 Stih 13. “Iată, o Fecioară va lua în pântece, şi va naşte Fiu": şi altele.

Precum şi Ieremia pentru acel Fiu zice: Cap. 30 Stih 6. “Întrebaţi şi vedeţi azi de s-au născut Fiul". Şi tot cerca satana care Fecioară va fi aceasta, din care se va naşte Hristos: ca să facă tulburare şi de aceea au logodit pe Maria, ca să gândească satana că de la Iosif s-au născut Iisus Hristos,

Cum şi voi jidovii, credeţi aşa, până în ziua de astăzi, că Hristos de la Iosif este născut. Cap. 2 Stih 19.

La fel şi pentru ca să nu cunoască satana, cu adunarea lui, cu jidovii.

Zice Hristos când era pe cruce: "Femeie, iată Fiul tău". Ioan Cap. 19 Stih 26.

Cum şi îngerul au zis către Iosif: "Ia pe Maria, femeia ta". Matei Cap. 1 Stih 20. Tot pentru ca să nu priceapă satana.

Iar după ce s-au născut Hristos zice îngerul către Iosif: "Ia pe Pruncul, şi pe mama lui, şi fugi la Egipt". Matei Cap. 2 Stih 13.

Şi după ce au murit Irod zice iarăşi îngerul către Iosif: "Scoală-te şi ia Pruncul şi pe mama lui, şi te du la pământul lui Israel" Stih 20. Tot acoperit grăieşte îngerul ca să nu priceapă satana.

Şi ascultă pentru logodna aceea, cât de tăinuit grăieşte Isaia zicând: Cap. 29 Stih 11. „Şi se va da cartea aceasta pecetluită, la cela ce ştie carte zicând lui citeşte, şi va răspunde el că nu pot, că este pecetluită".

Cartea aceasta pecetluită, însemnează pe Fecioara Maria. Cum şi Solomon o numeşte pe dânsa Grădină închisă, şi izvor pecetluit, Numerii Cap. 4 Stih 2. Şi Iezechiel numeşte pe dânsa Maică a Domnului, Cap. 44 Stih 2. uşă încuiată zicând: "Şi au zis Domnul către mine, uşa aceasta încuiată va fi, şi nu se va deschide, şi nimenea nu va trece printr-ânsa" Stih 3. "Că Domnul Dumnezeul lui Israel va trece printr-ânsa, şi va fi încuiată". Vezi cât de luminat au văzut Iezechiel, că Maica Domnului Fecioară au fost, mai înainte de naştere, şi la naştere, şi după naştere. Aşa şi Isaia o numeşte pe dânsa carte pecetluită, şi zice: "că s-au dat celui ce ştie carte", adică: lui Iosif care au ştiut însoţirea de nuntă, s-au dat Maria de preoţi. Căci Iosif au avut şi Fii: şi au zis Iosif, că nu poate să deschidă cartea aceasta, că pecetluită este, şi altele. Iată am dat răspuns cu ajutorul lui Hristos, şi pentru ce au fost trebuinţă ca să ia Hristos trup, şi pentru ce au fost trebuinţă, ca să logodească pe Maica Domnului cu Iosif

HAHAMUL:

Dacă au fost Hristos Arhiereu, şi întâi născut, mai în scurt aşa să zic Fiul lui Dumnezeu cum zici şi tu Părinte: apoi pentru ce au plătit vamă, adică drahmă. Matei Cap. 17 Stih 27. Căci Preoţii, şi întâi născuţii, nu era obiceiul să dea dajdia aceasta.

NEOFIT:

Drahma care au plătit Hristos, au fost ca să se împlinească Scriptura, după zisa Psalmistului: Psalm 68 Stih 6. "Că cele ce n-am jefuit atunci am plătit". Şi deşi n-au fost datoria să plătească vama aceea, de vreme ce era întâi născut, el le-au plătit pentru ca să nu ştie nimenea cine este el.

Şi mai vârtos ca să arate lui Petru, ucenicul său, minunea aceea, că banul acela l-au aflat în gura peştelui ce l-au prins, precum au prorocit Hristos Mântuitorul.

HAHAMUL:

Mai sus ai pomenit Părinte, din Prorocirea lui Isaia care zice: "Iată Fecioara va lua în pântece". Şi altele: Şi ai zis că pentru Maria, mama lui Iisus grăieşte Prorocul: tu Părinte prea bine ştii limba cea evreiască, că ai fost învăţătorul nostru, şi în limba noastră cea evreiască Fecioara care nu este stricată se zice (naară).

Iar Isaia zice (almu), care cuvânt va să zică tânără muiere, adică: stricată şi tânără: şi Prorocul pentru Ahaz grăieşte acestea.

NEOFIT:

Ascultă şi răspunsul meu Hahamule, prea bine, că prea bine ai şi întrebat, şi prin întrebarea aceasta, mai mult m-am luminat ca să cred în Hristos fără de nici o îndoială.

Mai întâi să ştii tu Hahamule, că nu se poate să înţelegem prorocirea aceasta a lui Isaia că grăieşte pentru Ahaz, că Ahaz era atunci în vârstă de 17

ani, când Isaia au zis aceste cuvinte, "iată Fecioara va lua în pântece": şi Prorocii nu s-au obişnuit ca să zică prorocirea lor pentru un lucru ce au trecut, ci mai vârtos pentru un lucru ce avea să se întâmple cu mulți ani viitori înainte, că aşa de luminat vedea Prorocul vedenia lui, şi cu atâta credință ca şi cum ar fi fost trecut lucrul acela cu mulți ani mai înainte.

Iar pentru cuvântul care zice Prorocul (almu), şi nu zice (naară) ascultă mai întâi o, Hahamule, cum zice Sirah: Cap. 48 Stih 25, 26. 28. Pentru Prorocul Isaia zicând: "Isaia Prorocul cel mare şi credincios întru vederea sa: cu Duh mare au văzut cele de pe urmă, şi altele: până în veci au arătat cele ce vor să fie, şi cele ascunse mai înainte de ce au venit", aşa au văzut şi pentru Fecioara Maria mai înainte, că va fi logodită cu Iosif: şi pentru aceea zice (almu) şi nu zice (naară): că cuvântul (naară), după limba evreiască, se înțelege Fecioară nestricată, nici logodită. Iar cuvântul (almu), se înțelege Fecioară logodită şi nestricată: şi o mărturie prea luminată voi aduce, cum că aşa este. Adică: unde se află în sfânta Scriptură cuvântul (naară), se înțelege Fecioară nici logodită, nici stricată. Iar unde se află cuvântul (almu), va să zică: Fecioară logodită, şi nestricată. Măcar că numai în două locuri se află în toată sfânta Scriptură, cuvântul (almu), odată la Isaia, şi altădată la Geneza. Să vedem când au trimis Avram pe sluga sa cea mai mare peste averile sale: Geneza Cap. 24 Stih 4. "Ca să ia muiere lui Isac Fiului său, din pământul său, unde s-au născut Avraam, şi s-au sculat sluga aceea, şi s-au dus la Mesopotamia, la cetatea lui Nohor, Stih 11, şi au stătut sluga lângă o fântână, afară din cetate şi au zis: Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam, Stih 13. Iată eu stau la fântâna apei acesteia, şi fetele vor veni aici la apă, şi la care fată eu voi zice: dă-mi apă să beau, şi ea va zice către mine, bea tu, şi cămilele tale voi adăpa. Atunci voi cunoaşte eu, că Fecioara aceasta ai gătit lui Isaac “.

Şi au zis (naară), adică: Fecioară nestricată, nici logodită, Stih 26. Iar după ce au ieşit Reveca, şi au adăpat toate cămilele lui, şi pe sluga aceea, atunci au scos el cercei de aur, şi au pus şi două brățări pe mâinile ei, adică au logodit-o pe ea, şi au intrat sluga aceea cu toți oamenii, şi cămilele lui, în casa lui Vathuil, Tatăl Revecăi, şi au zis sluga către neamul Revecăi, eu am tăbărât lângă fântână, şi am zis: Stih 43. La care Fecioară voi cere apă să beau, şi altele, atunci au zis (almu), că era Reveca logodită.

Arătat este prea luminat, că Fecioara nelogodită, se zice (naară), în limba evreiască. Iar Fecioară curată, şi logodită, se zice (almu), şi pentru aceea Isaia proroceşte pentru întruparea lui Hristos zice: “Iată o Fecioară va lua în pântece", zice (almu), că Maria logodită era. Şi pentru Fecioara aceasta logodită zice David, Psalm 86 Stih 5. “Maica Sionului va duce omul, şi om s-au născut într-ânsul" adică: Hristos s-au născut fără împreunare trupească. Cum adaugă şi zice: ,,Şi însuşi cel prea înălțat l-au întemeiat pe dânsul. Cum şi puțin mai sus zice: Stih 2. “Prea slăvite, s-au gătit pentru tine cetatea lui Dumnezeu“. Maica Domnului se numeşte cetatea lui Dumnezeu, că au purtat pe Hristos Dumnezeu în pântecele ei. Cum şi Ieremia zice: Cap. 31 Stih 22. "Că au făcut Dumnezeu mântuire spre sădire nouă pe pământ, că au înconjurat partea femeiască pe un bărbat" adică Fecioara Maria, au înconjurat, cu Sfântul trupul ei pe Hristos:

Bărbatul cel fără păcat. Cum şi Isaia zice: Cap. 9 Stih 6. "Prunc s-au născut pentru noi şi Fiu ni s-au dat nouă “, şi altele.

Iar până aici au fost vorba pentru două întrebări ale jidovilor, şi răspunsul ce am dat eu prin ajutorul lui Hristos Mântuitorul meu, adică pentru tăierea împrejur, şi pentru ziua de sâmbătă. De aici înainte, ne stau şi celelalte întrebări, că şapte întrebări întreabă ei pe creştinii noştri, cum am pomenit mai sus.

ÎNTREBAREA A TREIA

Moise porunceşte jidovilor zicând: la a doua Lege Cap. 25 Stih 5. “De vor locui doi fraţi într-un loc, şi unul dintr-ânşii va muri, şi n-au rămas sământa de la el: muierea celui mort să nu se mărite după bărbat din afara casei, ci fratele bărbatului ei, va intra la ea, şi o va lua pe dânsa, să-i fie lui muiere, iar de nu va vrea el să ia pe muierea fratelui său, atunci va descălța ea pe dânsul de un picior, înaintea adunării, şi-l va scuipa în obraz", şi altele.

Acuma ne întreabă jidovii pe noi creştinii, dacă Hristos n-au venit să strice legea lui Moise, ci să o împlinească, Matei Cap. 5 Stih 17. Pentru ce nu păzim noi, creştinii porunca aceasta? Că ei, adică jidovii, cu multe erezii drăceşti fac papucul acela, cu 12 noduri, şi piciorul cel drept, al fratelui bărbatului celui mort, îl spală şi îl rade cu un cuțit, până şi sânge se întâmplă să iasă de multe ori, şi îl încalță cu acest papuc cu 12 noduri, cu multă greutate, adică: numai cu 2 degete, cu degetul cel gros, şi cu degetul cel mic.

Bine au zis Hristos: "Vai, vouă, Fariseilor, că încărcați pe oameni cu sarcini grele, şi voi nici cu degetul nu vă atingeți". Matei Cap. 23 Stih 4. Căci încarcă pe văduve, şi mulți bani trebuie să dea văduvele la hahamii lor pentru descălțarea papucului, care de dânşii se numeşte (hliți), şi de multe ori cer hahamii atâta mulțime de bani pentru hliții aceia, încât săracele văduve silite sunt de hahami, ca să umble prin țări străine, şi depărtate, cu cărțile rabinilor, pentru milostenie, şi aduc milostenie, şi umplu pungile rabinilor. Cu adevărat cerul, şi pământul va trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece, Luca Cap. 21 Stih 1, care şi zice: "Vai, vouă Cărturarilor şi Fariseilor, fățarnici, care mâncați casele văduvelor". Matei Cap. 27 Stih 13.

RĂSPUNS

Să vedem la alt loc porunceşte Moise jidovilor cu porunca lui Dumnezeu, ca fetele să nu se mărite, după bărbat de alt neam, ci din neamul său, ca să nu se strămute moşia de la un neam la alt neam. Această poruncă au fost pentru trei pricini, una ca să nu se înstrăineze moşia de la un neam la alt neam: dară pentru aceea trebuie ca să păziți voi jidovii descălțarea papucului acestuia, că sunteți surghiuniți, şi risipiți pe toată lumea, şi moşii nu aveți.

Iar pricina a doua pentru care au fost poruncă să nu se amestece neamurile, au fost pentru ca să se cunoască din care neam este Hristos Mesia, că din neamul lui Iuda s-au aşteptat Hristos Mântuitorul. Şi până la naşterea lui Hristos, s-au păzit porunca aceasta, şi nu s-au amestecat neamurile, iar după ce

s-au întrupat Hristos Mântuitorul, nici o trebuinţă nu mai este de a se păzi porunca aceasta.

Iar pricina a treia, pentru care au fost porunca să nu se amestece neamurile, au fost pentru neamul lui Solomon, din care neam s-au tras Iuda vânzătorul, care tot neamul acesta au rămas şi rămâne blestemat şi rătăcit, până la sfârşitul lumii. Cum îl blesteamă şi David zicând: Psalm 108 Stih 12. "într-un neam să se strângă numele lui". Cum am pomenit mai sus. Şi până la venirea lui Hristos s-au păzit de nu s-au amestecat neamurile. Iar după ce au venit Hristos, s-au început a se amesteca neamurile, însă Hristos Mântuitorul este milostiv şi nu lasă în pierzare pe cei din neamul cel bun, şi cheamă către mântuire, că vedem că în toate zilele, şi în toate ţările vin mulţime de jidovi către credinţa lui Hristos. Şi un păgân de haham, m-au întrebat foarte păgâneşte, împotriva Evangheliei, unde zice pentru smochinul pe care l-au blestemat Hristos, şi s-au uscat îndată. Matei Cap. 21 Stih 19. Şi mi-au mai zis, că Marcu zice Cap. 11 Stih 12, că nu era vremea smochinilor, pentru ce dară au blestemat Hristos smochinul, care încă este zidirea lui Dumnezeu, şi nu avea nici o vină, şi i-am răspuns lui tâlcul Sfântului Ioan Gură de Aur, că smochinul însemnează neamul jidovesc, şi Domnul Hristos flămând fiind, dorea a afla roadă bună într-ânşii, adică: faptă bună, şi neaflând i-au blestemat, însă cu toate acestea, că deşi n-au aflat Hristos atunci fapte bune într-ânşii, tot nu s-au îndurat să-i blesteme ca un milostiv ce era socotind poate că în vremea viitoare vor face fapte bune. Iar pentru Marcu ce zice: că nu era vremea smochinelor, aceasta este, adică: Hristos Mântuitorul, ca un Dumnezeu ce ştie mai înainte toate cele ce vor să fie în vremea viitoare, văzând că nu este pentru dânşii nici o vreme până la sfârşitul lumii, ca să facă ei fapte bune. Cum zice Ieremia Cap. 8 Stih 13. "Nu sunt smochine în smochin, atunci l-au blestemat de s-au uscat neamul jidovesc până în ziua de astăzi". Iar rabinul iarăşi mi-au zis: "Cum nu facem noi jidovii rod, că în toate zilele vin de la neamul jidovesc, către credinţa lui Hristos", şi eu i-am răspuns, că acestea care vin către Sfântul botez, sunt din seminţiile cele care s-au amestecat cu neamul lui Simeon, de la Hristos încoace. Şi pentru aceea zice Isaia: Cap. 10 Stih 22. "Şi de va fi norodul meu Israel ca nisipul mării rămăşiţă, se va mântui".

ÎNTREBAREA A PATRA

La multe locuri porunceşte Moise zicând: Exod 13 Stih 9. "Şi cuvintele acestea ale ieşirii Egiptului, să le legaţi semn pe mâinile voastre, şi să fie neclătinat înaintea ochilor tăi, şi aducerea aminte totdeauna de ieşirea Egiptului". a doua Lege Cap. 6 Stih 8. La fel porunceşte Moise la multe locuri: ca să se mănânce şapte zile în tot anul azimă nedospită. Exod Cap. 12 Stih 19. "Acuma dară, dacă au venit Hristos ca să împlinească legea lui Moise": Cap. 32 Stih18. Pentru ce voi creştinii nu păziţi poruncile acestea cum păzim noi jidovii, până în ziua de astăzi, că mâncăm la pastele noastre azimă nedospită? Numerii Cap. 28 Stih 17.

La fel scriem şi cuvintele ieşirii Egiptului pe pergament, şi le legăm pe mâini, şi pe capetele noastre, şi la pragurile uşilor noastre le punem, ca să ne

aducem aminte totdeauna. Să mulţumim lui Dumnezeu de facerea de bine, că ne-au scos pe noi din robia Egiptului.

RĂSPUNS

De multe ori ţi-am spus o Hahamule că Slobozirea Egiptului, au închipuit, slobozirea sufletelor din iad. Ascultă ce grăieşte Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia zicând: Cap. 31 Stih 31. “Iată zile vin, zice Domnul, când voi pune casei lui Israel legătura nouă de pace nu după legătura care am făcut cu părinţii lor, în ziua în care i-am scos pe ei din pământul Egiptului, că n-au rămas ei întru aşezământul meu, ci alt aşezământ de pace voi aşeza cu dânşii, după zilele acestea. Domnul mai zice: "da-voi legile mele în gândurile lor, şi în inimile lor le voi scrie".

Ai auzit hahamule că zice că va scrie legea lui Hristos în inima lor, cum şi este scris, la tot creştinul în inima lui legea lui Hristos.

Iar pentru voi jidovii, ascultă ce zice Prorocul Ieremia, Cap. 17 Stih 1. "Păcatul lui Iudea scris este cu condei de fier, şi cu unghie de diamant, săpat pe lespezile inimilor lor", şi în zadar mulţumiţi pentru ieşirea Egiptului, că ce folos că aţi scăpat din robia lui Faraon, şi aţi intrat în mai mare robie, sub urgie dumnezeiască veşnică. Măcar că voi nu cunoaşteţi, că măgarul nu cunoaşte greutatea lui, aşa şi voi, nu cunoaşteţi, că mai amară este robia aceasta de acuma. La robia Babilonului, la fel şi la Egipt au fost Moise, şi Aaron, şi bătrânii care vă mângâiau. Iar acuma în robia aceasta îndelungată, sunteţi risipiţi, şi nici un om luminat nu aveţi, ci numai hahamii cei procleţi care vă înşeală, încă nici ei nu vor să se pocăiască, nici pe norodul cel prost nu-l lasă să cunoască adevărul, Matei Cap. 27 Stih 14. Ci le tâlcuiesc Sfânta Scriptură foarte păgâneşte.

Cum şi aici unde pomeneşte Moise, ca să fie ieşirea Egiptului neuitată, zice în limba evreiască (tat fat) tâlcuieşte Ravi Solomon zicând: (tat) se înţelege în limba arăbească, două, şi (făt), se înţelege în limba Vidarriului încă două, deci două cu două fac patru şi fac hahamii din piele de viţel un nod, scriind pe acea piele patru capete, de Scriptură cap al şaselea de la a doua lege, de la stih al patrulea. Ascultă Israile, până la Stihal zecelea. Aceste stihuri, le scriu eu pe o bucată de piele de viţel: şi de la Stih13 şi până la Stih 22, de la capitolul al 11 de la a doua lege, scrie pe altă piele de viţel de la ieşire, de la începutul capitolului al 13 până la Stihal 11 şi de la Stih al 11 până la al 13 StihAceste patru rânduri le scriu pe patru bucăţi de piele de viţel, şi le pun într-un nod de piele şi cu curele, făcut cu multe erezii, şi le pun pe cap în toate zilele dimineaţa la spurcata rugăciunea lor: cum şi mâna cea stângă încă o leagă şi de dânşii se numeşte (tafiliu). Şi hahamii zic că şi Dumnezeu pune aceasta în Cap când se roagă. Aşa scrie la urâtul lor Talmud, (la aşezarea buruhas ius) Exod Cap. 33 Stih 23. Şi unde zice Dumnezeu către Moise: dosul meu vei vedea: tâlcuieşte un rabin al lor, şi numele lui Ham Fiul lui Vizna, zicând că nodul de tafilin au arătat Dumnezeu lui Moise, şi au scornit hahamii, de fac un nod la curea care vine la ceafa, cu multe erezii, şi ticăloşii, de jidovii cei proşti plătesc la Haham pentru nodurile acelea când se rup. O blestemaţii de rabini, oare Moise în limba arăbească, s-au tătărească au grăit? Moise limpede în limba evreiască au grăit,

că (tat) în limba evreiască va să zică lut călcat, şi tare uscat, care cu neputinţă este al mai călca. Şi această zice Moise: să fie neclătită între ochii tăi ieşirea din Egipt: că între ochi şăd creierii capului, şi acolo este şi toată mintea omului. Şi zice Moise (tat făt), ca să fie nelipsită din mintea omului ieşirea din Egipt, nu de cel trupesc Egipt zice Moise, ci de slobozirea sufletelor din iad, care duhovniceşte se numeşte Egipt. Precum zice şi Ieremia: Cap. 16 Stih 14. Iată vin zile zice Domnul, că nu veţi mai grăi zicând: Viu este Domnul, care au scos pe fiii lui Israel din pământul Egiptului, ci veţi zice, viu este Domnul care ne-au scos pe noi din întuneric. De la amiază noapte, adică: din iad, şi noi Creştinii, avem neclătit între ochii noştri semnul cinstitului şi sfântului mir. Cum zice Prorocul Iezechiel, Cap. 9 Stih 4. Şi sfântul Ioan Bogoslov la Apocalipsis: Cap. 27 Stih 13. "Celor ce au semnul peste frunţile lor, să nu faceţi nimica." Adică: de pravoslavnicii care au semnul sfântului mir, nu se vor putea atinge oastea lui Antihrist să-i înşele. Şi cu mâinile facem semnul cinstitei cruci. Cum şi Preoţii noştri leagă semnul cinstitei cruci pe mâini, adică sfintele rucavițe, care le pun la vremea sfintei Liturghii, pe care rucavițe sunt semnele crucii. Pentru care semn zice Duhul Sfânt prin glasul lui David: la Psalm 59 Stih 4. "Dat-ai semn celor ce se tem de tine, ca să fugă de la faţa arcului". Cum şi Isaia zice, Cap. 11 Stih 12. "Şi va ridica semn între neamuri". La fel şi pentru azimă zice Moise: Exodul Cap. 34 Stih 18. "Şapte zile să mâncaţi azimă. Şi iarăşi: şapte zile să păziţi colibele" Numerii Cap. 29 Stih 12. Iar ei prăznuiesc sărbătorile acestea câte opt zile, şi dacă întreabă cineva pe dânşii, pentru ce prăznuiţi câte o zi mai mult? răspund ei şi zic: Căci Moise zice: Numerii Cap. 28 Stih 17. Şi în 15 zile în luna întâi, (adică martie), să se înceapă praznicul azimelor. La fel şi praznicul colibelor, să se înceapă în a 15-a zi a lunii a şaptea, adică: a lui septembrie. Şi când au fost ei la Ierusalim, ce este mai sus decât tot pământul, şi au fost strajă pusă în vârful muntelui, şi au văzut ei, în care minut s-au ivit lumina, şi îndată au aprins flacăra, şi s-au cunoscut în toată ţara, că s-au născut lumina, şi îndată au început a număra zi întâi. Iar acuma sunt ei în robia aceasta risipiţi în toate ţările şi nu cunosc în ce zi, s-au minut se iveşte lumina, şi pentru acea îndoială, fac câte o zi mai mult, la pasha, şi la cuscile lor. Aşa scrie la Talmud, la aşezarea (baiţa). Iar eu am întrebat pe un rabin, Moise porunceşte la multe locuri zicând: Leviticul 16 Stih 29. în zece zile a lunii a şaptea, să smeriţi sufletele voastre, şi cel ce nu va smeri pe sufletul său, îl va pierde pe el, Cap. 23 Stih 27. Acuma dară pentru ce nu postiţi două zile ? Numerii Cap. 29 Stih 7. Pentru îndoiala naşterii lunii, mai vârtos că este primejdie sufletească, că ce va folosi omul, de au dobândit toată lumea măcar, apoi ş-au pierdut sufletul său. Matei Cap. 16 Stih 22. Şi mi-au răspuns rabinul: că n-au vrut hahamii, să îngreuieze pe norod, ca să postească două zile, una după alta. Eu i-am zis lui: mila voastră a rabinilor, ce aveţi voi asupra norodului celui prost al jidovilor, este întocmai cu mila ce au avut Iuda vânzătorul asupra săracilor, Ioan Cap. 12 Stih 4. când au zis: "Mai bine să se fi vândut mirul acela cu preţ, de trei sute de dinari, şi să se fi împărţit săracilor". Care aceste cuvinte n-au zis el doară că-i era milă de săraci, ci le-au zis pentru că era tâlhar, şi purta lângă dânsul şi punga. Aşa sunteţi şi voi rabinii, la paştile voastre, şi praznicul colibelor,

porunceşte Moise ca să se veselească la a doua Lege Cap. 16 Stih 14. Şi tâlcuiesc trei rabini, cum am pomenit mai sus la capitolul cel dintâi. Unul adică zice: "Cu carne grasă să plineşti porunca lui Moise, cum şi la Talmud, la aşezarea (moied euton), la cap, întâi, fila a noua, zice: (ain simha baloi ahila iştia), adică: nu este veselie fără mâncare, şi fără băuturi bune". Iar al treilea rabin zice: "că cu împreunarea trupească să plineşte legea lui Moise". Precum la capitolul cel dintâi le-am pomenit numele lor. Psalm 15 Stih 1. Iar aici nu voi să pomenesc numele lor prin buzele mele.

Acum rabinii aceştia de acum, ca să iasă din îndoială, împlinesc toate la praznicul paştilor, şi la a colibelor, şi se adună rabinii, şi hahamii, cu fariseii, şi umblă pe la toți jidovii, şi zic: (moldim lăsimha harim ismanim lasusoin), adică:" vreme au dat Dumnezeu pentru veselie şi bucurie", şi bieții jidovi cei proşti, măcar şi capul de ş-ar vinde, trebuie să le umple pântecele lor, cu mâncăruri şi cu băuturi. Aşa umblă ei de la o casă, la alta, până se îmbată, de îşi ies din minte. Apoi se duc pe la casele lor, de-şi fac spurcatele împreunări, şi pentru aceea prăznuiesc câte o zi mai mult, la praznicele lor acestea. Iar la ziua aceea a zecea, în luna a şaptea, care de dânşii se numeşte (im Chipir) când negreşit trebuie să se postească după lege, precum şi împreunarea este oprită, atunci nu fac o zi de post mai mult, pentru îndoiala naşterii luminii, după cum fac la praznicele celelalte de veselie, ci pradă pe bieții jidovi cei proşti, cu alt meşteşug, zicându-le hahamii: pentru că nu v-am îngreuiat pe voi, ca să postiți două zile, pentru îndoiala naşterii luminii, pentru aceea sunteți datori să dați milostenie, care de dânşii se numeşte (pidin), adică: răscumpărare, şi se pun rabinii, fariseii, şi dascălii, şi cel mai marele din hevra, care se zice (gavai) şi mulți săraci se pun la uşa capiştii lor, fiecare cu discul, şi nu lasă pe bieții jidovi să intre înăuntru, până nu plăteşte fiecăruia din cei de la uşă, care ei o cer milostenia aceasta, ca o mare datorie, cu mari gâlcevuri.

Cine din creştini va voi să vază această rătăcire jidovească, când va fi lumina lui septembrie de nouă zile, atunci la vremea de vecernie, să meargă la uşa capiştii lor, şi va vedea însuşi cum şed rabinii, şi ceilalți care am zis mai sus, cu discurile, şi cu clondirele de rachiu, şi de vin, şi cu turtă dulce: plini de beție. Şi cum vin ticăloşii jidovi cu luminări mari de ceară, şi cum nu-i lasă să intre, până nu împacă pe toți. Cu atâtea gâlcevuri, şi după ce astupă jidovul ochii rabinilor cu argint, atunci îl duce înăuntru, şi se pune bietul jidov cu fața în jos, şi hahamul cu o curea groasă îl bate peste spinare, patruzeci fără una, pentru greşealele cele de peste an. Şi apoi se scoală de la pământ şi-l mângâie rabinul, şi-i dă un pahar de vin, sau de rachiu, şi turtă dulce, şi zic: "să dea Dumnezeu la noi an dulce, iar la creştin an amar". Apoi se duc pe la casele lor şi mănâncă fiecare câte o căpățână de miel, zicând: "în anul acesta noi să ne facem la cap, iar creştinii la coadă", însă nu este aşa, că Moise au blestemat pe neamul jidovesc, zicând: a doua Lege Cap. 28 Stih 44. Că cei nemernici, adică: noi creştinii, ce mai înainte am fost printre dânşii, se vor face la cap, cum s-au şi împlinit, că am primit pe Hristos. Iar urâții de Dumnezeu jidovi, că au răstignit pe Domnul măririi, s-au făcut la coadă: până în ziua de astăzi. Şi pentru aceea mănâncă ei căpățâna aceea precum am zis. O, nebunilor jidovi,

măcar de veți mânca şi căpățână de câine, tot la coadă veți fi până în sfârşitul lumii. Căci însuşi Hristos: zice: Stih 45. "Şi vor veni peste tine toate blestemele acestea, şi vor fi întru tine, şi întru seminția ta spre semn, şi spre minune, până în veci" Stih 46. Iar după ce gustă ei toți, din căpățână aceea, încep a mânca, şi a bea, până nu mai pot. Apoi se duc la capişte, plini de mâncare, şi amețiți mai toți de beție, de se face în şcoala lor, o putoare nesuferită, şi atunci se suie rabinul pe amvon ce-1 au ei în mijlocul capiştii, şi dă poruncă să ceară iertăciune, unul de la altul, de greşelile ce ş-au făcut.

În care vreme cerându-şi ei iertăciune, după mania lor ce o au, care se asemănează maniei şarpelui, se întâmplă de multe ori, de se şi bat acolo, că stomacurile lor fiind pline de beție, şi aducându-şi aminte de strâmbătatea ce au făcut peste an aproapelui său, se bat foarte rău. Aşa am văzut de multe ori, că din iertăciunea aceea, ajung la ciomag, şi aleargă şi pe la judecători, după aceea şed în sinagogă desculți, douăzeci şi patru de ceasuri, plângând ca să vină Mesia, şi postesc, nici mâncând, nici bând nimica, după ce trece ziua aceea, şi vor să se ducă fiecare la casa sa, încep a-şi căuta papucii, şi lumânările ce au mai rămas, că toată ziua aceea se numeşte de dânşii Sâmbăta a sâmbetelor, Leviticul 27 Stih 31. Ci un creştin umblă la lumânări toată ziua cu plată, iar seara după ce îşi sfârşesc slujba, se grăbesc fiecare la mâncare, şi încep a lua lumânările, şi încălțămintele unul altuia, şi iarăşi încep a se gâlcevi, şi de multe ori îşi dau şi palme, iar după ce se duc fiecare la casa sa, nu mănâncă până nu însemnează locul unde este să facă cuşca. Căci patru zile sunt de la ziua aceea, până la ziua praznicului colibelor, apoi într-aceaste patru zile, rabinii, Fariseii, şi Dascălii lor, şi ceilalți jidovi, îşi împlinesc deplin curviile, şi fărădelegile lor. Căci zic rabinii că Dumnezeu nu scrie în catastiful lui păcatele ce se fac în aceste patru zile. Acestea sunt acele prea frumoase obiceiuri ale jidovilor. Cum au zis Dumnezeu mai înainte, prin glasul Prorocului Iezechiel Cap. 20 Stih 25. "şi eu am dat lor porunci nu bune, şi dreptății întru care nu vor trăi (la viața veşnică), şi voi pângări pe ei întru obiceiurile lor", cum am tâlcuit stihul acesta şi mai sus, la Cap.al doilea. Că de ar vrea omul ca să scrie cu de-amăruntul toate obiceiurile lor cele spurcate, multă vreme şi multă hârtie şi cerneală ar trebui.

Să mă credeți iubitorilor pravoslavnici, că mai multe lacrimi decât cerneală este în scrisoarea aceasta, că aducându-mi aminte de neamul meu, de părinții mei cei trupeşti, de moşii, de strămoşii, de frați, şi de feciori, că sunt sălăşluiți în iad, şi mai vârtos eu însumi mă cutremur, întru toate mădularele mele. Daniil Cap. 4 Stih 30. Aducându-mi aminte, că până la vârsta de treizeci şi opt de ani am fost întru această pângărită rătăcire, şi inima mea au fost acoperită cu acoperământul lui Moise: Cartea 3 Stih 15. Şi am învățat pe dânşii împotriva legii lui Hristos: pentru care oare sunt vrednic acum şi a mă numi creştin? Exod Cap. 34 Stih 33. Dară nu mă deznădăjduiesc, că mare este mila lui Dumnezeu. Corinteni Cap. 5 Stih 9. Doară se va împlini şi la mine nevrednicul cuvântul Prorocului ce zice: "curând te vei zidi de unde te-ai surpat". Isaia Cap. 49 Stih 17. Căci mai înainte am învățat pe neamul jidovesc împotriva credinței celei sfinte şi luminate a lui Hristos Mântuitorul. Iar acuma prin mare milostivirea

lui, pe mulți i-am adus către credința cea adevărată, şi de-a pururea mă silesc, şi mă voi sili, până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă, a întoarce pe jidovi către Hristos: nu cu sila, că n-am nici o putere, nici prin alt vreun meşteşug, ci numai cu ajutorul Mântuitorului meu Iisus Hristos, şi cu puțină învățătură, ce mi-au dăruit-o, cu a cărui ajutor am învățat.

Iată până aici am dat răspuns la patru întrebări, şi de aici înainte voi da răspuns şi la celelalte întrebări.

Şi se vor astupa gurile celor ce grăiesc nedreptate. Amin. Psalm 62.Stih 10.

ÎNTREBAREA A CINCEA

Moise porunceşte la cartea a treia a lui ce se numeşte PreoțiaCap. 19 Stih 27: "Bărbile voastre să nu radeți, nici zulufii". La fel şi la a patra carte a lui ce se numeşte Numerii, Cap. 15 Stih 38. porunceşte Moise ca să faceți sângeafuri pe patru margini ale hainelor voastre şi să puneți împletitură vânătă. A doua Lege Cap. 22 Stih 12. Acuma ne întreabă jidovii şi zic: dacă Hristos al vostru au venit ca să împlinească legea lui Moise, pentru ce voi creştinii nu împliniți poruncile acestea, ci vă radeți bărbile, nici nu purtați haine cu sângeafuri?

RĂSPUNS

Scopul lui Moise cu poruncile acestea, au fost ca să se cunoască despărțirea între jidovi, şi între închinătorii de idoli, Preoți Cap. 19 Stih 19. Cum şi la alt loc porunceşte Moise, ca să nu poarte jidovii haine țesute din lână amestecată cu in. în a doua Lege Cap. 22 Stih 11. Căci păgânii aşa purtau pe atunci, şi au vrut Moise ca jidovii să se deosebească de dânşii, şi cu portul, şi cu obiceiurile. Iar de când au venit Hristos Mântuitorul, au căzut idolii, nici închinători de idoli nu se prea află. Pentru aceea nu trebuie să lăsăm bărbile, sau să purtăm hainele acestea cu patru aripi, care de voi se numesc arva camfons.

Şi mai vârtos zice Isaia Cap. 61 Stih 9. pentru noi creştinii: "Şi se va cunoaşte întru neamuri sămânța lor, oricine va vedea pe ei, va cunoaşte că sămânța blagoslovită de Dumnezeu este". Şi cu adevărat pravoslavnicii se cunosc în toată lumea, că avem semnul lui Hristos peste noi, adică: semnul cinstitei Cruci, precum tot Isaia zice: Cap. 58 Stih 13. "Şi va fi Domnul în nume, şi în semn veşnic, şi nu va lipsi". Aşa nici jidovii nu este trebuință ca să mai poarte bărbile, şi perciunii: că au şi ei semnul care le-au dat Moise, şi oricine vede pe dânşii cunoaşte că sămânța urâtă de Dumnezeu este, cum au zis Moise la a doua Lege Cap. 28 Stih 46. "Şi va fi blestemele acestea întru tine spre semn, şi spre minune, şi în seminția ta până în veci". Şi cu adevărat de mirat este, că nu vezi un jidov curat, cum zice Isaia Cap. 64 Stih 5. Toți ca necuraților ne-am făcut, cum am pomenit mai sus, la capitolul cel dintâi, la a doua Lege Cap. 28 Stih 27 şi 35. Unii dintr-ânşii au chelbe în cap, alții sunt râioşi la şăzut, alții sunt leproşi la pulpe, şi la genunchi, unii sunt pestriți peste tot trupul, şi mai vârtos pe obraze, ca să vadă şi să cunoască toți creştinii că jidovii sunt sămânța cea blestemată, iar peste toate blestemele acestea, mai au unul de obşte, că sunt toți fluturatici, să fie jidovul îmbrăcat cu orice fel de straie, nemțeşte, sau turceşte, sau în orice chip, trebuie să se cunoască că este jidov,

mai vârtos din putoarea ce au. Arătat am făcut că în zadar poartă jidovii bărbile, că şi fără de barbă se cunosc că sunt sământa cea blestemată. Cum zice Isaia Cap. 3 Stih 9. “Ruşinea feţii lor au mărturisit, şi păcatul lor ca al Sodomului le-au vestit". Căci s-au împlinit asupra lor blestemul lui Moise că sunt toţi galbeni la feţele lor, a doua Lege, Cap. 28 Stih 22. Bine fac unii împăraţi, că iau de la dânşii bir, pentru barbă, şi pentru perciuni. Cum şi la Marea Rusie, şi la multe ţări plătesc dajdie la stăpânitorul locului, pentru perciuni, şi pentru bărbi, şi pentru lumânările ce aprind vineri seara spre sâmbătă, şi pentru alte multe obiceiuri ale lor. La fel pentru haina cea cu patru aripi zice Moise ca să vopsească aripile acelea vânăt. Scrie la Talmud (la hailic) că în Marea Neagră ar fi un fel de peşte, ce se numeşte haluzon, şi sângele peştelui acestuia este vânăt, şi cu sângele acela ar fi vopsit împletitura aceea . Iar la Talmud la aşezarea (sănadrin), scrie că de când au ars romanii biserica Ierusalimului, de atunci nu se mai află peştele acela haluzon nicăieri . Arătat este că de la răstignirea lui Hristos, nu mai voieşte Dumnezeu, să poarte cineva nodurile acestea, sau haina aceea cu patru aripi . Hahamii lor poartă până în ziua de astăzi nodurile ce se numesc de dânşii (tăfilin) şi hainele acestea ce se numesc de dânşii (arba canfons). Adevărat au grăit Mântuitorul Hristos pentru dânşii: Matei Cap. 23.Stih 5. "Toate faptele lor le fac ca să se arate oamenilor, că lărgesc advarile, adică nodurile acelea, şi îşi lărgesc marginile hainelor lor spre mândrie şi fală deşartă.

ÎNTREBAREA A ŞASEA

Moise porunceşte, ca să nu mâncăm nici peşte care n-are solzi, nici carne de porc, nici de iepure, şi altele. Preoţia Cap. 11 Stih 6. Pentru ce mâncaţi voi creştinii tot felul de cărnuri, şi de porc, şi de iepure, şi de alte dobitoace, şi de peşte fără solzi că Hristos al vostru, n-au venit să strice legea.

Vă dă voie Iisus Hristos la toate acestea sau voi nu ascultaţi de poruncile sale şi nu vă pasă de ele?

RĂSPUNS

Aceste feluri de cărnuri, de au oprit Moise atunci pe jidovi a nu mânca, au fost pentru depărtarea, de închinăciunea idolească, că neamul jidovesc, s-au fost deprins la Egipt ca să mănânce jertfe idoleşti, cum au şi plâns ei, când erau în pustie zicând: “Ne-am adus aminte de peştele ce am mâncat la Egipt în dar". Numeri Cap. 11 Stih 7. Şi cine le-au dat lor acolo în dar ceva? Încă mai vârtos ei au lucrat egiptenilor, iar egiptenii aduceau jertfe la idolii lor, peşte de cel care solzi nu are şi silea pe jidovi ca să mănânce din jertfele lor. Precum şi Antioh au silit pe cei şapte Maccavei, Cap. 6 Stih 18, să mănânce carne de porc, jertfa idolească. Şi după ce au scos pre jidovi Moise din Egipt, ca să-i ducă la pământul făgăduinţei, unde au locuit şapte fel de idolatri: Amorei, Heteni, Ferezei, Geveseni, Eivei, Evusei şi Bananei, cei care erau acolo unii jertfeau porcii la idolii lor, a doua Lege Cap. 60 Stihl. Cum zice şi Isaia pentru voi jidovii, care mai pe urmă s-au închinat la idoli Cap. 66 Stih 17. "Cei ce mâncaţi carne de porc, jertfa idolească." La fel alţii dintr-acestea şapte limbi, au adus jertfă la idolii săi, iepuri, alţii peşte de cel fără de solzi şi de alte multe au jertfit

ei, Moise au văzut, că neamul jidovesc este lacom cu pântecele, după cum plângea în pustie, Exod Cap. 6 Stih 13. zicând: “Bine au fost nouă când am stat lângă căldările cele cu carne", şi pentru aceea au oprit lor Moise, ca nicidecum să nu mănânce, din felurile acestea care se aduceau jertfă idolilor. Măcar şi dacă s-au jertfit la idoli, porcul, sau iepurele, că de felul lui se jertfeşte. Pentru aceea zice Moise să nu mâncaţi, că de ar fi oprit Moise jidovilor numai din cele ce jertfea, iar din celelalte care nu se jertfea ar fi slobozit, lesne ar fi căzut jidovii la închinarea idolilor, şi pentru aceia au depărtat Moise pe dânşii, că tot omul când îşi face lui casă, face şi un gard împrejurul casei, ca nu viind dobitoacele să se reazime de peretele casei, şi să strice. Aşa şi Moise, ca un gard au făcut de au oprit, ca nicidecum să nu mănânce, din felul acesta, din care se aducea jertfă la idoli. Şi cu toate acestea, neamul jidovesc, mai pe urmă s-au închinat la idoli, măcar că au oprit Moise, cu atâta tărie. Şi de voieşti mărturii, cum că Moise pentru jertfă idolească, opreşte jidovilor mâncările acestea: poţi de aici să cunoşti, Exod Cap. 16 Stih 3. Căci ei au plâns, şi au cârtit asupra lui Moise, şi pentru ceapă, şi pentru alte legume, şi pentru pâinea ce au mâncat ei în pământul Egiptului, şi Moise nu opreşte lor pâinea, sau legumele, că de aceasta nu s-au jertfit idolilor, ci numai cărnurile le opreşte Moise.

Arătat este că pentru jertfa idolească au fost oprit jidovilor cărnurile de acest fel.

Iar acuma de când au venit pe pământ Hristos Mântuitorul, nu se mai află idoli, nici închinători de idoli, în porţile creştineşti, că nu pot idolii să rabde, înfricoşatul semnul cinstitei cruci. Şi pentru aceea slobod este nouă Creştinilor, să mâncăm cărnurile acestea, mai vârtos că la Talmud la aşezarea (crisis) scrie pentru ce se numeşte porcul în limba evreiască (hazir) care cuvânt va să zică întoarcere, că atunci când va veni Mesia, atunci se va întoarce porcul şi va fi slobod la jidovi spre mâncare. Acum dară Mesia al nostru cel adevărat Iisus Hristos au venit: de o mie opt sute, şi trei ani, şi suntem slobozi să mâncăm cărnurile acelea, care au fost oprite mai înainte de Moise. Aicea nu mă lasă inima a trece cu vederea, şi a nu scrie cum înşeală rabinii pe bieţii jidovii cei proşti, că nu-i lasă să mănânce morun, nici somn, nici alt fel de peşte care n-are solzi. Şi că este un fel de peşte care se cheamă lacherdă, şi zic că este foarte iute şi mânios, care când se prinde în mreajă, de mânie îşi leapădă solzii, şi aceasta este o minune foarte mare, că am întrebat pe mulţi negustori creştini, care prind acest fel de peşte, şi mi-au spus, că nicidecum nu este aşa, nici un solz măcar nu se găseşte în mreajă, şi mai vârtos că de acest fel de peşte de multe ori prind, cu mâinile, atâta de blând, şi prost este. Ci că rabinii, şi toţi jidovii, au patima lăcomiei pântecelui şi peştele acela este gras, au aflat această mijlocire ca să-l poată mânca. Precum şi cu multe alte minciuni înşeală rabinii pe jidovi.

La fel când se îmbolnăveşte vreun jidov, dau banii hahamului, şi merge hahamul la capiştea lor, şi deschide sicriul legii, întru care sunt cinci cărţi ale lui Moise, scrise pe piele de viţel, şi citeşte hahamul de 12 ori Psalmul 19. Auzi-te Domnul. Şi atunci pune alt nume la bolnav, după sfinţii din legea veche, şi citesc o rugăciune şi zic: "Doamne Dumnezeul lui Abraham, Isac, Iacob, de ai hotărât ca să moară Leibu, sau Zanviil, sau cum l-ar fi chemat, să

moară. Dară bolnavul acesta, nu se mai cheamă cu acel nume, ci Moise, sau cu alt nume cu care i-ar fi numit", aşa înşeală rabinii pe Dumnezeu, şi pe ticăloşii jidovii cei proşti, şi de se scoală acel bolnav, ei zic: că rugăciunea hahamului au ajutat, iar de moare jidovul acela, zic hahamii, că n-au avut mai multe zile, şi pentru aceea au murit. Şi aduc mărturii de la Talmud unde povesteşte, că odată au poruncit Dumnezeu, la îngerul cel ce este rânduit peste sufletele oamenilor, (că ei nu cred că arhanghelul Mihail ia sufletele oamenilor, ci alt înger nemilostiv, şi adevărat, că de la dânşii ia sufletele îngerul cel nemilostiv, satana), şi scrie că l-au trimis Dumnezeu pe acel înger nemilostiv ca să aducă un suflet, de la muierea ce se cheamă cu numele Mariam, şi n-au înţeles îngerul bine, şi s-au dus de au luat sufletul de la altă muiere cu numele Miriam. Şi au zis Dumnezeu către înger, eu n-am poruncit, ca să omori pe aceasta, ci pe (cutare) Mariam am zis ţie. Atunci au zis îngerul, voi duce dară înapoi, şi voi aduce pe cealaltă, şi au zis Dumnezeu: lasă acum, şi altele. Cu acel Talmud se îndreptează, urâţii de Dumnezeu rabini, dar când i se sfârşesc omului zilele, nici Dumnezeu nu mai poate dărui.

Aceasta este cea prea deşartă credinţă a jidovilor, şi încă multe mai sunt rătăcirile lor, cu care se înşeală, dar n-am vrut să-mi petrec vremea cu dânsele, mai vârtos se cade a cruţa cititorul, de acum să auzim şi cealaltă întrebare.

ÎNTREBAREA A ŞAPTEA

Moise porunceşte la a doua Lege Cap. 52 Stih 10, ca să nu are boul cu asinul împreună, pentru ce la voi creştinii, mulţi înjugă boi, împreună cu cai şi strică porunca lui Moise, căci Hristos al vostru nu vrea să strice măcar o iotă din lege.

RĂSPUNS

De multe ori ţi-am spus ţie Hahamule, că David zice: Psalm 61 Stih 11. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit". Adică: firește se grăieşte Sfânta Scriptură, iar duhovniceşte se înţelege. Aşa şi Moise cu închipuirea au grăit: boul este dobitoc curat, închipuieşte pe creştin, că noi creştinii suntem curaţi, iar asinul este dobitoc necurat, şi însemnează pe jidovi că sunt necuraţi. Cum zice şi Isaia Cap. 64 Stih 5. Toţi, noi ca nişte necuraţi ne-am făcut. Cum şi Ieremia mai lămurit zice la Cap. 5 Stih 8. pentru voi jidovii: "cai nebuni spre partea femeiască." Şi Moise opreşte pe creştin să nu cumva să aibă amestecare cu asinii, cu jidovii, pentru că voi jidovii sunteţi adunarea satanii. Apocalipsis: Cap. 2 Stih 9. Cum şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos zice către voi: Ioan Cap. 8 Stih 44. "Voi de la tatăl vostru de la satana sunteţi, şi lucrurile lui faceţi, el era ucigaşul de oameni din început, aşa sunteţi şi voi pângăriţi din început, în sângele omenesc: care îl vărsaţi până în ziua de astăzi". Cum zice Dumnezeu prin Isaia Cap. 30 Stih 15. "Mâinile voastre pline sunt de sângiuiri", nu zice de sânge: ci de sângiuiri multe, că au văzut Prorocul, cel cu Duh mare Isaia, că jidovii vor fi ucigaşi de oameni, până în sfârşitul lumii. Şi pentru aceea îi numeşte pe dânşii sfântul Ioan adunarea satanii zicând: Apocalipsis Cap 3 Stih 9. Iată dau din adunarea satanii, cei ce zic a fi, jidovi, ci nu sunt şi bârfesc. Şi Dumnezeu zice către Ieremia de trei ori: Cap. 60 Stih 15. "Şi tu nu te ruga

pentru norodul acesta, că nu te voi asculta", Cap. 1 Stih 14. Şi cu adevărat până în sfârşitul lumii nu se va mântui neamul acesta, din care s-au tras Iuda vânzătorul. Cum plânge Ieremia pentru dânşii zicând: Cap. 8 Stih 20. "Trecut-au vara, trecut-au şi secera, şi noi nu ne-am mântuit". Căci toate zilele de la Hristos până la sfârşitul lumii, se numeşte vară. Cum am arătat de câteva ori, de la Prorocul Malahie Cap. 3 Stih 16, care zice: "Şi celor ce se tem de numele meu, va răsări lor soarele dreptăţii, adică Hristos",

Şi aceasta zice Ieremia pentru dânşii, trecut-au vara, adică: au trecut toată vremea Mântuirii, de la naşterea lui Hristos, până la sfârşitul lumii. Căci mai înainte de venirea lui Hristos: iarnă s-au numit cum am pomenit mai sus de la Solomon zicând: la Cântări Cap. 2 Stih 11. Iarna au trecut, adică: umbra legii, ce este asemenea iernii, şi florile s-au ivit, în pământul nostru, Hristos cu Apostolii, şi glas de porumbiţă adică: Duhul Sfânt, în chip de porumbiţă s-au auzit în pământul nostru peste Iordan zicând: “Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit" Matei Cap. 3 Stih 16. Cum zice David: "Glasul Domnului peste ape multe". Psalm 28Stih 3. Cum şi fiul său Solomon zice: la Cântări Cap. 8 Stih 60. "Apă multă nu va putea stinge dragostea". Zice şi Ieremia: Cap. 10 Stih 16, " Cel ce locuieşte peste ape multe" Arătat este că legea cea veche s-au numit iarnă. Cum şi Hristos zice către ucenicii săi: “Rugaţi-vă ca să nu vă apuce sfârşitul vieţii voastre nici iarna, nici sâmbăta". Matei Cap. 24 Stih 20. Şi vara aceasta au trecut, zice Prorocul, jidovii nu s-au pocăit, şi secera au trecut, adică: venirea Domnului nostru Iisus Hristos: când vor secera oamenii ce au semănat vara, de la răstignirea lui Hristos, până la a doua venire: au vreme oamenii să semene pocăinţă faptele cele bune. Cum zice David: la Psalm 125 Stih 6. "Cei ce seamănă cu lacrimi (adică: cu pocăinţă), cu bucurie vor secera, vor lua plată bună pentru ostenelile lor, la împărăţia cerurilor". Iar voi jidovii nicidecum nu vă veţi mântui. Şi pentru aceea zice Prorocul la alt loc: "Şi voi îmbăta pe ei ca să ameţească, şi să doarmă somn veşnic, şi nu se vor scula" zice Domnul. Ieremia Cap. 51 Stih 39. Arătat zice Prorocul că voi jidovii nicidecum nu aveţi nădejde de mântuire. Căci mai necredincioşi sunteţi şi decât diavolul, că diavolul au mărturisit că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că au zis: "Eu trei am aruncat în cuptor şi acum văd patru, şi chipul celui de al patrulea: este asemenea Fiului lui Dumnezeu", Daniil Cap. 3 Stih 25. Şi voi jidovii nu vă ruşinaţi hulind. Samariteanca muiere fiind, au mărturisit că Iisus este Mesia cel adevărat, că zice: "Doar acesta este Mesia" Ioan Cap. 4 Stih 29. Şi voi jidovii huliţi. Pentru aceea se cade ca tot creştinul să urască pe neamul acesta de la inimă, întru adevăr zic că eu însumi sunt vrăjmaşul trupului meu, aducându-mi aminte că este plămădit din sămânţa cea rea. De care pomeneşte Isaia zicând: Cap. 1 Stih 4. Sămânţă rea, fiii fărădelegii, părăsit-au pe Domnul, (pe Tatăl): şi au mâniat pe cel sfânt al lui Israel, pe Iisus Hristos, care sfântul lui Israel se numeşte, l-au mâniat jidovii.

Cum plânge Ieremia zicând: Cap. 2 Stih 1. "Şi nu şi-au adus aminte de aşternutul picioarelor lui în ziua mâniei". Zice şi Isaia Cap. 13 Stih 9. "Ziua Domnului vine cu mâine", şi iarăşi adică: precum zice şi Naum Cap. 1 Stih 6. "Cine va sta înaintea mâniei urgiei Domnului, care mânie va arde ca focul."

Şi de voieşti mărturie, cum că Hristos Sfântul lui Israel se numeşte. Ascultă ce zice Isaia pentru înălţarea Domnului, Cap. 5 Stih 16. „Şi s-au înălţat Domnul Savaot întru judecată, şi Dumnezeul cel sfânt întru dreptate", şi iarăşi: "Că legea Domnului Savaot, au părăsit pe ei. Şi cuvântul Sfântului Israel au mâniat." Isaia Cap. 10 Stih 21. Şi iarăşi. "În ziua aceea vor nădăjdui spre Dumnezeul cel sfânt al lui Israel". Isaia Cap. 30 Stih 15. Şi iarăşi: "aşa zice Domnul cel sfânt al lui Israel". Isaia Cap. 25 Stih 6. Şi iarăşi: "Limba care nu ştie pe tine te va chema, şi neam care nu te-au cunoscut, către tine va alerga, pentru Domnul Dumnezeul tău, şi pentru cel sfânt al lui Israel". Zice şi David: Psalm 25 Stih 46. "Şi au ispitit pe Dumnezeu, şi pe cel sfânt al lui Israel l-au întărâtat". Iar prin multe mărturii am arătat, că nu se cade creştinului pravoslavnic, să aibă amestecare cu jidovii, că ce împreunare are lumina cu întunericul.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am dat răspuns pentru întrebările cele şapte, în Hristos Iisus, Domnul nostru căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, dimpreună cu Părintele său cel fără de început, şi cu prea Sfântul şi bunul, şi de viaţă făcătorul lui Duh, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor, Amin.

Mulţumesc prea veşnicului, şi prea puternicului Hristos Dumnezeu, carele din bunăvoinţa sa, m-au învrednicit după început, de am ajuns sfârşitul acestei cărticele foarte folositoare. Şi nădăjduit sunt, că oricine în cartea aceasta va citi pe mine nevrednicul la rugăciunile sale mă va pomeni. Măcar că degetele mele în pământ vor putrezi, însă nădăjduiesc, că prin rugăciunile cititorului, iertare voi dobândi pentru păcatele mele cele multe, şi odihna cea veşnică să învrednicească sufletul meu a dobândi, împreună cu toţi cei ce au plăcut lui Dumnezeu. Amin.

Măcar că în capul cărţii scris este pentru mine, Psalm 39 Stih 11, încă mă îndeamnă inima, ca să scriu şi aici, numele meu, prin stihuri poetice.

Nu este cu putinţă cineva să se mântuiască,
Evreu fiind sau altă credinţă ereticească.
O, Doamne, cine se va mântui,
Fără numai creştinul pravoslavnic de se va pocăi.
Inimile, sufletele noastre să ne smerim foarte,
Totdeauna să ne aducem aminte de moarte.
Mă rog Doamne ca iertare de păcate să mi se dăruiască,
Orbirea şi rătăcirea cea de mai înainte să nu se mai pomenească.
Nu sunt încă cu totul acum negreşit,
A câştiga îndreptare desăvârşit.
Ci Hristos Fiul lui Dumnezeu m-au primit,
După ce rătăcirea cea jidovească am părăsit. Amin.
Sfârşit şi lui Dumnezeu slavă,
Laudă,

Dimitrie Antonovici Prubariu

Fraţilor creştini

Acum după ce cunoaşteţi din gura lui Neofit — fostul popă jidovesc cine sunt ovreii, cred că este neapărat nevoie să vă completez cunoştinţele voastre şi cu alte lucruri inventate de jidani pentru a distruge legea creştinească şi popoarele creştine:

În primul rând trebuie să ştie fiecare român că sectele religioase oricum s-ar numi, sunt de proveniență iudaică şi au fost create, încurajate şi sprijinite de jidovi, cu scopul de a slăbi credința strămoşească, legea noastră care, numai mulțumită ei, am putut să ne păstrăm neamul nostru aproape 2000 de ani, cu toată vitregia vremurilor şi năvălirilor vijelioase a tot felul de barbari. De altfel, sfinții Părinți ai bisericii creştine, cunoscând pe jidovi în faptele lor, au avut grijă să ne ferească de ei, lăsând, în Sinodul al 6-lea, prin canonul 11, dogma aceasta:

"Nu este îngăduit nici unui creştin să lege prieteşug cu jidovii, nici să găzduiască în casa lor, nici să ospăteze la masa lor, nici doctorii să cheme, nici doctoriile lor să primească; iar la băi cu ei nicidecum să nu se scalde. Cel ce va face una ca aceasta, de este cleric se va caterisi, iar de este mirean se va afurisi."

Această dogmă câți din preoții noştri o cunosc şi câți din mireni au auzit-o vreodată? Pot răspunde: aproape nici unul! Fiecare îşi închipuie că dacă este creştin, trebuie să rabzi şi să îmbrățişezi toate bestiile cu chip de om şi să înduri situația oricare ți s-ar crea, ca nu cumva să mânii pe Dumnezeu! Când orice creştin ştie, că atunci când Mântuitorul a văzut că jidanii transformaseră în bâlci intrarea în templu, a pus mâna pe bici şi răsturnându-le tarabele şi lovindu-i i-a luat la goană strigându-le: "Fugiți blestemaților! Scris este, casa tatălui meu casă de rugăciuni este, iar voi ați făcut-o peştera tâlhăriilor voastre!" Şi noi, în țara noastră, huliți, furați şi aduşi ca nişte dobitoace necuvântătoare! Se poate o mai mare ruşine şi ocară ca aceasta?

O altă operă a satanicilor jidovi este înființarea Francmasoneriei sau mai pe scurt Masoneria. "Şi aceasta este tot o sectă, dar o sectă de lux, nu pentru "prostime"! În Masonerie nu intră decât oamenii cu trecere, boierii cum i-am putea numi pe boieriți, tot unul şi unul, oameni cu autoritate.

Ajutați de jidovi cu bani din plin şi sprijiniți de presa lor, masonii sunt atât de periculoşi pentru neamul din care fac parte, încât nici ciuma, nici holera, nici oricare altă urgie dumnezeiască, nu este atât de grozavă şi de primejdioasă ca această secta care lucrează din umbră, din întuneric, de cele mai multe ori fără să-i bănuieşti. Ei sunt cozile de topor ale neamului ce-l reprezintă, slugile plătite de jidovi, uneltele oarbe ale lor. Dumnezeul lor este satana şi banul şi sunt duşmani de moarte ai creştinismului. Fără sprijinul Francmasoneriei jidanii încă nu ar fi reuşit să pună stăpânire pe bogățiile întregii noastre țări, şi românul la el acasă, în țara lui n-ar fi ajuns străin şi slugă. Pentru ca marele public să cunoască alături de sufletul jidovesc atât de bine zugrăvit de Neofit şi sufletul masonilor, vă reproduc câteva crâmpeie din "Imnul lui Satan", compus de

ilustrul francmason în gradul 33, G. 1 Carduci, 1835-1907, poet italian şi care era socotit ca un "mare educator ai generaţiilor tinere":

"Spre tine, Prinţ uriaş al fiinţei, al materiei şi al spiritului, spre tine gândire şi ţel"... "se'nalţă versul meu îndrăzneţ; şi te chem, o Satan, rege al ospăţului! Fugiţi de la mine cădelniţe, popi şi rugi mormăite"!... "Uitaţi-vă cum roade rugina sabia mistică a lui Mihail, şi priviţi-vă Arhanghelul jumulit cum se rostogoleşte în gol..." "Tu, o, Satan eşti acela care răsufli prin viersul meu, când el iese din pieptul meu disprețuitor al Dumnezeului vlădicilor..." "Ce ne pasă nouă de neputincioasa mânie a nazariteanului Isus, cu cinele lui scârboase..." "Satan a învins pe Dumnezeu! Frumos şi înfricoşător el se dezlănţuie, ocoleşte pământul..." "Iată-l, o, popoare, iată pe Satan cel mare..." "Te salut o, Satan, o, putere răzbunătoare a raţiunii! Înalţă-se spre tine, sfinte, prinosurile şi rugăciunile noastre..."

După cum se vede, pentru francmasoni creştinismul este numai o mască, spre a nu putea fi daţi în vileag şi ocoliţi.

Alţi masoni celebri ca Lafargue zice: "Război lui Dumnezeu, ură lui Dumnezeu!"; M. Aulard, profesor la Sorbona zice şi el: "Distrugerea Bisericii creştine este indispensabilă", etc. etc.

În anul 1931, în şcoli, în ateliere, cinematografe, tramvaie, etc. masonii au răspândit mii şi zeci de mii de cărticele în care între altele scriau: "Furaţi lucrurile sfinte, prigoniţi Bisericile; crucile furate din Biserici sunt foarte bune ca mâner la lanţul din privată..." etc.

Care este doctrina "Cultului Satanei" sau "Cultul lui Lucifer" cum se mai numeşte şi căruia sunt închinate liturghiile negre, este foarte uşor de înţeles:

Ceea ce opreşte Dumnezeu, este plăcut lui Satana; ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, displace Satanei. Adică: zice Dumnezeu să nu ucizi, Satana zice să ucizi; zice Dumnezeu să nu furi, Satana zice: furaţi, înşelaţi, curviţi etc... Aceştia sunt francmasonii! Aceştia sunt creştinii noştri "luminaţi" care duc dintr-o amăgire în alta pe bieţii noştri români, vorbesc de credinţa strămoşească, de eroii de la Mărăşti şi Mărăşeşti, de nevoile neamului nostru; însă imediat ce au ieşit la largul lor, dau iureş în avuţia publică, pradă ca în codru ce bruma se mai agoniseşte din sudoarea albinelor creştine, românul cu picioarele goale, încrezător până la prostie şi răbdător ca un bivol la jug! De n-ar fi fost francmasonii, aceste slugi plătite jidoveşti, cum ar fi fost posibil, ca ovreii, aceste lepădături sociale, într-un interval de timp nici 20 ani, abia de la război încoace, să ajungă adevăraţii stăpâni ai tuturor avuţiilor ţării noastre? Dar masonii, vârâţi prin toate consiliile de administraţie ale întreprinderilor jidoveşti, au fost şi sunt aceia care înlesnesc loviturile în stil mare, afacerile de miliarde, din care să se îndestuleze jidovii - patronii — şi nobilele lor slugi — fraţii masoni!

Citind în Porunca Vremii datele statistice, culese cu multă trudă şi pricepere de neobositul economist Dr. Ilie Rădulescu, rămâi năucit văzând unde merge munca creştinului nostru: 13.500.000 români, albinele producătoare, abia se aleg după munca lor cu 26.770.000.000 lei anual, adecă 5150 lei de cap

de om. 1.650.000 ovrei, trântori speculanţi, câştigă anual 80 miliarde 175 milioane de cap de jidov.

Ceea ce înseamnă că un jidov care nici nu ară, nici nu seamănă, nici nu face vreo muncă productivă, câştigă de 25 ori mai mult decât poate câştiga un român în ţara lui, pentru care a sângerat în război şi va mai fi chemat - Doamne fereşte! - şi altă dată!

Şi când te gândeşti că de 45 ani, glasul Profesorului A. C. Cuza, cheamă pe români la viaţă, la o acţiune de redeşteptare şi revendicare a drepturilor noastre încălcate, fără ca cineva, din "inteligenţele" noastre masonizate sau ramolite să fi căutat să se mişte şi să dea sprijinul unui om care ţipă fără vreun alt interes, decât acela izvorât dintr-o convingere profundă, că un neam, întreg, o ţară întreagă este sortită pierzaniei, dacă nu se iau măsuri de îndreptare.

În ultimul timp, vântul de redeşteptare naţională a prins să adie. Ici şi colo, ideea naţională a început să răsufle, ca dintr-un cazan ţinut sub presiune! Avocaţii, medicii, inginerii etc. au început să murmure şi să revendice "proporţionalitatea etnică", ca o măsură de urgentă. Politicienii sunt în fierbere şi îşi revizuiesc programele lor ca să fie oarecum în tonul vremii! Cu un cuvânt putem spune că Bunul Dumnezeu, Dreptatea, Dreptatea supremă, se va arăta şi pe plaiurile Daciei Traiane, pentru a judeca fărădelegile satanice întronate de iudeo-francmasonerie.

Bucuraţi-vă români, fiţi la înălţimea vremurilor ce se anunţă, căci şi calvarul vostru se va sfârşi.

Iar voi, iubiţilor jidovi, puteţi fi siguri, că în mod foarte civilizat, treptat, treptat, veţi merge în patria voastră ce vi se va rezerva — probabil Madagascarul- unde prin propriile voastre puteri să trăiţi, aşa cum şi noi avem dreptul să trăim singuri în ţara noastră.

Dr. MARIN POPESCU